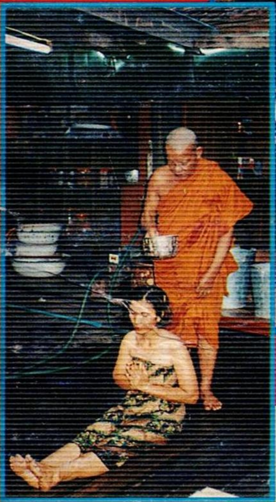
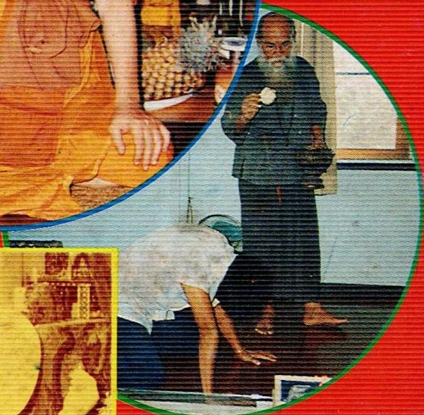
★เล่ม 3

ทำเนียบ พระอาจารย์รักษาโรค ทางพลังจิต-คาถา สมุนไพร

โดย "ปรมัตถ์"

★อภินันทนาการ จาก

บางกอก BANGKOK WEEKLY รายสัปดาห์

ทำเนียบอาจารย์รักษาโรค

ทางพลังจิต คาถา สมุนไพร

เล่ม 3

โดย

'ปรมัตถ์'

ผู้เขียน "พลังเหนือพลัง"

พิมพ์เผยแพร่ อภินันทนาการ จาก

นิตยสาร "บางกอก" รายสัปดาห์

สารบัญ

พิสูจน์ได้ว่า

ดีกว่า
มากกว่า
ถูกกว่า

บางกอก
BANGKOK WEEKLY รายสัปดาห์

นิตยสารรายสัปดาห์ฉบับแรกที่อ่านได้ทุกคนทั้งครอบครัว บรรจุนวนิยายสนุกไว้มากที่สุด หนาที่สุดถึง 15 ยก (60 หน้า) ขายถูกที่สุด เพียง 7 บาทเท่านั้น วางตลาดทุกวันจันทร์

อ่าน บางกอก วันนี้ แล้วคุณจะพอใจยิ่งขึ้น !

คำนำ

"บางกอก" ได้พิมพ์ **"ทำเนียบอาจารย์รักษาโรค"** ซึ่งรวบรวมและเรียบเรียงโดย **'ปรมัตถ์'** ผู้เขียน **"พลังเหนือพลัง"** ใน นิตยสาร **"บางกอก"** อภินันทนาการท่านผู้อ่านมาแล้ว 2 เล่ม ปรากฏว่าได้รับความสนใจและพอใจอย่างกว้างขวาง และมีจดหมายเข้ามามากมายขอให้จัดทำและพิมพ์เล่มที่ 3 ต่อไปอีก

ดังนั้น **"บางกอก"** จึงสนองความต้องการของท่าน ณ โอกาสนี้และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านคงจะใช้ประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ ทั้งแก่ครอบครัวของท่าน และแก่ญาติสนิทมิตรสหายของท่านได้เป็นอย่างดี

อาจารย์ท่านใดมีคุณวุฒิวิเศษสามารถในการรักษาโรคอะไรอย่างไร ท่านอยู่ที่ไหน จะไปพบท่านได้อย่างไรนั้น **'ปรมัตถ์'** เขียนไว้แจ่มแจ้งแล้ว ฉะนั้นท่านผู้อ่านจะติดต่อหรือเดินทางไปพบกับท่านอาจารย์ได้โดยตรงทีเดียว

ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ

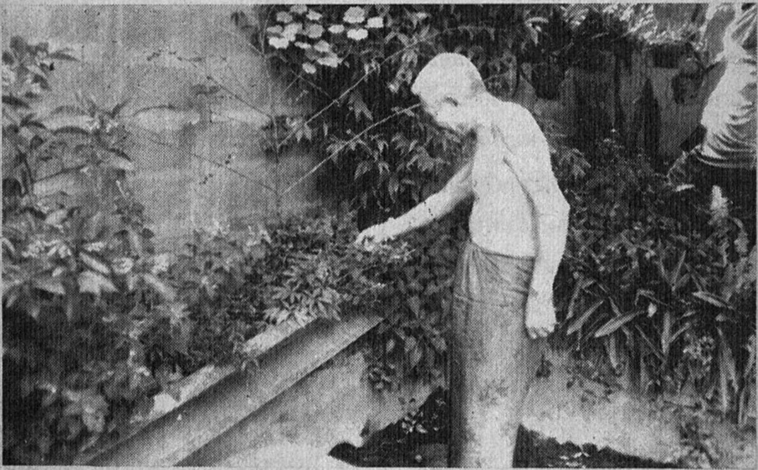
ขออำนวยพรให้ทุกท่านประสบลาภอันประเสริฐนี้โดยทั่วกัน.

บรรณาธิการ

1 กันยายน 2529

บุ่งอุ้ย แซ่โง้ว

หมอจับเส้น - รักษาโรคร้อยแปด

หมอบุ่งอุ้ย แซ่โง้ว กับสมุนไพรที่ปลูกไว้

นายแพทย์ซึ่งสำเร็จจากมหาวิทยาลัย ต้องมีคุณธรรมเป็นจรรยาบรรณประจำหลักสูตรอยู่แล้ว

แต่....เขาผู้นี้ บุ่งอุ้ย แซ่โง้ว

เป็นหมอรักษาได้สารพัดโรค ตั้งแต่เกี่ยวกับเส้นเอ็น กระดูก จนถึง 'เครื่องใน' มนุษย์ อวัยวะสำคัญให้มีชีวิตอยู่รอดภายในกาย

แม้ไม่ได้ผ่านมหาวิทยาลัย ไม่ได้รับการ ' ครอบ ' จรรยาบรรณไว้ในสำนึก

เขาก็มี ' คุณธรรม ' ซึ่งเป็น ' ธรรมะ ' ของพระพุทธเจ้าประจำใจ ใช้เป็นหลักยึดเหนี่ยวในการรักษาพยาบาลผู้ซึ่งทุกข์ยากเจ็บป่วยไปให้ช่วย

"คนเราถ้าไม่มีศีลธรรม ไม่ควรเป็นหมอรักษาคนอื่น"

คำพูดสั้น ๆ แต่กินความซึ้งมาก

"ก่อนรักษาผมต้องตรวจดูว่ารักษาได้ไหม ถ้าเกินความสามารถก็ต้องบอกให้ไปหาหมอที่โรงพยาบาล รายไหนที่ทางโรงพยาบาลไม่มีปัญญาแล้วมาหาผม ถ้าตรวจดูสามารถช่วยได้ เพราะหมอโรงพยาบาลตรวจไม่พบสาเหตุ ก็รับรักษาให้ แต่ถ้าเกินปัญญาก็ต้องขอโทษรักษาไม่ได้"

หมอที่เรากล่าวถึง เป็นคนจีนเกิดในผืนแผ่นดินใหญ่ ที่เมืองเหยี่ยวเพ้ง(แต้จิ๋ว) เลยซัวเถาไปหน่อย เรียนวิชายาและการรักษาเส้นสาย การจี้จุดประสาท การรักษากระดูก จาก ' อากง ' หรือ ' ก๋ง ' ซึ่งเป็นหมอมีชื่อเสียงมากในช่วง 80–90 ปีก่อนของเมืองเหยี่ยวเพ้ง

"อากงสอนผมตั้งแต่อายุ 7 ขวบ กลางวันเรียนหนังสือ กลางคืนเรียนตัวยา"

นอกจากศึกษาตำรา ก๋งยังพาไปศึกษาของจริงตามป่าตามเขาซึ่งมีสมุรไพรสำคัญ ๆ รักษาโรคร้ายได้นานาชนิด จนรู้ว่าอะไรเป็นอะไร เห็นเพียงใบของมันหรือหัวของมันโดยไม่เห็นเถาเห็นใบ ก็รู้ว่ามันคืออะไร มีคุณค่าทางการรักษาอย่างไร ใช้กับโรคชนิดไหน

"ก๋งพาผมเข้าป่าเก็บตัวยา สอนทุกวัน เห็นผมเป็นหลานคนเดียวที่สนใจวิชานี้" เรียนตั้งแต่เด็กจนโต ทั้งยังตั้งใจจริงจัง ไม่ใช่เรียนไปยังงั้น

ความชำนาญจึงซึมเข้าสายเลือด

จากอายุ 7 ขวบจนเป็นหนุ่มกระทงก๋งก็เสียชีวิต

จึงใฝ่หาอาจารย์เรียนเพิ่มเติมอีก แล้วออกไปกับขบวนเล่นปาหี่ขายยาในเมือง

สมัยก่อนเมืองจีน มีปาหี่ขายยากันมาก แสดงกลบ้าง กายกรรมบ้าง เรียกให้คนสนใจแล้วประกาศขายยา ใครเจ็บป่วยมาก็รักษากันเดี๋ยวนั้น

พวกเป็นเส้นยึด เส้นหย่อน หรือเส้นพลิกทำให้ขัดยอก เดินเหินไม่สะดวก ก็ให้เข้าคิวรอกันก่อนจนมีคนมากเข้าสนใจรุมล้อมเป็นกลุ่มใหญ่ ก็รักษาให้ดู

บางคนต้องหิ้วปีกกันมา พอจี้จุด หรือบีบเส้นซึ่งเป็นปมให้เกิดง่อยเปลี้ย ไม่มีเรี่ยวแรงเดินเหินปุ๊บเดียว พอปล่อยมือเท่านั้นเดินปร๋อ

แรก ๆ คนดูเข้าใจว่าเป็นพวก ' หน้าม้า '

แต่ใครสงสัย ปวดเมื่อยตรงไหนให้มาเลย อาศัยวิชาจากก๋ง จับแป๊บเดียวเห็นผล

เมื่ออายุมากเข้า เกิดความวุ่นวายขึ้นภายในผืนแผ่นดินใหญ่ จึงอพยพหลบหนีออกมา โดยทิ้งลูกเมียไว้ที่นั่น เสี่ยงตาย

คนเดียว ตั้งใจถ้าลงหลักปักฐานได้แล้ว จะรับครอบครัวมาอยู่ด้วย

"ตอนนั้นเดินทางจากเมืองจีนได้ทางเรือ ไม่มีทางอื่น ผมอายุได้สามสิบกว่าแล้ว มาแต่ตัวไม่มีสมบัติอะไร นอกจากวิชารักษาโรคที่เรียนจากก๋งและอาจารย์อื่น"

รอนแรมฝ่าคลื่นลมด้วยความลำบาก บางคนถึงกับเมาคลื่นกินไม่ได้นอนไม่หลับ

"ระหว่างทางสิบกว่าวันจากเมืองจีน เจอคลื่นใหญ่สองคืน พายุพัดแรงจนกลัวเรือจะแตก แต่ก็รอดกันมาได้ เข้าจอดที่ท่าเรือแถวบางรัก"

เมื่อประมาณ 40 ปีที่แล้ว บางรักเป็นท่าจอดเรือเดินทะเลมากมาย

ขึ้นเรือที่นั่นมีคนซึ่งรับจ้างนำเข้าเมืองไทยไปรอรับ ผ่านกองตรวจคนเข้าเมือง และพิธีการอื่น ๆ ครบถ้วน แล้วไปพักอยู่แถวโรงเลี้ยงเด็ก ถนนบำรุงเมือง

จากนั้น ใครมีปัญญาจะหางาน หาอาชีพอะไรทำก็แยกย้ายกันไปแบบ 'ตัวใครตัวมัน'

"แรกทีเดียวไปเป็นจับกังที่ท่าเรือ แล้วเช่าบ้านอยู่ที่ตรอกจันทร์"

ไม่เปิดเผยให้ใครรู้ว่ามีวิชาทางหมอรักษาโรคและจับเส้น จี้จุดประสาทได้นอกจากเพื่อนจับกังด้วยกัน ถ้าใครเส้นพลิก ปวดเมื่อย ก็ช่วยบีบช่วยนวดให้จนหายโดยไม่คิดเงินหรือสินจ้างอะไร ถือว่าเพื่อนช่วยเหลือกัน

จนเป็นที่เลื่องลือในหมู่เพื่อน ใครต่อใครก็ว่ามีฝีมืออย่างนี้มาแบกหามเป็นกุลีให้เหนื่อยทำไม แค่อยู่กับบ้าน เปิดรับนวด วัน ๆ ไม่รู้จะขนเงินไปไว้ที่ไหน

"ผมถูกสอนมาให้เห็นกับเพื่อนมนุษย์มากกว่าเห็นเงิน อากงบอกเรามีวิชา อย่าใช้วิชามุ่งหน้าหาเงินเอาจากเขา ต้องคิดว่าคนเราเจ็บป่วยก็มีทุกข์อยู่แล้ว ทำไมต้องไปทำให้เขาทุกข์มากขึ้นด้วยการกอบโกยขูดรีดเงินทอง ให้เขาหายทุกข์จากโรคกลับมาทุกข์จากเป็นหนี้เป็นสิน"

ด้วยคุณธรรมประจำใจที่รับการอบรมบ่มสอนจากก๋ง ทำให้ไม่คิดร่ำรวยทางรักษาโรค

หยุดงานจับกังมารับนวดให้ชาวบ้านทั่วไป

"แต่วันหนึ่งผมนวดได้เงินแค่สิบบาทก็ปิดประตูไปเที่ยวดูงิ้วแล้ว"

เขาพูดอย่างอารมณ์ดี สมัยนั้น เงินสิบบาทมีค่ายิ่งกว่าร้อยบาทปัจจุบัน

ก๋วยเตี๋ยวชามละ 3 สตางค์ เต็มชามใหญ่ ๆ ข้าวสวยข้าวต้มจานหนึ่งชามหนึ่งสตางค์เดียว ยังแถมน้ำข้าวข้น ๆ

ให้ซดแก้ฝีดคอเสียอีก

เทียบสมัยนี้ ก๋วยเตี๋ยวชามละ 8 บาท 10 บาท ยังนับเส้นนับชิ้นเนื้อได้

เงินสิบบาทสมัยนั้นจึงเป็นรายได้มหาศาลต่อวัน

ขนาดข้าราชการเสมียน ยังมีเงินเดือนแค่สิบกว่าบาทถึงสามสิบบาท

แล้วเขาได้วันละ สิบบาท เดือนหนึ่งตก 300 บาท เหลือกิน !

ทำไมจะปิดประตูไปดูงิ้วไม่ได้

แต่การ 'มักน้อย' กลับเป็นภัยต่อตัวเอง

เพราะคนเจ็บป่วยมาให้รักษา ต่างผิดหวังเมื่อหมอปิดประตูบ้านไม่รับแขกเสียแล้ว

จึงพากันด่าอย่างเสีย ๆ หาย ๆ ทำนองหมอเฮงซวยขี้เกียจสันหลังยาว ได้เงินแค่สิบบาทก็เลิกรักษา แบบนี้มาเป็นหมอทำไม

โดนด่ายังไม่เท่าไหร่ เพื่อนโกรธถึงขนาดจะทำร้ายหรือเผาบ้านทิ้งด้วยซ้ำ เลยต้องเผ่นไปอยู่ทางภาคใต้ ทำโป๊ะ ทำประมง

"แต่ผมทำได้สองปีก็เจ๊ง ต้องกลับมากรุงเทพ ฯ หางานเป็นลูกจ้างเขา ไม่เป็นหมอรักษาโรคหรือจับเส้น จี้จุด ทำงานเป็นลูกจ้างสบายใจดี ไม่ต้องเป็นห่วงเป็นกังวลอะไร ตอนนั้นไม่มีใบอนุญาตรักษาโรคด้วย เราเป็นคนต่างด้าว กลัวถูกจับเนรเทศกลับเมืองจีนก็แย่ ตายดีกว่า"

ทำงานกินค่าแรงไปวัน ๆ กระทั่งเจอเพื่อนเก่าที่เคยหายจากโรคเพราะเขา ก็ถูกท้วง

"ทำไมมาทำงานยังงี้ มีวิชาอยู่กับตัวแค่รับนวดเส้นก็เหลือกินแล้ว"

"ทำงานอื่นดีกว่า หาเองกินเอง ปากเดียวท้องเดียว เลิกงานก็นอน ไม่ต้องห่วง"

"ไม่คิดถึงมีเมียมีลูกหรือแก่เฒ่าเหลาเหย่มั่งเรอะ"

เพื่อนชักแม่น้ำทั้งห้ามาตะล่อมกล่อมให้เปิดการรักษา และว่า

"ไม่ต้องทำใหญ่โตซี แค่รักษาไปเงียบ ๆ เรื่อย ๆ ไม่ต้องห่วงต้องพะวงอะไร ไม่เหนื่อยแรง ขี้คร้านจะเหลือกินเหลือใช้"

เพื่อนยกเหตุยกผลให้จนโอนอ่อนผ่อนตามคำชี้นำ และรับการรักษาเรื่อยมา

วิธีรักษา จะสอบถามอาการคนเจ็บก่อนว่าเป็นอย่างไร ถ้าวินิจฉัยโรคได้เลยก็จัดการเขียนตัวยาให้ไปเจียดเอาเองจากร้ายขายยาจีนทั่วไป เพราะเขียนได้แต่ภาษาจีนอย่างเดียว

แต่เป็นเส้นก็จับบีบ นวดให้ตามควรแก่โรค

หากเป็นภายในใช้วิธี 'แมะ' หรือจับชีพจรที่ข้อมือดูก่อน จะรู้ทันทีว่าเป็นโรคเกี่ยว

กับตับ ไต ปอด หรือหัวใจ กระเพาะ ลำไส้ใหญ่น้อย

การตรวจของเขามีวิธีที่อธิบายไม่ได้หรือไม่อยากอธิบายหลายอย่าง

สามารถรู้สมุฏฐานของโรคซึ่งแพทย์แผนปัจจุบันยังตรวจไม่พบ

เช่นมีคนไข้รายหนึ่ง เป็นญาติกับเจ้าของร้านขายยางรถยนต์ชื่อดังแถวห้าแยกพลับพลาไชย เจ้าตัวไม่ประสงค์ให้เปิดเผยนาม

มีลักษณะคล้ายอัมพาต คือขาทั้งสองข้างไม่มีกำลัง ยกไม่ขึ้นเดินไม่ได้ขนาดใช้ไม้เท้าช่วยยังไม่ไหวต้องนอนซมไปไหนทีต้องหิ้วต้องหาม หรือให้นั่งรถเข็น

รักษาตามโรงพยาบาลทั้งเอกชน และรัฐบาลหลายต่อหลายแห่ง แม้แต่แพทย์ที่เชี่ยวชาญด้านเส้นประสาท หรือกระดูกต่างวินิจฉัยว่ากระดูกทับเส้นประสาทต้องผ่าตัด

"แต่ผ่าตัดแล้วไม่รับประกันร้อยเปอร์เซ็นต์ว่าจะหายเหมือนเดิม ต้องเสี่ยง"

เมื่อแพทย์บอกเช่นนั้นก็ไม่กล้าผ่าได้แต่รับยามากินแก้ปวดแก้เมื่อยไปตามแกน แล้วเที่ยวเสาะหาหมอเก่ง ๆ ทางด้านนี้ ไม่ว่าจะเป็นหมอยา หมอนวดหรือหมอทางน้ำมนต์ ทางคุณไสย

รักษาหมดเงินเป็นหมื่นเป็นแสน กินเวลาหลายปี ถ้าเป็นโรคที่กำเริบได้ คงถึงขั้นพิการรักษาไม่หาย หรือไม่ก็อาจตายไปแล้ว

ต่อมาญาติรู้ถึงกิตติศัพท์ของหมอ 'นักธรรม' จากผืนแผ่นดินใหญ่ผู้นี้เข้าจึงหอบหิ้วคนไข้มาให้ตรวจรักษา

หมอสอบถามอาการแล้ว ก็ถามสาเหตุ

"ไปหกล้มก้นกระแทกแรง ๆ มาใช่ไหม"

คนไข้ทบทวนรับว่าใช่

หมอเอามือกดตั้งแต่ก้นกบขึ้นมาเหมือนจะนับข้อต่อกระดูกสันหลังหรืออย่างไรไม่มีใครรู้ ได้แต่นั่งดูกันทั้งญาติพี่น้อง และคนไข้อื่นที่มารอให้รักษา

"พอแก้ได้ แต่ต้องทนเจ็บเอาหน่อย"

คนไข้หน้าเบ้เมื่อบอกอย่างนั้น ไม่รู้จะเจ็บขนาดไหน

หมอให้คนไข้นั่งพยายามอย่าเกร็ง แล้วตัวหมอเองเข้าไปทางด้านหลัง ใช้หัวเข่ายันตรงกลางระหว่างกระเบนเหน็บกับก้นกบ

ใช้สองมือจับตรงช่วงเอวกระชับมั่น

"นั่งเฉย ๆ ไม่ต้องเกร็งตัว ทนเจ็บหน่อยเดียว"

หมอกระซิบ คนไข้ยังไม่ทันระวัง

เขาก็เหนี่ยวเอว กระชากมาข้างหลัง โดยงอเข่าค้ำไว้ดังว่าตรงจุดที่ยันอยู่

กร๊อบ..!

"โอ๊ยยย์"

กระดูกลั่นกับเสียงคนไข้ดังไล่กัน

คนไข้หน้าตาบิดเบี้ยว เอี้ยวตัวแอ่น แต่หมอประคองไว้ พวกญาติ ๆ มองด้วยความเป็นห่วง เพราะกระดูกลั่นแรงมากทีเดียว ต่างมองหมออย่างเดาไม่ถูกว่าโกรธ หรือตกใจ

หมอคงยิ้มละไมตามวิสัย

ครู่หนึ่ง เมื่อคนไข้กลับคืนนั่งไม่บิดตัวแล้ว หมอก็ตบไหล่เบา ๆ

"เอาละ หายแล้ว เดินได้แล้ว"

เหมือนประกาศิตของ 'พระร่วง' คนไข้ขยับขาทดลองก่อน ปลายเท้าทั้งสองขยับตามต้องการทั้งที่กระดิกไม่ได้มาเป็นปี

ลองงอเข่าขึ้นทีละข้างก็งอได้ พวกญาติ ๆ ถึงกับยิ้มออก

หลังจากขยับเท้า งอเข่าแล้ว คนไข้พยายามลุกขึ้น แต่ก้นยังหนัก

"ช่วยประคองหน่อย ยืนได้ก็เดินได้ ขาไม่ได้ใช้มานาน ไม่มีกำลัง ต้องพยายามบำรุง"

เมื่อช่วยให้ลุกขึ้นยืนแล้ว คนไข้เดินได้จริง ๆ เพียงแต่กำลังขายังไม่ดีเหมือนเดิม

จากการสอบถามถึงสมุฏฐานของโรค พอประมวลได้ว่า คนไข้ไปหกล้มก้นกระแทกพื้นอย่างแรง ทำให้กระดูกเคลื่อน ไม่ถึงกับแตกร้าว แต่เกิดฟองอากาศขึ้นภายในไขข้อ ทำให้ประสาทขาไม่มีกำลัง เมื่อไล่ฟองอากาศออกแล้วก็เป็นปกติ

วิธีไล่ฟองอากาศของหมอก็ดังที่เล่าให้ฟัง

ซึ่งโรคแบบเส้นผมบังภูเขาอย่างนี้มีไม่มากรายนัก แพทย์แผนปัจจุบันจึงไม่ค่อยเฉลียวใจ และเป็นโรคที่ตรวจกันไม่พบ ส่วนใหญ่มักจะไปลงตรงกระดูกทับเส้นประสาท

"ถ้าผ่าตัดจะเป็นอย่างไรไหม"

"ผ่าตัดอาจถึงขั้นอัมพาตได้เมื่อหมอวินิจฉัยว่ากระดูกทับเส้นประสาท"

ญาติคนหนึ่งกล่าวประโยคนี้ ไม่ใช่หมอ 'นักธรรม' เป็นผู้กล่าว

ทำไม ถึงได้ขนานนามหมอจากแผ่นดินใหญ่จีนว่าเป็นหมอ 'นักธรรม'

มีความเป็นมาน่าสนใจจากคำบอกเล่าของเขา ผู้ยึดมั่นในพระพุทธศาสนาตั้งแต่อยู่ในเมืองจีนใกล้ซัวเถา เมื่ออยู่

เมืองไทยก็พยายามศึกษาเรื่องพระพุทธศาสนา โดยไปกราบไหว้พระพุทธบาทสระบุรีเป็นประจำทุกปี ที่นั่นมีศาลเจ้าใหญ่ 'ตี้กุง' มีนักสอนศาสนาประจำศาลเจ้าอยู่ผู้หนึ่ง

"ผมนับถือท่านเป็นอาจารย์ ชื่อเป็งลิ้มแซ่เอี้ยว เดี๋ยวนี้อายุ 86 ย่าง 87 ปีแล้ว ผมไปเรียนทางสวดมนต์ทำสมาธิกับอาจารย์คนนี้อยู่หลายปีที่โรงเจ เวลามีเรื่องกลุ้มใจอะไร ผมก็จุดธูปไหว้เจ้าแม่กวนอิมแล้วนั่งสมาธิ จิตใจก็สบาย ผ่องใส ไม่กลุ้มไม่เดือดร้อน สมาธิช่วยได้มาก"

หมอบุ่งอุ้ยเป็นผู้ก่อตั้งโรงเจมีหลักฐานมั่นคงอยู่ในบริเวณวัดกระจับพินิจ ซอยติดกับโรงพยาบาลพระปิ่นเกล้า หรือโรงพยาบาลทหารเรือ ชื่อโรงเจซาสี่ฮุกตึ๊ง

ผู้ได้รับความตื่นเต้นจากการรักษาของหมอบุ่งอุ้ย แซ่โง้วชวนให้นำมาถ่ายทอดสู่กันฟังอีกรายหนึ่ง

ไม่ใช่เรื่องอิทธิปาฏิหาริย์ เป็นเรื่องของวิชาการจับเส้นสายและจุดประสาทที่สามารถจี้ให้เป็นง่อยเป็นอัมพาตก็ได้ จี้ให้หายจากง่อยจากอัมพาตก็ได้

บุ่งอุ้ย รับการถ่ายทอดวิชาจับเส้นจับกระดูกและจี้จุดประสาทจากกิ๋งของเขาในจีนผืนแผ่นดินใหญ่

เป็นที่รู้กันแพร่หลายในหมู่คนจีนว่าเขาเป็น 'หนึ่ง'!

ช่วยรายนี้ให้พ้นทุกข์ทรมานได้ ยิ่ง 'ดังระเบิด'

เพราะผู้ป่วยที่ว่า เป็นเจ้าของหนังสือพิมพ์รายวันภาษาจีนฉบับใหญ่แพร่หลายมากฉบับหนึ่งในเมืองไทย ซึ่งได้รับการเชิญไปเยือนจีนผืนแผ่นดินใหญ่

จัดทำพิธีกรรมสำหรับเดินทางทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว

เกิดมีอาการปวดจากต้นคอ ไหล่ แล่นตลอดกลางหลังอย่างหนัก

เป็นอยู่ 2–3 วัน พยายามรักษาทั้งกินทั้งนวดไม่หาย กลับทรุดถึงขนาดพรุ่งนี้จะเดินทางแล้ว วันนี้ยังลุกไม่ขึ้นนอนซมสิ้นอาลัย

ทั้ง ๆ อยากไปใจแทบขาดเพราะหาโอกาสเช่นนี้ยาก

ประตูของจีนแดงเปิดกว้างสำหรับชาวโลกทั่ว ๆ ไปก็จริง

แต่สำหรับคนจีนที่มีเชื้อชาติจีน สัญชาติจีนซึ่งอยู่นอกประเทศ กว่าจะเข้าไปได้ต้องตรวจตราอย่างละเอียดถี่ถ้วนด้วยเกรงจะมีสร้อยสนกลในแอบแฝง ในเมื่อเวลานี้มี 2 จีน

คือจีนแผ่นดินใหญ่ กับ จีนไต้หวัน

ยิ่งเจ้าของหนังสือพิมพ์จีนต่างแผ่นดินด้วยแล้ว ย่อมถูกพิจารณากลั่นกรองเป็น

พิเศษ

เมื่อได้รับอนุญาตให้ไปได้ กลับมีอันเป็นเช่นนั้น จึงทำให้เขาแทบคลั่ง

บังเอิญมีมิตรสหายรู้เรื่อง แนะนำให้ภรรยาพามาหาหมอบุ่งอุ้ยที่โรงเจซาสี่ฮุกตึ๊ง วัดกระจับพินิจ

ต้องหามกันเข้าไปในห้อง เพราะลุกไม่ขึ้น

หมอตรวจตามวิธีกรรมแล้วก็ยิ้มออก

"จะไปเมืองจีนพรุ่งนี้หรือ"

"ถูกแล้ว ไปได้ไหม ต้องใช้เวลารักษากี่วัน"

"ไปได้ไม่ต้องห่วง"

"จริงหรือเปล่า"

ทั้งตัวคนเจ็บกับภรรยา ถามเกือบพร้อมกันด้วยความตื่นเต้นระคนไม่แน่ใจ

"ไปได้แน่"

แล้วเขาก็ลงมือตรวจเส้นสายที่แผ่นหลังโดยละเอียดอีกครั้ง

"เจ็บหน่อยนะ ทนหน่อย"

เขาบอก พวกญาติพากันเข้าช่วยจับแขนจับขากันดิ้นจนตกเตียง

หมอบุ่งอุ้ยกดครั้งแรกที่หลังด้านบน

"โอ๊ยยย์"

เจ้าของหนังสือพิมพ์สะดุ้งเฮือกร้องก้องไปทั้งห้องที่ปิดประตู

พอกดครั้งที่ 2 อีกจุดหนึ่งก็สะดุ้งและร้องอีก

กดครั้งที่ 3 ในจุดใหม่มีอาการเช่นเดิมแล้วหมอก็ผละออก

"เสร็จแล้ว ลุกเลย ไม่ต้องให้ใครช่วย"

คนเจ็บ ค่อย ๆ ขยับตัวก่อนไม่แน่ใจ รู้สึกเบาไม่หนักหรือเจ็บปวดเหมือนตอนมา ลองยืนก็ยืนได้เป็นปกติ ลองเดิน ก็เหมือนกับไม่เป็นอะไรมาก่อนถึงขั้นลุกไม่ขึ้น

กรากเข้าจับมือหมอบุ่งอุ้ยเขย่าตื่นเต้นดีใจ ไม่คาดฝันว่าแค่กด 3 จุด อาการหลังแข็งลุกไม่ขึ้นเดินไม่ได้จะหายเหมือนถูกหยิบออกจากตัวด้วย 'มือมหัศจรรย์'

"วิเศษจริง ๆ จะให้นักข่าวกับช่างภาพมาถ่ายรูปประกาศโฆษณาให้ฟรี ๆ "

"อย่า...ไม่ต้อง ผมไม่อยากดัง"

หมอรีบห้ามเมื่อเจ้าของหนังสือพิมพ์แสดงเจตนารมณ์เช่นนั้น

"ทำไม, เก่งยังงี้ต้องโฆษณา"

"ผมไม่ต้องการมีชื่อเสียง ต้องการทำเงียบ ๆ ช่วยกันไปยังงี้"

เจ้าของหนังสือพิมพ์จึงตอบแทนบุญคุณด้วยการจัดส่งหนังสือพิมพ์มาให้อ่านเป็นสมาชิกพิเศษไม่ต้องเสียเงิน และให้เงินค่าช่วยรักษาหายไปจีนแดงได้ตามกำหนดอีกจำนวนหนึ่ง

"มีอะไรที่โรงเจ จะทำอะไรเมื่อไหร่

ขอให้บอก จะช่วยเต็มที่"

เจ้าของหนังสือพิมพ์จีนมีชื่อฉบับนั้น 'เปิดทาง' อย่างไม่จำกัด

การรักษาโรคเส้นสายด้วยการนวดและจี้จุดประสาท หมอบุ่งอุ้ยมีชื่อลือลั่นมาก คุณหญิงผู้หนึ่งถ้ากล่าวนามก็เป็นที่รู้จักกันในวงสังคม มีความทุกข์ทรมานด้วยโรคเส้นถึงกับคอเอียงและปวดอย่างหนัก

รักษาทั้งยากินและหมอนวดหลายแห่งไม่ดีขึ้น

มาหาหมอบุ่งอุ้ย จับเส้นให้ ปรากฏว่าอาการดีขึ้นเป็นลำดับ

"เป็นมานานก็ต้องใช้เวลาหน่อย ถ้าเป็นไม่นานจับทีเดียวก็หาย"

พวกอัมพาตจากเส้นเลือดอุดตัน หรือเกี่ยวกับเส้นเอ็นต่าง ๆ สามารถนวดให้หายได้ ช้าเร็วขึ้นอยู่กับอาการของโรคและช่วงเวลาที่ป่วยมานานแค่ไหน

มีภรรยาของโฆษกวิทยุมีชื่อเสียงสถานีหนึ่ง ปวดหัวไหล่เรื้อรัง ยกแขนแทบไม่ขึ้น

ปวดหนัก ๆ ทีไรก็ไปให้หมอนวดช่วยพอบรรเทาเป็นครั้งคราวแต่ไม่หายขาด

วันหนึ่งติดตามโฆษกวิทยุผู้นั้นซึ่งเป็นโรคหัวใจ กับความดันโลหิตสูงไปให้หมอบุ่งอุ้ยรักษา

เมื่อตรวจด้วยวิธี 'แมะ' กับบอกถึงยาที่จำเป็นสำหรับตัวสามีแล้ว ภรรยาก็ปรับทุกข์เรื่องปวดไหล่เรื้อรัง หมอ 'มือมหัศจรรย์' ก็ขอตรวจดู

"เป็นนานแล้ว ไม่แน่ว่าจะหายทันทีหรือเปล่า แต่ลองดูนะ เจ็บหน่อยทนหน่อย"

หมอบุ่งอุ้ย จับโน่นจับนี่ทั้งที่แขนที่ไหล่ตามวิชาการของเขาแล้วควงแขนข้างที่ปวดไหล่โดยแรงและเร็วเสียงดังกร๊อบ ได้ยินกันหมดทุกคน

ภรรยาโฆษกสะดุ้งสุดตัวร้องเต็มเสียงอย่างไม่อาจสะกดกลั้นความเจ็บปวดไว้ได้

"ลองสะบัดแขนดูซิยังปวดไหล่หรือเปล่า"

หมอไม่ได้ตื่นเต้นกังวลกับเสียงนั้นด้วย พูดเรียบ ๆ ให้ทดสอบ

เมื่อเธอสะบัดแขนก็แปลกใจ ไม่เจ็บไม่ปวดตรงไหน ลองควงแขนดูก็ทำได้ทั้งที่ก่อนนั้นขนาดยกเฉย ๆ ยังยกไม่ขึ้น

"หายแล้ว"

เธอบอกหมอ

"ยังไม่ค่อยดีนัก เพราะปล่อยไว้นานต้องนวดอีกสักหนสองหน"

หมอบอก ส่วนเรื่องเงินไม่เรียกร้อง

เหมือนเดิม

"ไม่ต้องเสียค่ายาอะไรนี่ แค่จับเส้นกระดูกแค่นั้นเอง"

พูดยิ้ม ๆ ตามอัธยาศัย

สำหรับโฆษกซึ่งเป็นโรคหัวใจกับความดันโลหิตสูง หมอตรวจแล้วบอกต้องใช้ยาพิเศษกว่ายาทั่วไป ต้องผสมไข่มุกจึงจะให้ผลดีและหายเร็ว

เฉพาะยาผสมพิเศษนี้เทียบละ 4-5 พันบาท

แต่ถ้าเป็นยาธรรมดา จะเขียนให้ไปเจียดเองตามร้านขายยาจีน ถูกแพงขึ้นกับตัวยา

"ที่หมื่นกว่าบาทก็มี พวกนี้ต้องเข้าโสมอย่างดีบำรุงกำลัง เศรษฐีถึงกินได้ คนธรรมดากินไม่ไหว"

หมอบุ่งอุ้ย รักษาได้ทั้งโรคไต โรคหัวใจ โรคกระเพาะ และโรคเกี่ยวกับมดลูก

เป็นยาจีนตามตำราที่เรียนมากับก๋งสมัยอยู่จีนแผ่นดินใหญ่

การกินยาของเขาต้องจำกัดของแสลงที่สั่งมาพร้อมกับยาด้วย ถ้าไม่งดของแสลงตามสั่ง ประสิทธิผลของยาจะลดน้อยลง

เมื่อถามถึงการรักษาโรคเบาหวานกับมะเร็ง อันเป็นโรคที่น่ากลัวกันมาก ใครเป็นแล้วก็อยากรักษาให้หาย เสียเงินเสียทองเท่าไหร่ไม่ว่า ขอเอาชีวิตไว้รอดก็พอ

"โรคพวกนี้ถ้าเป็นจริง ๆ รักษาได้ที่ไหน โรงพยาบาลยังไม่มีปัญญา เราจะเก่งกว่าหมอโรงพยาบาลได้ยังไง แต่ถ้าดูแล้วไม่ใช่โรคมะเร็ง เป็นโรคอื่นที่คล้ายกันก็รักษาได้"

โรคที่คล้ายมะเร็ง หมายถึงจำพวกเนื้องอก

บางคนเคยอ่านหนังสือพบว่าถ้าเป็นเม็ดเป็นก้อนอะไรที่ไหนแล้วไม่ยุบไม่หาย มันกลับโตขึ้นตามตัว ให้สันนิษฐานว่าเป็นมะเร็งไว้ก่อน รีบไปให้หมอรักษาโดยเร็ว

แต่ความจริงไม่ใช่เนื้องอก

มีคนทำหนังสือพิมพ์รายเดือนฉบับหนึ่งเกี่ยวกับดารา มีก้อนในคอไม่หายไม่ยุบสักที ไปให้หมอบุ่งอุ้ยตรวจดู สงสัยเป็นเนื้องอก ซึ่งอาจเป็นเนื้อร้ายคือมะเร็ง

เขาตรวจแล้วก็ให้ยามากินชุดหนึ่ง

ไม่กี่วันก้อนเนื้อในคอก็ยุบหายไป

คิดว่าหมอบุ่งอุ้ยเก่ง รักษามะเร็งได้

"ผมบอกเขาอย่าตื่นเต้น อย่าประกาศโฆษณา ใครไม่รู้จะคิดว่าผมเก่งรักษามะเร็งได้ ที่จริงมันไม่ใช่มะเร็ง ไม่ใช่เนื้องอก มันเป็นอาการอักเสบที่เกิดจาก

ร้อนในอย่างรุนแรง เมื่อให้กินยาแก้ร้อนในเข้าไปมันก็ยุบก็หายไป อย่าเชื่อถ้าใครบอกว่าผมรักษาโรคมะเร็งได้"

เขายกคำสอนของก๋ง ซึ่งจำอย่างขึ้นใจ

"อากงสอนไว้ จะรักษาอะไรให้ใครต้องดูให้แน่เสียก่อน ถ้ามีปัญญารักษาก็รักษาได้ ถ้าไม่มีปัญญาก็อย่ารับรักษาเขา บอกไปตรง ๆ ว่ารักษาไม่ได้ เพราะถ้าไม่มีปัญญาแล้วยังรับรักษา อากงว่าแบบนั้นเท่ากับจะเอาเงินเขาแล้ว ไม่ถูกต้อง ถ้าดูโรคไม่ออกก็ต้องบอกไม่มีปัญญาจริง ๆ"

ทุกวันนี้ หมอบุ่งอุ้ย ใช้ชีวิตอย่างผู้สำนึกในบุญคุณแผ่นดินไทย เสียภาษีต่างด้าวให้แก่รัฐเป็นประจำสม่ำเสมอ ไม่หลีกเลี่ยง ถือว่าการทำอะไรถูกต้อง จะมีความสุขสบาย ไม่มีทุกข์มีกังวล ไปไหนมาไหนสะดวก การหลบเลี่ยงภาษีแล้วต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ไม่คุ้มกันกับในเรื่องสุขกายสบายใจ

ความอบอุ่นที่ได้รับจากผืนแผ่นดินไทย ตั้งแต่ พ.ศ.2489 จนบัดนี้ 2527 เป็นเวลายาวนานถึง 38 ปี ทำให้รักแผ่นดินไทยและขอตายอยู่ในประเทศไทย

เขามีภรรยาในเมืองไทยทั้งสาวจีนและสาวไทย มีลูกกับเมียทุกคน

เมื่อรวมลูกทั้งเมืองจีนเมืองไทยก็เกือบ 20 คน

ถึงกระนั้นก็ไม่ยึดการรักษาโรคเป็นอาชีพหลัก ทั้งที่มีฝีมือ มีวิชาความรู้สร้างความร่ำรวยแก่ตัวเองได้ แต่สัจจะที่ให้ไว้กับก๋งผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาเหนือความอยากได้ใคร่มั่งมี

ยิ่งศึกษาพระพุทธศาสนาและยึดมั่นถึงขนาดตั้งโรงเจพุทธศาสนาด้วยแล้ว

เขายิ่งมีความสันโดษมากขึ้น

การจัดงานเทกระจาดประจำปี จะจัดข้าวปลาอาหารแห้งแจกคนยากจนในละแวกรอบโรงเจชนิดทุ่มเทเงินรายได้จากการรักษาโรคบ้าง จากเงินบริจาคอื่น ๆ บ้าง

มีผู้คนหลั่งไหลขอรับแจกจนต้องขอกำลังตำรวจมาช่วยจัดระเบียบ

ปกติ จะมีคนทยอยกันไปให้หมอบุ่งอุ้ยรักษาไม่ขาดสาย

บางคนมาจากบ้านไกลโดยการบอกแบบปากต่อปาก

ส่วนใหญ่ ผู้มีอันจะกินมักมีมากกว่าสำหรับผู้อยู่ไกล เพราะผู้ที่รู้กิตติศัพท์รู้ความสามารถ ที่ช่วยรักษาตัว หรือญาติหรือมิตรสหาย พ้นจากทุกข์ทรมานด้วยโรคร้ายต่าง ๆ เป็นฝ่ายเผยแพร่ออกไปหรือชักชวนให้ไปรักษาเพราะได้ผลดีไม่สิ้นเปลืองเงินทองมาก

นอกจากเป็นโรคสำคัญ ต้องผสมยาพิเศษนั่นแหละจึงจะจ่ายหนัก

หากเป็นโรคทั่ว ๆ ไป ใช้ยาตามร้านได้ก็ไม่มากมายนัก

"ตัวยาเดี๋ยวนี้หายาก ความจริงยาสมุนไพรในไทยมีมาก แต่ยังแก่ไม่พอ ปลูกกันโตไม่ทันไรก็เก็บขายแล้ว ทำให้ฤทธิ์ยาอ่อน ที่เป็นหัวยังไม่ทันแก่ก็เก็บมาขายเลยไม่ค่อยให้ผลเท่าไหร่"

หน้าโรงเจของหมอบุ่งอุ้ย ปลูกสมุนไพรไว้เต็มไปหมด

โดยเฉพาะต้น ' แปะคังฮู้ ' ซึ่งปลูกตรงซุ้มประตูทางเข้า งามมากใบใหญ่

"คนไทยเรียกใบละบาท เพราะขายกันใบละบาท ใช้ปิดรักษาฝีฝักบัวที่หลังหรือที่ก้นดีมาก รับรองเป็นขนาดหนักปิดแค่ 5 หน หนละใบเท่านั้นหาย"

นอกจากนี้ยังมีต้นยาแก้พิษงู แก้ร้อนใน แก้โรคร้ายอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ทั้งในกระถางและลงดินไว้ ชนิดมีดอกหอมราวกับไม้ประดับ แต่เป็นตัวยาแยะ คนไม่รู้จักก็คิดว่าเป็นไม้ประดับปลูกสวย ๆ

หมอบุ่งอุ้ย แซ่โง้ว เจ้าของโรงเจซาสี่ฮุกติ๊ง พยายามขอตัวเมื่อทราบจะนำมาเผยแพร่ให้คนรู้จักแม้จะขอให้ใส่เสื้อและถ่ายภาพมาแนะนำกัน ยังไม่ยอม

"ผมไม่อยากมีชื่อเสียง ผมขอช่วยคนเงียบ ๆ อย่างนี้ เจ้าของหนังสือพิมพ์จีนจะลงโฆษณาให้ผมฟรีทุกวันผมยังไม่เอา เราไม่ใช่คนเก่ง ไม่สมควรจะอวดตัว"

เขาพยายามถ่อมตนเยี่ยงปราชญ์หรือผู้มีฝีมือโดยแท้ เป็นผู้มีฝีมือระดับ ' เซียน ' จริง ๆ ไม่ว่าจะ โรคเส้น โรคกระดูก หรือโรคอวัยวะภายในทุกชนิด ขนาดทำคนง่อยให้เดินได้ ไม่เรียกว่าเก่งก็ ' ใบ้ ' ดีกว่า !.

●●●

พระครูสมุห์เล็ก กิจฺจกาโร

น้ำมนต์ไล่ผี, ไพล-มะนาวมีฤทธิ์

พระครูสมุห์เล็ก กิจจกาโร

ในกระบวนพระอาจารย์ทางน้ำมนต์ที่เลื่องชื่อลือกระเดื่องไปทั้งเมืองเวลานี้

โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานคร

พระอาจารย์เล็ก วัดหลักสี่ เป็นที่เลื่อมใสในกลุ่มบุคคลทุกระดับ

นับจากกระต๊อบไปจนถึงคฤหาสน์รโหฐาน

"น้ำมนต์ท่านเก่งจริง ๆ พวกถูกคุณถูกไสย ผีเข้า โดนน้ำมนต์ท่านเข้าเท่านั้นพิษร้ายทั้งหลายไหลหายไปตามน้ำมนต์เลยทีเดียว"

ที่ถูกกระทำทางไสยศาสตร์ ปล่อยของร้ายเข้าไปในกาย

"ท่านเสกมะนาว บีบน้ำให้กิน พอมะนาวตกถึงท้องเท่านั้น อาเจียนพรวดของ

ในตัวออกมาหมด มีทั้งเส้นผมคน เป็นกระจุก ตะปู หนัง ใบมีด โอ๊ย ไม่ว่าอะไร โดนน้ำมะนาวเสกทะลักออกหมด"

พวกถูกกระทำด้วยเสน่ห์ยาแฝดก็เช่นกัน เจอน้ำมนต์ท่าน ถ้าเป็นน้ำมันพรายจะไหลเยิ้มเป็นมันเลื่อมให้เห็น มัดรูป ฝังรอย หรืออื่น ๆ ท่านเรียกออกได้หมด

ถ้าไปวัดหลักสี่ ริมทางรถไฟ ซึ่งขนานกับถนนวิภาวดีรังสิต ปลายสะพานลอยหลักสี่ เข้าวัดแล้วเลี้ยวซ้ายไปเรื่อย ๆ จะเห็นคนทยอยกันไปยังกุฏิพระอาจารย์เล็กเป็นระลอกไม่ขาดสายทุกวัน

กุฏิเรือนไม้ของท่านขนัดแน่นไปด้วยญาติโยมที่พากันไปหา บางวันข้างบนแน่นจนต้องลงมารอข้างล่างหน้ากุฏิ

เก่งทางดูโชคเคราะห์ด้วยพลังทางจิต ไม่ได้อาศัยดวงหรือโหราศาสตร์ เพียงถามวันเดือนปีแล้วกำหนดจิตท่านเองครู่เดียวก็ทำนายทายทัก และตอบข้อถามไม่ติดขัด

การรดน้ำมนต์ ท่านรดบนกุฏิ โดยให้ผู้มาขอรดนั่งบนพื้นล่าง ส่วนท่านนั่งบนพื้นห้องอีกระดับหนึ่งหน้าแท่นบูชาขนาดใหญ่ ด้านหลังของผู้ขอรด เป็นถังน้ำสังกะสี

จะรดครั้งละ 4 คน พร้อมกันไม่เลือกหญิงหรือชาย

ให้นั่งหันหลังเรียงหน้าถังน้ำ พนมมือ จากนั้นจะตักรดราดตั้งแต่หัวลงไป จนโชกชุ่มและน้ำหมดถัง

ก่อนจบสิ้นการรด จะให้ทุกคนอธิษฐานตามต้องการแล้วใช้ฝ่ามือทั้งสองของตัวเองรองรับน้ำมนต์ที่ท่านราดลงไปล้างหน้าให้ทั่ว

ก่อนรดก็รับน้ำมนต์ไปอธิษฐานและดื่มจนหมดขันเล็ก ๆ

หากมีอาการเคล็ดขัดยอก จะให้นำไพลมาแล้วเสกพระคาถา เอาไปฝนกับน้ำมนต์ทา หรือกินสุดแต่อาการของแต่ละคน

พระอาจารย์เล็กซึ่งชาวบ้านเรียกขานกันทั่วไปนั้น

นามของท่าน **พระครูสมุห์เล็ก กิจฺจกาโร** เป็นชาวหลักสี่โดยกำเนิด บวชเณรครั้งหนึ่งแล้วสึกไปทำมาหาเลี้ยงมารดา

พอมารดาสิ้นบุญก็เลยบวชจนบัดนี้ไม่ยอมสึก

เป็นคนพูดตรงไปตรงมาไม่เกรงใจใคร บางครั้งดุเอา เมื่อไปถามเซ้าซี้

มีอยู่รายหนึ่งอายุราว 60 กว่าแล้ว ถามซ้ำแล้วซ้ำเล่าเรื่องอาการปวดไหล่ ซึ่งท่านก็เสกไพลให้ไปฝนทาพร้อมกับให้น้ำมนต์ไปอาบ ก็ยังถามอยู่นั่นว่าเมื่อไหร่จะหาย ทาไพลแล้วจะหายแน่หรือ ทำยังไงถึงจะหายขาดเพราะเป็นมานานจนรำคาญ ถ้าไม่หายแล้ว

จะทำยังไง

ถามซ้ำแล้วซ้ำอีก แม้ตอบแล้วก็ยังถาม จนสุดทนหรืออย่างไรไม่ทราบ ท่านดุลั่นต่อหน้าญาติโยม ที่นั่งรอกันเต็มกุฏิ

"บ๊ะอีนี่ เป็นโรคประสาทหรือไงวะ บอกแล้วบอกอีกยังถามอยู่ได้"

เจอเข้าไม้นั้นหยุดถาม กระซิบบอกลูกหลานที่มาด้วยลากลับ พร้อมไพลเสกกับน้ำมนต์

การพูดตรง ๆ โผงผาง เป็นลักษณะของพระครูสมุห์เล็ก แสดงความเฉียบขาด

"ครูบาอาจารย์ทางด้านปราบคุณไสยก็ต้องอย่างนี้ เหมือนการปราบเหล่าร้าย ทำจ๋อง ๆ หงอง ๆ ไม่ตัดไม้ข่มนาม ไม่เร่าร้อนรุนแรงก็ไม่เกิดผล"

ท่านผู้รู้อธิบายเอกลักษณ์เฉียบของพระอาจารย์เล็ก

แต่เมื่อเสร็จงาน ได้สนทนากับท่านจะเพิ่มความเลื่อมใสในคุณธรรม และเจตนารมณ์ที่อุทิศเวลากับพลังวิชาที่เล่าเรียนมาช่วยญาติโยมทุกระดับ

"พวกคุณทำงานก็หวังเงิน แต่อาตมาไม่ได้หวังอื่นใดนอกจากช่วยญาติโยมให้พ้นทุกข์ พ้นความเร่าร้อนทางใจ ความทรมานทางกาย พ้นจากภัยที่ถูกกระทำโดยไม่รู้ตัว"

เงินที่ญาติโยมถวาย นอกจากทำบุญแก่ครูบาอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แล้ว ยังมอบเจ้าอาวาสวัดหลักสี่บูรณะปฏิสังขรณ์วัดตามแต่นโยบายหรือโครงการของวัด

การสงเคราะห์ญาติโยมด้วยน้ำมนต์ ทำนายโชคชะตา กับรักษาโรคด้วยไพลเสก มะนาวเสก จะรับทำตั้งแต่เช้า ไปจนถึง 17 น. เป็นอันยุติเรื่องการทำนายชะตาราศี

แต่ถ้าเป็นการมาสนทนาธรรม หรือให้ช่วยรดน้ำมนต์นอกเวลา จะพิจารณาตามความจำเป็นของแต่ละคน แต่ส่วนใหญ่แล้วจะไม่รับรดน้ำมนต์

การสนทนาธรรม หรือซักถามปัญหาชีวิต ให้ท่านมอบข้อธรรมช่วยแก้ ท่านจะสงเคราะห์จนถึงเวลาอันควรคือ 21–22 น.

ถ้าเป็นสตรีอาจให้กลับเร็วกว่า ด้วยเห็นไม่สมควรอาจเป็นข้อติเตียนจากภายนอกได้

กิจวัตรของท่านเมื่อ 17 น. หยุดสงเคราะห์ทุกด้านหมดแล้ว จะเข้าห้องส่วนตัวทำพิธี ' ลงของ ' ซึ่งมีญาติโยมนำมาให้

'ประจุ' พลังศักดิ์สิทธิ์

ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง หรือน้อยกว่า มากกว่า สุดแท้แต่ปริมาณของที่มีผู้นำมาให้ 'ลง'

พระอาจารย์เล็ก เคย 'แก้' เจ้านายชั้นผู้ใหญ่ที่ถูก 'กระทำ' ด้วยเสน่ห์ยาแฝดอย่างแรงขนาดกิริยาอาการผิดแปลก หงุดหงิด ดุดัน อำมหิต ไม่ต้องตรงกับจริตนิสัยดั้งเดิม

เพราะถูกอาจารย์ทางด้านนั้น 'กระทำ' เอา

ท่าน 'แก้' สำเร็จด้วยน้ำมนต์ทรงพลังกับของเสก

อาจารย์ฝ่ายทำคุณไสยโกรธแค้นมาก เล่นงานหลายทางหลายวิธี แต่ท่านสกัดได้หมด

"อาจารย์เรียนไสยศาสตร์เวทมนตร์คาถาแก่กล้าจากครูบาระดับสูงมากมายหลายองค์"

ศิษย์ผู้หนึ่งเล่าความเป็นมา

"เคยธุดงค์ปฏิบัติธรรมกรรมฐานตามถ้ำ ตามป่าหลายแห่ง ได้วิชามาใช้ช่วยชาวบ้านอยู่เวลานี้"

ส่วนพระครูสมุห์เล็ก กิจฺจกาโร กลับไม่เปิดเผยความเป็นมาของท่านเมื่อนมัสการถาม

"รู้ไปทำไม ไม่ใช่นักพูด นักโม้นักโอ้อวด"

ท่านบอกแต่เพียงว่า คนเราก็ต้องมีครูบาอาจารย์ ไม่อย่างนั้นจะได้วิชาจากไหน เพราะเป็นศิษย์มีครูจึงต้องทำพิธีไหว้ครูทุกปี สำหรับ พ.ศ.2527 ทำพิธีไปเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม นี่เอง

เมื่อถามถึงการป้องกันไม่ให้ถูกคุณไสยเข้าตัว พระครูสมุห์เล็กกล่าวว่าเป็นเรื่องยากอยู่ ไม่รู้เขาปล่อยมาแบบไหน เมื่อไร

บางครั้งปล่อยมาตามกาลเวลาที่ต้องปล่อย ถ้าไม่ปล่อยจะเข้าตัวเอง แบบนี้เรียกว่าปล่อยตามลมเพลมพัด ใครซวยก็โดน มักจะมีบ่อย ๆ

ส่วนเจตนาปล่อยมาโดยตรง มักจะเป็นในรูปให้ของกิน หรือมีเสียงแปลก ๆ ให้ตกใจร้องทัก

พวกนี้ถ้าทักก็จะเข้าตัวทันที กินของเขาก็ได้เรื่อง

การได้ยินเสียงเรียกแล้วขานรับ มีอยู่รายหนึ่งมาขอให้พระอาจารย์เล็กช่วยรดน้ำมนต์ขับออกไป เป็นแม่ค้าขายของตามแผงในตลาด

ขัดใจกับเพื่อนแผงใกล้ ๆ โดนเขาไปจ้างหมอผีปล่อยผีมาเข้า

เป็นเสียงเรียกชื่อตอนดึกหน้าบ้าน

บังเอิญคืนนั้นสามียังไม่กลับ คิดว่าเป็นสามีก็ขานรับ

พอขานก็มีเหมือนไม้สีดำสองท่อนลอยวูบเข้าหน้าต่างหาตัวแล้วหายไป

ประเดี๋ยวมีเสียงเรียกชื่ออีกครั้ง...ขานรับ

มีวัตถุหนึ่งมองไม่ถนัดว่าอะไรสีขาวยาวประมาณศอกเศษ ๆ ลอยเข้าทางหน้าต่างพุ่งหาตัวแล้วหายวับ

พอเสียงเรียกครั้งที่ 3 ชักเอะใจ สองครั้งแรกขานรับก็มีของลอยมาหาตัว นึกถึงคำผู้ใหญ่เคยสอนไว้ใครมาเรียกตอนดึก ไม่แน่ใจหรือเห็นตัวคนเรียกว่าใคร รู้จักหรือไม่ อย่าขานรับลอย ๆ เป็นอันขาด อาจเป็นคุณไสยหรือผีที่เขาปล่อยมา

ถ้าขานรับ 3 ครั้ง จะตายทันที

ด้วยเหตุนี้จึงไม่กล้าขานรับในครั้งที่ 3

รุ่งขึ้นเกิดอาการประหลาดคันเหนือหัวเข่า พอเกาก็เกิดตุ่มแดง ๆ เล็กใส โดยรอบยิ่งเกายิ่งคัน ถึงขนาดเอาช้อนมาขูดเลือดเข้าเลือดออกน้ำเหลืองเยิ้มเฟะเหม็นเหมือนกลิ่นศพ

ใครเห็นบอกเป็นงูสวัด แต่ผิดตรงยิ่งเกายิ่งคันยิ่งเน่าลามเป็นปื้นใหญ่ สามีจึงพาไปหาอาจารย์เล็กที่วัดหลักสี่ เล่าเหตุที่เกิดให้ฟัง

ท่านรดน้ำมนต์ให้

โดนขันแรกก็ดิ้นพราด โวยวายดุด่าอาจารย์แสดงกิริยาของผีร้ายที่สิงอยู่

พอโดนขันที่ 2 ที่ 3 และต่อ ๆ ไปก็หายเงียบเรียบร้อย

ท่านให้ไพลเสกเอาไปฝนทาตรงรอยเน่า อาการคันก็หาย กลับกลายเป็นเนื้อดีอย่างเดิมในเวลาไม่นานนัก

"เวลานี้ฉันยังมาให้อาจารย์รดน้ำมนต์ทุกวัน เพราะฝ่ายโน้นไม่ยอมหยุด ปล่อยผีมาเข้าเรื่อย"

เธอมากับสามีให้อาจารย์เล็กรดน้ำมนต์ทุกเย็น พอรดก็จะพุ่งไถลเหยียดนิ่งกับพื้นแล้วลุกกลับมานั่งให้รดอีก โดนซ้ำก็พุ่งไปเหยียดอีก เป็นเช่นนั้นถึง 3 ครั้งถึงเป็นปกติ

"ฉันให้อาจารย์รดทุกวันเว้นวันพระที่ท่านหยุด ติดต่อกันมาปีกว่าแล้ว"

แม่ค้าผู้เจอ 'ผีรายวัน' เข้าสิงบอกแต่เมื่อกระซิบถามพระครูสมุห์เล็ก ท่านก็ทำเสียงขึ้นจมูกและว่า

"โดนผีเข้าเลยประสาท ผีอะไรมันจะเข้าทุกวัน"

พระครูสมุห์เล็ก กิจจกาโร ได้นักธรรมตรี จึงสอนธรรมควบคู่ไปกับการดูชะตาราศี รดน้ำมนต์ ขับคุณไสยและวิญญาณต่าง ๆ การแก้เภทภัย ท่านจะแนะให้

แต่ละคนทำบุญสักการะต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในภูมิลำเนาของตนเป็นหลัก เช่น ธนบุรี ให้ใส่บาตรแล้วขอพรจากพระเจ้าตากสิน–อยุธยา ขอบารมีหลวงพ่อโต–โคราชขอท้าวสุรนารี อยู่รถไฟก็ให้ขอกรมหลวงกำแพงเพชร ฯ–พิษณุโลกให้ขอหลวงพ่อพระพุทธชินราชเป็นต้น

"อยู่ถิ่นไหน ขอบารมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่นั่น ท่านจะช่วยเหลือคุ้มครองป้องปัดให้"

ท่านพระครูสมุห์เล็ก กิจฺจการโร มีน้ำมนต์ไล่ผี มีไพลเสก กับมะนาวเลิศฤทธิ์ ประสิทธิภาพขนาดไหน เชิญไปสัมผัสเองที่วัดหลักสี่ บางเขน เว้นวันพระ จะเห็นผู้คนหลามไหลทุกวันแสดงว่าท่าน 'แน่จริง ๆ'

●●●

หลวงพ่อแพ อาภาคโม

เชื่อมต่อ-ประสานกระดูกแตก,หัก

หลวงพ่อแพ อาภาคโม

"อาตมารักษามาตั้งสี่สิบกว่าปีแล้วคุณ มากันไม่เป็นเวลา บางทีห้าทุ่มสองยามตีหนึ่งตีสอง มาเคาะกุฏิเรียก หามร่องแร่งขาหัก แขนห้อยเลือดอาบ เมื่อเขามาจะไล่กลับได้ยังไงก็ต้องช่วยกัน"

พระภิกษุวัย 73 ปี บวชในสมัยพระองค์เจ้าบวรเดชก่อกบฏกับคณะราษฎร์ สร้าง 'วีรชน' ขึ้นมาหลายคนในปี พ.ศ.2475 กล่าวถึงงานที่ท่านช่วยเหลือญาติโยมจนถึงปัจจุบัน

"ใครไม่รู้ได้ยินแล้วอาจจะคิดว่าร่ำรวยมหาศาล แต่เปล่า...อาตมาเรียกค่ายกครูเพียงสลึงเดียวตั้งแต่

แรกจนบัดนี้ ไม่ได้ขึ้นราคา เพราะครูสั่งไว้ให้รับแค่นั้น"

พระภิกษุที่เรากำลังกล่าวถึงท่าน

มีสภาพความเป็นอยู่จริงตามคำพูด

กุฏิเก่าคร่ำคร่าจะพังมิพังแหล่ ไม่มีเครื่องอำนวยความสุขอื่นใด แม้แต่ตู้เย็นสักลูกหนึ่ง ไม่ต้องพูดถึงโทรทัศน์ เครื่องปรับอากาศ ที่นอนกับอาสนะ โต๊ะหมู่บูชาหรูหรา

มีชีวิตอย่างสมณะ พูดน้อย แต่แววตาของท่านมีความเมตตากรุณาสูง

ท่านคือ **หลวงพ่อแพ อาภาคโม แห่งวัดสร้อยทอง** ดุสิต กรุงเทพ ฯ

เชี่ยวชาญด้านการรักษากระดูก ไม่ว่าจะแตก หัก หรือคดงอ

ส่วนใหญ่มักเป็นพวก ' สิงห์มอเตอร์ไซค์ ' ที่พากันไปพึ่งท่าน แถวบางซื่อ บางซ่อน บางโพ พระราม 6 สองฟากฝั่งย่านนั้นทั้งกรุงเทพ ฯ – นนทบุรี ต่างเป็น ' คนไข้ ' ของท่าน

แม้กระทั่งนายพลเอก อดีตรัฐมนตรีท่านหนึ่ง ยังมาให้หลวงพ่อแพ อาภาคโม รักษา

"ท่านตกอะไรมาไม่รู้ขาหัก รักษาให้จนหาย นายทหาร นายตำรวจมารักษากันแยะทั้งตัวเอง พาญาติหรือคนรู้จักมากันเรื่อย"

วิธีรักษาของท่าน ถ้ากระดูกแตกมากมาถึงจะต้องจับกระดูกให้เรียงเข้าที่เสียก่อน แล้วใช้ไม้ดามคุมไว้ถ้าจำเป็น นวดทาด้วยน้ำมนต์ผสมไพลกับคาถาอาคมผสมพลังจิต

ไม่นิยมการเข้าเฝือกเป็นอย่างยิ่ง

"คนเข้าเฝือกมาจากโรงพยาบาล อาตมาจะตัดออกหมด เฝือกเป็นวิธีช่วยรักษาสมัยใหม่ก็จริง แต่มีผลเสียหลายอย่าง ถ้าเข้านาน ๆ ผิวหนังจะเน่าและเพราะมันอบมันร้อน มันคัน อีกอย่างทำให้แขน, ขาคอกหรือโก่ง"

ท่านยกตัวอย่างถ้าแขนหักไปโรงพยาบาล แพทย์จะเข้าเฝือกในลักษณะงอแขนพับศอก ตรึงไม่ให้เคลื่อนไหว กระดูกได้ติดตรงเร็ว ๆ ใช้เชือกหรือผ้าคล้องแขนไว้กับคอ

แบบนั้น ถ้าเข้าเป็นเวลานานนับเดือนเส้นเอ็นจะยึด เวลาตัดเฝือกออกแขนจะอยู่ในลักษณะนั้น พับไม่เข้า ยืดไม่ออก ต้องทำกายวิภาคอีกนานกว่าจะปกติ แต่น้อยรายจะปกติเหมือนเดิมมักจะแขนคอกไปเลย

ส่วนใหญ่ญาติพี่น้องที่รู้ถึงกิตติศัพท์ของท่าน ถ้าใครเป็นอะไรจะรีบนำมาให้ท่านรักษาตอนเป็นใหม่ ๆ

"ถ้ามาสด ๆ ทันทีรักษา ง่ายกว่าผ่านโรงพยาบาลแล้ว"

หลวงพ่อแพ อาภาคโม กล่าวถึงประสบการณ์ที่รักษามานับไม่ถ้วน

"บางคนจำเป็นต้องเข้าโรงพยาบาลก่อน ตำรวจนำส่งเพราะเป็นคดีความบ้าง หรือญาตินำส่งให้แพทย์ออกใบรับรองบาดแผลหลักฐานเพื่อผลทางคดีบ้าง อยู่สองสามวันก็ขอกลับบ้านมาให้อาตมารักษา ถ้าเข้าเฝือกก็ต้องตัดเฝือกออก ไม่ใช่อวดดีอวดเก่งกว่านายแพทย์สมัยใหม่ แต่อยู่ในเฝือกทาน้ำมันมนต์ ทายา รักษาตามวิธีของเราไม่ได้ ส่วนใหญ่คนไข้ไม่ขัดสักราย ไม่เข้าเฝือกเขาสบายกว่า วัน ๆ บางทีตัดสองสามเฝือก"

วิชาที่ท่านใช้รักษา เป็นวิชาจากอาจารย์เดียวกับที่ท่านเจ้าคุณแม้นหรือพระครูแม้น วัดโพธิ์ท่าเตียนรักษาจนขึ้นหน้าขึ้นตา คนเข้าคิวกันยาวเหยียด

"เรียนมาด้วยกันกับอาจารย์ติ่งหรือหลวงพ่อติ่งวัดสร้อยทองนี่แหละ อาตมาบวชอยู่กับท่านตั้งแต่แรก จนท่านมรณภาพเมื่อสามสิบกว่าปีที่แล้วตอนนั้นอายุท่านแปดสิบกว่าปี"

หลวงพ่อติ่งมีภูมิลำเนาอยู่เกาะเรียน อยุธยา ได้วิชาต่อกระดูกมาจากครูบาอาจารย์ที่นั่น พอมาอยู่วัดสร้อยทองก็เปิดการรักษา ผู้คนขึ้นกันมากนับแต่นั้น

ชื่อเสียงของท่านโด่งดัง มีผู้มาสมัครเป็นศิษย์ร่ำเรียนวิชาต่อกระดูก ประสานกระดูก ทั้งพระทั้งคฤหัสถ์ ส่วนหลวงพ่อแพ เป็นเด็กวัดสร้อยทองอยู่แล้ว วิ่งเล่นอยู่ในวัดตั้งแต่เด็ก รับใช้เป็นศิษย์หลวงพ่อติ่ง กระทั่งเติบใหญ่ หลวงพ่อก็ให้บวชอยู่กับท่านมาตลอด

"เจ้าคุณเมี้ยนวัดโพธิ์ขอเรียนวิชาจากท่านอาจารย์ที่วัดนี้"

ได้วิชาแล้วไปอยู่วัดโพธิ์ ยังไม่เปิดรักษาเลยทีเดียว เพราะมีเจ้าคุณผินซึ่งเป็น 'หลวงน้า' รับรักษาโรคภัยไข้เจ็บให้ญาติโยมทั้งหลาย จึงไม่อาจเปิด 'แข่งบารมี' ด้วย

เจ้าคุณผิน เชี่ยวชาญด้านยาแผนโบราณเป็น 'หมอยา' โด่งดังของวัดโพธิ์

มี '**หมอแดง**' เป็นอาจารย์ สอนลูกศิษย์ลูกหามากทั้งทางป่าทางทะเล

อาศัยลูกศิษย์เที่ยวหาเครื่องยาประเภทเขี้ยว งา กระดูก ดีงูและว่าน สมุนไพรต่าง ๆ มาให้ ของเหล่านั้นมีชุกตามป่าตามทะเล

'หมอแดง' เป็นอาจารย์สอนวิชาแพทย์แผนโบราณในวัดโพธิ์สมัยอดีต

เป็นทั้งผู้สอนและผู้สอบ

"ท่านเจ้าคุณผินก็ศึกษากับหมอแดง ท่านเก่งทางยามากกว่าทางต่อกระดูก เจ้าคุณเมี้ยนเรียนจากหลวงพ่อติ๋งวัดสร้อยทองไปจึงอยากทดลองวิชา เปิดรักษาโรคกระดูก แต่ก็เกรงใจความเป็นน้าเป็นหลานกันดังว่า กระทั่งมีโอกาสตอนที่ทางวัดมีคำสั่งให้ท่านเจ้าคุณผินรับผิดชอบด้านการพัฒนาวัด"

หมายถึง กุฏิ ศาลาใดสลักหักพัง ชำรุดเสียหาย แม้แต่โบสถ์ วิหาร ท่านเจ้าคุณผินต้องรับภาระซ่อมแซมรักษา เป็นหัวหน้าคุมงานโดยตรงทั้งวัด

หน้าที่นี้ทำให้ไม่มีเวลารักษาญาติโยมเหมือนแรก ๆ

จำต้องวางมือทางด้านหมอแพทย์แผนโบราณ เพื่อการพัฒนาวัดตามหน้าที่รับผิดชอบจาก 'ผู้ใหญ่'

เจ้าคุณเมี้ยน จึงเปิดการรักษาแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

เมื่อถามถึงวิธีรักษาที่มาจากอาจารย์เดียวกัน ทำไมผิดแผก เช่น หลวงพ่อแพ ไม่ใช้วิธีถากไม้สับไม้แล้วให้ลูกศิษย์อีกคนนวด หรือบีบจัดกระดูกคนไข้

"ไม่ใช่ผิดแปลกหรอก ที่มีการนั่งถากไม้อยู่ทางหนึ่ง ให้คนนวดอีกทางหนึ่ง เพราะท่านเป็นสงฆ์จับต้องเนื้อตัวผู้อื่นโดยเฉพาะสีกาลำบาก ทำไม่ได้ จึงต้องถากไม้เสกคาถาส่งพลังจิตไปยังคนไข้ที่ให้ผู้เก่งทางจับเส้นนวดกระดูกบีบนวดอีกทางหนึ่ง"

ส่วนหลวงพ่อแพ ไม่มีลูกศิษย์ช่วยจับนวด ไม่ต้องนั่งถากไม้ท่องคาถา

"อาตมารักษาด้วยมือเอง คนกระดูกแตก กระดูกหัก จับแรงไม่ได้อยู่แล้ว ถึงเราจะแก่ แรงน้อยก็ทำได้โดยเฉพาะผู้ชายนะ ถ้าเป็นผู้หญิงก็ใช้วิธีถากไม้ให้คฤหัสถ์ด้วยกันนวด หรือรับยาไปทาเองนวดเอง"

ที่กุฏิหลวงพ่อ มีขาไม้คู่ที่ใช้ค้ำรักแร้สองข้างเวลาเดินสำหรับคนขาหักพิงข้างฝามากมาย

"พวกที่ไปรักษาจากโรงพยาบาลมาให้อาตมารักษา หายแล้วไม่จำเป็นต้องใช้เขาไม่รู้จะเอาไปทำไม เลยถวายไว้ ใครจำเป็นต้องใช้ก็เอาไปอีกต่อหนึ่ง"

หลวงพ่ออธิบาย ส่วนอีกด้าน มีปี๊บน้ำมันมะพร้าววางซ้อนกันเป็นตับ

ที่มีน้ำมันตั้งด้านหนึ่ง ปี๊บเปล่าวางอีกทางหนึ่ง

"เดี๋ยวนี้ปี๊บละ 470 กว่าบาท"

ท่านเปรยเมื่ออ่านสายตาเราออกขณะมองปี๊บน้ำมันวางเรียงเต็มข้างฝา เลยถาม

"หลวงพ่อบอกคนมาหา เพียง

แค่ธูปแหนบเทียนเล่ม เงินสลึงเดียว ทำไมมีเงินซื้อน้ำมันเยอะแยะ”

“บางคนเขาหายแล้ว ระลึกถึงพระคุณครูบาอาจารย์เจ้าของวิชา ก็เอาปัจจัยมาถวาย บางคนเมื่อให้น้ำมันมนต์ จัดกระดูกให้เสร็จ เขาก็ถวายเป็นพิเศษจากค่ายกครู เงินเหล่านั้นแหละที่มาเป็นค่าน้ำมันมะพร้าว ไม่ได้เอาเข้าพกเข้าห่อส่วนตัว”

ปี๊บน้ำมัน เป็นเครื่องวัดถึงจำนวนผู้มารักษากับท่าน

“มาเสมอไม่ขาด ไม่เลือกวันเวลา วันโกนไม่ละ วันพระไม่เว้น การเจ็บป่วยหรืออุบัติเหตุเกิดได้ทุกวันเวลา ไม่มีหยุดราชการ หยุดนักขัตฤกษ์ เราก็พลอยหยุดไม่ได้”

ส่วนใหญ่มักเป็นพวกสิงห์มอเตอร์ไซค์ ‘เนื้อหุ้มเหล็ก’ ไม่ใช่ ‘เหล็กหุ้มเนื้อ’ แบบรถยนต์

“เดี๋ยวก็หน้าครูดถนนแหกเลือดโชกสีข้างบ้าง หลังบ้าง อกบ้าง ไถลไปกับถนนถลอกปอกเปิกแดงมาทั้งตัวก็ต้องทำให้รักษาให้ น้ำมันมนต์รักษาแผลสดได้ด้วยเพราะเข้าไพล”

ไพลเป็นตัวยาสำคัญอย่างหนึ่งของยาแผนโบราณ

“ปวดท้องมวนท้อง เอาไพลฝนกับน้ำใส่การบูรหน่อยกินเดี๋ยวเดียวหายปวด”

ตอนหลวงพ่อตึ๋งยังมีชีวิตอยู่ นอกจากรับการถ่ายทอดวิชาทั้งหมดแล้ว บางครั้งท่านมีธุระออกนอกวัด คนเจ็บป่วยมาให้รักษา ท่านก็ทำแทนในฐานะศิษย์ก้นกุฏิ

จึงเกิดความชำนาญ หลวงพ่อตึ๋งเห็นประโยชน์ ถ่ายทอดเคล็ดลับและวิชาการรักษาระดับสูงให้มากกว่าศิษย์คนอื่น ๆ เพื่อผลการรักษาได้ขลังเสมือนท่านรักษาด้วยมือเอง

“การรักษาต้องอาศัยคาถาอาคม พลังจิต กับศีลธรรมเข้าช่วย”

มีศิษย์หลวงพ่อตึ๋งหลายองค์หลายคน ทั้งพระทั้งคฤหัสถ์มาเล่าเรียนจากท่านจนแก่กล้าแล้วออกไปรับรักษาตามวัดตามบ้าน

แต่ไม่นานวิชาก็เสื่อม การเชื่อมประสาน การต่อกระดูกไม่ได้ผล

“เพราะเขามีความโลภเป็นที่ตั้ง เรียกร้องเงินทองผลประโยชน์เกินกว่าครูบาอาจารย์กำหนด คาถาอาคม พลังที่มีอยู่เลยถอย น้ำมันมนต์ที่ทำก็ไม่มีฤทธิ์ สมานแผลไม่ได้ ต่อกระดูกไม่ติด”

หลวงพ่อแพ อาภาคโม ยืนยันในบรรดาคฤหัสถ์ที่มาเรียนวิชานี้กับหลวงพ่อตึ๋ง

ที่เก่งกว่าใคร ๆ ในหมู่คฤหัสถ์ด้วยกันมีคนเดียวคือ **หลวงศุภชลาศัย** ซึ่งกรมพลศึกษาเอานามท่านไปตั้งชื่อสนามกีฬาใหญ่ของกรีฑาสถานแห่งชาติว่า **สนามศุภชลาศัย** และมีรูปปั้นท่านอยู่ในกรีฑาสถาน เหล่านักกีฬารุ่นเก่านับถือบนบานขอชัยชนะและให้หายจากการเคล็ดขัดยอกระหว่างลงแข่งขันได้ผลมานัก

"หลวงศุภ ฯ ท่านทำได้เก่งกว่าใคร ตอนท่านยังไม่เสีย ก็ติดต่อคุยกันอยู่เรื่อยกับอาตมา"

หลวงพ่อแพ อธิบายการทำน้ำมันมนต์สมานแผลสด ต่อ–ประสานกระดูก ไม่ได้ใช้การเคี่ยวไฟ แต่นำไพลเสกมาตำสาธยายคาถาอาคม ส่งพลังจิตลงไปจนเสร็จกรรมวิธีก็ผสมใส่น้ำมัน

ส่วนการจัดกระดูกที่แตกให้เข้าที่ก็ต้องเรียนรู้

บางคนตะโพกคราก ไหปลาร้าหลุด ไหล่หลุดก็ต้องเอาเข้าให้เขา

"อาตมาเรียนทางนี้มาก็ทำตามครูบาอาจารย์คือหลวงพ่อตึ๋ง เจตนาช่วยให้คนมีทุกข์ ได้หมดทุกข์พ้นทุกข์ ไม่ได้มุ่งหวังอามิสอะไร"

การรักษาจะหายช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับคนไข้เอง ถ้ามาสด ๆ ชนิดอาบเลือดมาเลยก็เร็ว ผ่านโรงพยาบาลหรือหมออื่นมาก็ช้าหน่อยเพราะต้องแก้ที่เขาทำมาผิดท่าผิดวิธี กระดูกโก่ง ขาโก่ง แขนคอกอีกด้วย

"พวกสิงห์มอเตอร์ไซค์เขารู้ หามร่องแร่งเลือดหยดมากันเรื่อย" หลวงพ่อแพอาภาคโม พูดยิ้ม ๆ

เป็นเกี่ยวกับกระดูกถ้าวัดโพธิ์แน่นรอไม่ไหวไปวัดสร้อยทองก็ได้ ศิษย์หลวงพ่อตึ๋งเหมือนกัน!

●●●

พระครูปลัดประสิทธิ์ ปสาโท

ฤาษีตาไฟไล่โรคร้าย มีไม้ศักดิ์สิทธิ์

พระครูปลัดประสิทธิ์ ปสาโท กำลังเสกไม้ศักดิ์สิทธิ์ให้ผู้มารับ

'กาหลง' เป็นต้นไม้ขนาดย่อม ลักษณะใบมน ปลายเว้ากลาง ถึงฤดูออกดอกจะขาวสะพรั่ง เป็นดอกใหญ่ ๆ กลิ่นหอมเรื่อ เหล่านกกาจะพากันมาพักพิงอย่างหลงใหลและร่วงตายกันเกลื่อนต้น

นั่นเป็นเรื่องทาง ' พฤกษศาสตร์ '

แต่ทางด้าน 'ไสยศาสตร์'

ไม้กาหลงเป็น ***'เทพ'*** *ฝ่ายหญิงทรงฤทธานุภาพมากด้านเสน่ห์ เมตตามหานิยม เป็น 'สื่อ' นำความร่ำรวยมาสู่ผู้ครอบครองและปฏิบัติบูชาอย่างถูกต้อง*

"ท่านก็เหมือนผู้หญิงทั่วไป ต้องหมั่นสวดคาถาถึงท่าน อธิษฐานขอความร่ำรวยจากท่านเสมอ ๆ ยิ่งขอมาก ยิ่งได้มาก ถ้าไม่ขอเลยก็ไม่ได้เลย"

ประโยคนี้ออกจากปากของ **พระครูปลัดประสิทธิ์ ปสาโท** หรือ '**องค์เสด็จปู่ฤาษีตาไฟ**' แห่งวัดโพธิ์เผือก ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี

เจ้าของ '**ไม้กาหลงทรงฤทธิ์**' ซึ่งกำลังโด่งดังทางด้านให้ผลแก่ผู้นำไปบูชาอย่างมาก

"อาตมาใช้เวลาเป็นปีในการนำไม้กาหลงมาแกะสลักเป็นนกตัวเล็ก ๆ และตัวขนาดย่อมเพื่อสะดวกในการที่ญาติโยมจะนำติดไปประกอบธุรกิจการงาน การค้า การเงิน โดยจัดเป็นคู่ คือนกแม่กาหลงกับนกเอี้ยงสาลิกา ขอรับรองในผลของการใช้ล้านเปอร์เซ็นต์"

ท่านให้คำยืนยันอย่างมั่นคง และเน้น

"ต้องเป็นของอาตมา ของวัดโพธิ์เผือกแท้ ๆ ด้วยนะ"

พระครูปลัดประสิทธิ์ ให้เหตุผลในการ 'การันตี' ถึงล้านเปอร์เซ็นต์ก็เพราะ ไม้กาหลงของท่านนั้นเป็นไม้กาหลงต้นเก่าแก่ดั้งเดิมซึ่งบัดนี้ได้ขุดกันมาหมดแม้กระทั่ง 'ราก'

ไม่ใช่ต้น 'ลูกหลาน' ที่มีผู้ไปตัดเอามาจำหน่ายจ่ายแจกในราคาที่เยากว่าของท่าน

"อาตมาได้ไม้กาหลงแท้มาจากองค์เสด็จปู่ฤาษีตาไฟท่านชี้ช่องให้ ต้องไปนั่งบริกรรมทำพิธีถึงที่ต้นเจ็ดวันเจ็ดคืน เมื่อขุดขึ้นมาหมดแล้วก็ตั้งศาลไว้ให้ท่านสถิตอยู่แทน เรียกว่าศาลเจ้าแม่กาหลง สะพานข้ามแม่น้ำแคว กาญจนบุรี เป็นศาลไม้ทรงไทย ทั้งการถมดิน การสร้างศาลหมดไปราวแปดหมื่นบาท"

พระครูปลัดประสิทธิ์ นำหลักฐานภาพถ่ายในระหว่างไปประกอบพิธีเพื่อขุดถึง 7 วัน 7 คืน มาแสดง รวมทั้งการตั้งศาลเจ้าแม่กาหลงมากมาย ไม่ใช่กล่าวกันลอย ๆ ด้วยเหตุนี้ท่านจึงยืนยันว่าของท่านให้ผลอย่างรับประกันถึง 'ล้านเปอร์เซ็นต์'

"องค์เสด็จปู่ฤาษีตาไฟ ท่านดลให้อาตมาได้ไม้กาหลงทรงฤทธิ์มหาศาล ก็เพื่อให้เป็นทุนในการสร้างโบสถ์ใหม่ให้กับวัดโพธิ์เผือก เพราะหลังเก่ามีอายุมากชำรุดทรุดโทรมหมดแล้ว หลังคาก็รั่ว เวลาทำสังฆกรรมหรือทำวัตรเช้า ทำวัตรเย็น ถ้าฝนตก จะรั่วไหลลงหัวลงหน้าตาพระเณรเปียกปอนหมด องค์เสด็จปู่ฤาษีตาไฟท่านจึงให้อาตมาสร้างโบสถ์หลังใหม่ขึ้นเป็นกุศลบารมีแก่ท่านด้วย"

สำหรับโบสถ์หลังที่กำลังสร้าง เมื่อ 4–5 ปีก่อนกำหนดไว้ 5 ล้านบาท แต่การ

ได้เงินมาครั้งละเล็กละน้อยจากกฐินบ้าง ผ้าป่าบ้างไม่ค่อยเป็นกอบเป็นกำนัก จึงยืดเยื้อมาจนบัดนี้ บรรดาวัสดุก่อสร้างรวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ก็ขึ้นไปตามยุคสมัยจนบัดนี้คิดแล้วต้องใช้ทั้งหมดราว ๘ ล้านบาท

ท่านกล่าวถึงความอัศจรรย์ ที่องค์เสด็จปู่ฤาษีตาไฟ กำหนดให้ท่านสร้างโบสถ์หลังใหม่ถวายวัดโพธิ์เผือกอย่างน่าสนใจ

"ตอนนั้นอาตมาเป็นร่างทรงให้องค์เสด็จปู่ฤาษีตาไฟอยู่ที่บ้านหน้าโบสถ์หลังเก่านั่นแหละ แล้วหลวงปู่ท่านก็ดลใจให้อาตมาบวชเพื่อสร้างโบสถ์บูรณะวัดที่ทรุดโทรม ไม่มีอะไรเลย พอบวชได้เจ็ดวันเท่านั้น ท่านก็ให้ประกาศสร้างโบสถ์ท่ามกลางญาติโยมรอบวัด ทั้ง ๆ อาตมาตั้งใจจะบวชเพียงเก้าวันก็สึก"

พระครูปลัดประสิทธิ์ กล่าวด้วยความรันทดใจตนเมื่อย้อนถึงวันประกาศสร้างโบสถ์ครั้งนั้น

"บรรดาญาติโยมส่วนหนึ่งอนุโมทนา แต่ก็มีอีกส่วนนอกจากไม่เห็นด้วยยังกล่าวประณามหยามเหยียดให้เศร้าใจว่า อาตมาสิ้นแล้ว อาศัยวัด อาศัยผ้าเหลือง อ้างการสร้างโบสถ์เพื่อหากินเข้าพกเข้าห่อ ทั้ง ๆ ตอนตัดสินใจสร้างโบสถ์มีงบประมาณในมือเพียงพันสองร้อยเก้าสิบเก้าบาทเท่านั้น"

พอญาติโยมกล่าวประณามรุนแรงต่อหน้าธารกำนัลและพากันกลับแล้ว เกิดความเสียใจมาก กลับเข้ากุฏิ บอกเสด็จปู่ฤาษีตาไฟว่า ไม่เอาแล้ว ไม่สร้างแล้ว ตอนเป็นฆราวาส มีแต่คนยกย่องนับถือบูชา พอมาบวชประกาศสร้างโบสถ์ตามบัญชาของเสด็จปู่ ฯ กลับถูก 'สับ' ไม่มีชิ้นดี หมดสิ้นกำลังใจ

"หลวงปู่ท่านก็ปลอบว่าทำไปเถิด ต้องสำเร็จแน่ ๆ แล้วญาติโยมที่เขาหลงผิดประณามเราจะเข้าใจเราในภายหลัง หลวงปู่จะช่วยให้สร้างได้สำเร็จ ไม่ต้องกลัวจะมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์มาช่วย"

เมื่อเสด็จปู่ ฯ ให้กำลังใจเช่นนั้น จึงตัดสินใจสร้างเพราะเชื่อมั่นในตัวท่านมานาน ท่านเคยแสดงให้เห็นอิทธิฤทธิ์ของท่านมากับตน จนบัดนี้โบสถ์ขึ้นเป็นรูปเป็นร่าง ใกล้ความสำเร็จเข้าไปทุกที

"หลวงปู่ท่านไม่ได้สร้างโบสถ์อย่างเดียวนะคุณ ท่านยังสร้างกุฏิใหม่ให้พระเณรถึงยี่สิบแปดห้องสร้างหอสวดมนต์ สร้างเมรุกับศาลาสวดศพเพื่อบริการชาวบ้านพร้อมกันไปเลย"

รัตน ชูพงษ์ ผู้เลื่อมใสศรัทธา 'เสด็จปู่ ฯ' อดีตเช็คเกอร์สายหนัง และมาช่วยงานท่านอยู่ขณะนี้กล่าวเสริม ความปรารถนาบูรณะปฏิสังขรณ์วัดโพธิ์เผือก

ของหลวงปู่ฤาษีตาไฟในร่างของพระครูปลัดประสิทธิ์และว่า

"ท่านเคยชักชวนผู้ที่คิดว่าท่านจะอาศัยการสร้างโบสถ์เพื่อเบียดบังเอาผลประโยชน์เข้าพกเข้าห่อให้มาควบคุมการเงินรายได้ซึ่งประกาศนำมาสร้างโบสถ์ มาทำหน้าที่ดูแลรายรับรายจ่ายโดยท่านจะให้เงินเดือนด้วยเดือนละสามพันบาทจนกว่าโบสถ์จะเสร็จเรียบร้อย ก็ไม่มีใครมารับทำ"

สำหรับอิทธิฤทธิ์ของไม้กาหลงที่พระครูปลัดประสิทธิ์ ปสาโท สร้างขึ้นเพื่อจำหน่ายจ่ายแจก นำเงินมาสร้างโบสถ์บูรณะวัดโพธิ์เผือกขณะนี้นั้น

"มีหลายรายที่ได้ไปแล้ว พามิตรสหายเพื่อนฝูงหรือผู้เคารพนับถือมาขอไปบูชากันอีกเพราะเขาเห็นผลจริง ๆ"

ท่านเล่าถึงร้านขายก๋วยเตี๋ยวเป็ดเจ้าหนึ่งแถวปากทางด้านนอกตรงเลี้ยวจากถนนใหญ่สะพานพระราม 6 มาวัด แต่ก่อนขายได้วันละราว 700 บาท แต่พอมารับ 'ไม้กาหลง' ไปบูชาไม่ถึง 7 วัน การค้ามีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน่าอัศจรรย์มากถึงวันละ 2,000 บาทขึ้นไป

มีบางรายที่ได้ผลจาก 'ไม้กาหลง' แล้วคิดจะสนองคุณด้วยการปิดทองให้

แต่พอปิดแล้วแทนที่จะขายดีกลับทรุดต่ำลง ยังความสงสัยแก่เจ้าของมาก ถึงกับนำมาให้ท่านตรวจดูจึงรู้เหตุผล แล้วถาม

"โยมใช้อะไรทาก่อนปิดทองล่ะ กระเทียมใช่ไหม"

"ใช่ค่ะ"

"เอากระเทียมไปทา ท่านก็แสบก็ร้อนน่ะซี ท่านเลยโกรธเอา"

"ทำไงดีละเจ้าคะ หลวงปู่ ฯ"

เจ้าของหน้าเสียเมื่อรู้ว่าตนทำความผิดพลาดให้เจ้าแม่กาหลงโกรธ หลวงปู่ ฯ จึงบอก

"ไม่เป็นไร จะจัดการให้ ต่อไปถ้าจะปิดทองถวายก็ใช้ขี้ผึ้งทานะ อย่าใช้กระเทียม"

ท่านได้ทำพิธีขอขมาลาโทษเจ้าแม่กาหลง และชำระล้างด้วยน้ำมนต์ สวดขอพรจากเจ้าแม่ใหม่จนเรียบร้อย มอบกลับไป

"หลังจากนั้นเขาก็กลับมาบอกว่าเจ้าแม่ยกโทษให้แล้ว ผู้คนเข้าร้านคึกคัก การค้ารุ่งเรืองยิ่งกว่าเดิมอีกจึงมาเรียนให้หลวงปู่ทราบ"

นอกจากด้านการค้า พระครูปลัดประสิทธิ์กล่าวถึงอิทธิฤทธิ์ไม้กาหลงของท่านว่า

"มีพ่อค้าใหญ่แถวบางลำพูมาปรับทุกข์ว่า ลูกหนี้รายหนึ่งเบี้ยวเงินล้านห้าแสนบาทเป็นเวลาตั้งสองปีแล้ว ทวงเท่าไหร่ก็

ไม่ยอมใช้สักที อาตมาก็ให้นำแม่กาหลงไปทวง ได้ผลอย่างไรให้มาบอก ไม่กี่วันเขากลับมาด้วยความตื่นเต้นดีใจในความศักดิ์สิทธิ์ของเจ้าแม่กาหลง เพราะไปพบคราวนี้พูดไม่กี่คำ ลูกหนี้ยอมจ่ายหนี้ทั้งหมดให้อย่างดี ไม่บิดเบี้ยวเหมือนที่เคยมาตั้งสองปี"

เรื่องธุรกิจการค้า การเงิน '**แม่กาหลง**' ช่วยคนมานักต่อนัก

"ทำให้ถูกวิธี ถ้าต้องการเจรจาหวังประโยชน์อะไรกับใคร ไปพูดไม่เกินห้าคำก็มองเห็นผล ข้อสำคัญต้องปฏิบัติต่อเจ้าแม่ให้ถูกต้อง เพราะเป็นเทพผู้หญิง มีความละเอียดอ่อนมาก"

ท่านสร้างเป็น 'นกคู่' มีสีขาวกับสีดำ ตัวเล็ก ๆ เท่ากัน

สีขาวเป็นไม้กาหลงที่แกะสวยงาม ส่วนสีดำเป็นไม้นางพญาจิ้วดำที่เลื่องลือในอดีต แทนนกเอี้ยงสาลิกา ให้บูชาเป็นคู่ และมีกิ่งไม้กาหลงเล็ก ๆ คั่นตรงกลางเป็นเสมือนขอนให้นกทั้งสองเกาะ

"เวลาเลี่ยมพลาสติกขาวใสให้นกสองตัวเกาะกิ่งจะสวยมาก หรือจะเลี่ยมทองคล้องคอก็ได้ อย่างที่ทำไว้เรียบร้อยแบบงบน้ำอ้อย มีอานุภาพเทียบเท่ากับพระสมเด็จวัดระฆังรุ่นหนึ่ง นอกจากเมตตามหานิยมยังแคล้วคลาดจากเภทภัยนานาประการ เพราะมีพระเจ้าถึงห้าพระองค์สถิตอยู่"

ทั้ง 5 องค์นั้นเป็นเทพผู้หญิงทั้งสิ้น มี แม่กาหลงรัง, แม่ทองคำ, แม่ทองคำ, แม่ทองเปลว กับแม่เอี้ยงสาลิกา จึงรวมพลังกันให้เกิดอิทธิฤทธิ์ช่วยผู้นำไปบูชา

"นอกจากนกเล็ก ๆ ขาวกับดำแล้ว ยังมีกิ่งปิดทองใส่ขันกับดินแท้ ๆ ของต้นกาหลงเมืองกาญจน์ ให้นำไปบูชาทั้งขันเล็ก ขันกลาง ขันใหญ่ หลายราคา"

ท่านจาระไนถึงราคาค่าบูชา ถ้าเป็นนกแม่กาหลงเล็ก ๆ องค์เดียว 399 บาท หรือนกแม่เอี้ยงสาลิกาองค์เดียว 299 บาท ถ้าเป็นคู่ก็ 698 บาท แถมกิ่งกาหลงให้เกาะฟรี

แต่ถ้าเป็นกิ่งพร้อมดินศักดิ์สิทธิ์แท้ ๆ จากต้นแม่กาหลงที่ไปขุดมาจากเมืองกาญจนบุรี มีราคาตั้งแต่ 1,999 บาทขึ้นไป โดยเพิ่มอีกขันละ 1,000 บาท ตามความเล็กใหญ่ มากน้อยของกิ่ง กระทั่งถึงขนาดใหญ่ที่สุด ราคา 999,999 บาทคือ

หนึ่งล้านบาทหย่อนเพียงบาทเดียว

"ราคานี้ถ้าหมดแล้วจะขึ้นสูงไปอีกไม่รู้กี่เท่าเพราะไม่มีอีกแล้ว ต้นแม่กาหลงถูกขุดถอนรากถอนโคนหมด เหลือแต่ต้นลูกต้นหลานความศักดิ์สิทธิ์ไม่มี อย่างเวลานี้มีคนไปเอามาทำแล้วใช้วิธีปลุกเสกเข้าไปแบบสร้างวัตถุมงคลแล้วจำหน่ายจ่ายแจกในราคาถูก ๆ คนเคยไปบูชาพอมาเจอของจริงเข้าที่นี่ถึงกับบ่นเสียดายเงินเช่าของถูก ไม่ได้ผลเหมือนของจริงราคาแพง"

พระครูปลัดประสิทธิ์ ปสาโท ในร่างองค์บรมครูปู่ฤาษีตาไฟ ผู้จัดไม้กาหลง 'ทรงฤทธิ์' ให้นำไปบูชาเป็นมงคลแก่ตน เป็นสื่อนำแห่งโชคลาภมหาศาลทั้งด้านธุรกิจการค้าการเงิน และการประกอบอาชีพอื่น ๆ ณ วัดโพธิ์เผือก ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ในขณะนี้นั้น

ท่านมีชื่อเดิมว่า **ประสิทธิ์ ภู่ประสิทธิฤทธิ์**

เกิดที่อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี เป็นหลานแท้ ๆ ของ 'หลวงพ่อแทน' 1 ใน 50 เกจิอาจารย์ดังของเมืองไทยแห่งวัดแก้วฟ้าหรือชาวบ้านเรียกวัดธรรมเสน ราชบุรี

ย้ายเข้าทำมาหากินในกรุงเทพ ฯ อายุ 14-15 ปีโดยการค้าขาย แต่ไม่สำเร็จ ล้มลุกคลุกคลาน กระทั่งพบหมอดูบอกว่าต้องเป็น 'ช่าง' ถึงจะดี

แต่ตัวเองไม่มีวิชาความรู้ด้านใด ๆ ทางช่างเลย ก็ดิ้นรนขวนขวายไปได้งานที่ 'ราชาแกลลอรี่' สมัยนั้นอยู่ราชประสงค์ ปัจจุบันอยู่ที่โรงแรมสยาม ฯ ทำงานเป็นคนจัดภาพชุดโชว์ให้สะดุดตาผู้ซื้อส่วนมากเป็นนักท่องเที่ยวต่างประเทศ ภาพที่แสดงก็เขียนทั้งสีน้ำ สีน้ำมัน จากจิตรกรระดับครูบาอาจารย์

ทั้ง ๆ ไม่มีความรู้ด้านเขียนภาพ แต่จัดได้ถูกต้องเป็นหมวดหมู่ ทั้งยังติชมความบกพร่องของภาพบางภาพได้โดยตอนแรกอาจารย์ที่เขียนภาพไม่ยอมรับคำตินั้น ๆ ด้วยเห็นว่าไม่มีความรู้ มีความสามารถแค่จัดแบ่งภาพเป็นหมวดหมู่เท่านั้น

ตอนหลัง ผู้ซื้อติภาพตรงกับที่ประสิทธิ์ติไว้ก่อน จึงเริ่มสนเท่ห์

ยิ่งผู้ซื้อติตรงจุดบ่อยครั้งเข้าจิตรกรทั้งหลายจึงยอมรับคำติของประสิทธิ์ ถึงกับนำภาพมาแต่เช้าให้ดูและติก่อน แล้วรีบแก้ไขเพื่อตั้งโชว์แล้วขายได้ ไม่ใช่ตั้งจนสีซีดก็ขาย

ไม่ออก

"อยู่ได้สองสามปี เกิดความรู้สึกอยากเขียนแบบ อาศัยที่ขลุกอยู่กับภาพธรรมชาติสวยงามของอาจารย์วาดภาพ กับเคยอยู่ตามบ้านป่าเชิงเขาเห็นธรรมชาติมาแต่เล็กแต่น้อย และนำหนังสือตำราการจัดสวนญี่ปุ่นมาอ่านเกิดความรู้สึกซึมซาบในอารมณ์ จึงถ่ายทอดออกมาเป็นแบบในการตกแต่งสวนญี่ปุ่น สมัยนั้นนิยมกันมาก"

เขียนแบบแต่งสวนญี่ปุ่นไปส่งตามร้านขายหญ้าต่าง ๆ เพื่อแนะนำลูกค้า ปรากฏได้รับความนิยมอย่างสูง มีคนจ้างให้ไปตกแต่งตามแบบที่เขียน ก็ไปทำให้ มีรายได้ดี 4–5 วันเป็นหมื่นบาท ขนาดทำงานจัดภาพชุดในแกลลอรี่ทั้งเดือนได้เพียงแค่ 2 พันบาท บวกเบี้ยเลี้ยงด้วยก็แค่สองพันเศษ ๆ

ทำงานแต่งสวนญี่ปุ่นไม่กี่วันได้เป็นหมื่น เลยตัดสินใจออกจากแกลลอรี่มารับแต่งสวนญี่ปุ่นอย่างเป็นล่ำเป็นสัน ไปเซ้งร้านไม้ไทยที่เทเวศร์ ประกาศออกแบบแต่งสวนญี่ปุ่น กระทั่งตั้งเนื้อตั้งตัวได้

มีบ้าน มีที่ดิน มีรถ มีภรรยาชื่อสมพิศ มีบุตรชาย–หญิง รวมสองคน

มาเมื่อสิบกว่าปีที่ผ่านนี่เอง เสด็จบรมครูปู่ฤาษีตาไฟ มาใช้เป็นร่าง

"แรกทีเดียวตอนนั้นอยู่หมู่บ้านเสรี คนเห็นก็ทักว่าทำไมเวลาไปไหนมาไหนถึงเป็นคนแก่หูง่อม แต่งชุดขาว หนวดเคราขาว ชักสงสัย พอคนเริ่มทักก็ชักมีอาการไม่สบายมาตลอดผิดปกติ"

ในที่สุดท่านก็บอกต้องการจะใช้เป็นร่างทรงของท่านด้วยเห็นว่าเป็นคนดีมีศีลธรรม ไม่โลภ ไม่หลงจะให้ช่วยเหลือผู้คนแผ่บารมีของท่านให้ขจรขจายไป

"ได้ต่อรองกับท่าน ถ้าจะให้เป็นร่างทรง ก็ขอให้สำเร็จในธุรกิจการงานเป็นเศรษฐีย่อย ๆ ลูกเมียไม่เดือดร้อน เพราะถ้ามาเป็นร่างให้ท่านแล้วก็ไม่เป็นอันต้องทำมาหากินจะพลอยลำบาก ท่านก็ตกลง"

ธุรกิจเจริญขึ้นถึงสุดขีด มีโรงงานทำปุ๋ยไม้ไทย มีบ้านหลังใหญ่ มีรถเก๋งอย่างดียี่ห้อฝรั่งราคาแพง มีรถบรรทุก 6 ล้อ มีร้านค้าปุ๋ย ลูกคนโตก็เรียนช่างกล อีกคนเป็นหญิงกำลังเรียน มศ.5 ตั้งหลักปักฐานอยู่ข้างวัดโพธิ์เผือก และรับเป็นร่างทรงให้หลวงปู่ฤาษีตาไฟ

"แรกทีเดียวรับทรงให้ท่านเฉพาะวันอาทิตย์ เพราะวันธรรมดาต้องทำกิจการเลี้ยงชีพ รับรักษาโรคร้าย ขับไล่สรรพวิญญาณร้ายที่เขาสิงผู้คน โดยเฉพาะอัม

พาตรับรองว่าถ้าเป็นมาภายในหนึ่งปีรักษาให้หายได้ ไม่ว่าจะปากเบี้ยวพูดไม่ได้ เดินไม่ได้ หรืออย่างไร เป็นปกติได้ด้วยยาสมุนไพร"

ระหว่างเป็น 'ฤาษี' ก็ออกธุดงค์ไปตามถ้ำตามเขา คราวละ 3 วัน 5 วัน เช่น เขาสอยดาว เขาคิชกูฏ (ไทย) จันทบุรี และเขาวงพระจันทร์ ได้พบได้เห็นสิ่งมหัศจรรย์ทั้งภูตผี วิญญาณ และพุทธคุณมากมาย

การรักษาที่ให้ผลอีกประการหนึ่งคือด้านเทวดาหรือมารร้ายมาเข้าสิง

"หลวงปู่มีมีดหมอสองเล่ม ถ้าเป็นผีร้ายจะใช้สีดำ แต่ถ้ารักษาโรคก็ใช้สีขาว เป็นมีดแกะด้วยไม้วิเศษมีอิทธิฤทธิ์น่าอัศจรรย์มาก"

ศิษย์ผู้ใกล้ชิด พระครูปลัดประสิทธิ์ หรือ หลวงปู่ฤาษีตาไฟ เล่า

และจากปากท่านเองก็บอก

"เรื่องผีเข้าทำให้สติวิปลาสหรือฟั่นเฟือน รับรองรักษาง่ายมาก เคยรักษามาหลายแล้ว ส่วนใหญ่เป็นพวกที่ถูกเทวดาดี ๆ บ้าง มารร้าย ๆ บ้างมาเข้าสิงเพื่อให้ช่วยแผ่บารมี เพื่ออาศัยเครื่องเซ่นสังเวยเสพกิน บางทีเป็นนักศึกษาทั้งหญิงทั้งชายพ่อแม่พามาให้รักษา"

ท่านกล่าวถึงพ่อแม่บางคนนำลูกมาก็บอกขอยกให้ ซึ่งท่านก็ไม่รับ ไม่รู้จะรับไว้ทำไมเป็นภาระเปล่า ๆ สู้รักษาให้หายไปอยู่กับพ่อกับแม่ดีกว่า

"การรักษาก็จะใช้วิธีเรียกวิญญาณเขามาคุยกันดี ๆ ขอให้ออกไปเสีย อย่ามาทำให้คนอื่นต้องลำบาก ถ้าเป็นวิญญาณดี ๆ ต้องการจะมาแผ่บารมีด้วยความบริสุทธิ์ใจ ถามร่างแล้วเขายินยอมก็จัดพิธีครอบให้เป็นเรื่องเป็นราว แต่ถ้าวิญญาณร้ายไล่ไม่ยอมไปดี ๆ ก็ต้องซัดเปรี้ยงปร้างกระเด็นสามวาแปดวา"

พระครูปลัดประสิทธิ์เผยถึงบัณฑิตผู้หนึ่งสำเร็จการศึกษาจะรับปริญญาอยู่แล้ว เกิดฟั่นเฝือขึ้น พ่อแม่ผู้ปกครองนำส่งโรงพยาบาล แพทย์ตรวจว่าเป็นโรคประสาท ส่งโรงพยาบาลประสาทรักษาเป็นเวลานานก็ไม่หาย ฝ่ายผู้ปกครองกลัวจะรับพระราชทานปริญญาไม่ได้ ร้อนใจเป็นล้นพ้น

พอดีมีคนแนะนำมาหาท่านที่วัดโพธิ์เผือก

ตรวจดูแล้วเห็นว่ามีวิญญาณเทพมาเข้าสิงอยู่ก็รับจะจัดการให้ ระหว่างที่รักษากันจวนเจียนจะสำเร็จ พ่อแม่เกิดพาไปให้แพทย์ที่โรงพยาบาลรักษากลับเจ็บหนักลงไปอีก

"อาตมาสงสาร ตามไปรักษาให้ถึงบ้าน เพราะเห็นแก่อนาคตของเขา เจรจากับเทพที่มาลงจนเป็นผล นำมาอาบน้ำทิพย์

เดี๋ยวนี้สบายแล้ว รับปริญญามีงานมีการทำเรียบร้อย เมื่อคนถูกผีเข้าเจ้าสิงมารับรักษาจะสอนให้เขาสวดมนต์ไหว้พระเป็นประจำและทำสมาธิด้วยเพื่อช่วยป้องกันไม่ให้วิญญาณร้ายมาสิงอีก"

บางรายพอมาถึงต่อหน้าท่านก็แสดงอิทธิฤทธิ์โดดบึ๋ง ๆ กระทืบจนศาลาแทบจะพัง ทำท่าข่มขู่ท่าน

"อาตมาก็เฉย นั่งถือดอกบัวดู เต้นได้เต้นไป โดดได้โดดไป จะแสดงฤทธิ์อย่างไรปล่อยให้ทำตามสบาย กระทั่งสิ้นฤทธิ์แล้วเหนื่อยแล้วนั่นแหละอาตมาถึงจะจัดการรายไหนรายนั้นเรียบร้อย"

ทางเรื่องน้ำมันมนต์ ท่านก็มี เป็นน้ำมันรักษาโรคกระดูกแตก กระดูกหัก หรือต่อกระดูก พวกขัดยอกเคล็ดเดินไม่ได้มานวดทีเดียวหาย

"อย่างเจ้าของร้านทรงอาภรณ์ ปวดขามานานนักหนา เที่ยวรักษาตามโรงพยาบาลตามหมอตามแพทย์ต่าง ๆ บอกว่าเสียเงินไปตั้งสองแสนบาทแล้วก็ไม่หาย ได้ข่าวอาตมาโดยหลวงปู่ฤาษีตาไฟรักษาทางนี้ด้วย เลยมาขอให้รักษา หลวงปู่ดูแล้วเป่าให้ครั้งเดียว ใช้น้ำมันมนต์นวดหน่อย หายเป็นปลิดทิ้งถึงกับกราบ"

พระครูปลัดประสิทธิ์ ปสาโท กล่าวถึงการรักษาของหลวงปู่ฤาษีตาไฟ ถ้าโรคใดก็ตามเพิ่งเป็นใหม่ ๆ รักษาตามกรรมวิธีเพียงครั้งเดียวก็หาย แต่ถ้าเป็นเรื้อรังมานานต้องใช้เวลาหน่อย ทั้งนี้ไม่แน่เสมอไปเกี่ยวพันด้วยเรื่องของ 'วิบากกรรม' อีกด้วย

กรรมมากก็หายช้า กรรมน้อยก็หายเร็ว

ขอย้อนกลับไปถึงเรื่อง **'ไม้กาหลงทรงฤทธิ์'** *ซึ่งมีผู้สนใจถามไถ่กันมามากอีกครั้งถึงวิธีการบำรุงรักษาให้ถูกต้องกับการนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ทางเรียกร้องโชคลาภและเงินทองให้ไหลมาเทมา*

แรกทีเดียวก่อนพระครูปลัดประสิทธิ์ปสาโทหรือหลวงปู่ฤาษีตาไฟจะได้ไม้ศักดิ์สิทธิ์นี้มาเพื่อเป็นทุนสร้างโบสถ์วัดโพธิ์เผือกให้สำเร็จลุล่วงนั้น

พา สุวรรณอ่อง เจ้าของคณะลิเกนักบุญบูรพา อยู่บ้านเลขที่ 111 ซอยลาดพร้าว 42 กรุงเทพ ฯ ซึ่งปัจจุบันเป็นคหบดีแล้วกล่าวว่า สมัยเด็กครูสอนลิเกเคยบอกถ้ามีไม้กาหลงพกติดตัว ไม่ว่าจะแสดงเป็นตัวอะไรจะมีคนติดตามดูกันล้นหลามแต่สมัยนั้นยังไม่รู้จักไม้กาหลงรูปร่างเป็นอย่างไร

กระทั่ง พ.ศ.2525 ฝันว่าไปเที่ยว

เมืองกาญจนบุรี นมัสการพระแท่นดงรัง เดินอ้อมโบสถ์ไปพบต้นไม้ต้นหนึ่งมีนกตกมาตายเต็มไปหมด มีคนแก่เดินจากดงไม้ใกล้กันแล้วบอก...ลูกเอ๋ย เอาไปเสียทีซิ แล้วจะประสบโชคดี นี่คือต้นกาหลง เป็นของลูกมาแต่อดีตชาติ...คนแก่บอกแล้วก็หายไปและตกใจตื่น

ภายหลังไปเที่ยวสะพานข้ามแม่น้ำแควเดินตามทางรถไฟไปตัวเมือง เด็กมาบอกมีนกจำนวนมากตกตายเกลื่อนใต้ต้นไม้จึงไปดู เห็นตรงกับในฝัน ก็หักกิ่งไม้นั้นติดมือมากิ่งหนึ่ง นำมาให้ผู้เชี่ยวชาญทางต้นไม้ตรวจดูบอกเป็นไม้กาหลง ต่างมีคนขอกิ่งเล็ก ๆ ไปพกติดตัวหลายคน ทุกคนก็รายงานว่าขอโชคขอลาภได้ผลทันตา ขนาดนายชูคนเป่าปี่ในวงขอเพียงใบกาหลงไปให้ภรรยาที่ออกร้านขายอาหารเมื่อไปแสดงลิเกที่นนทบุรี ปรากฏว่าขายดีเกินคาดทั้งที่เป็นแม่ค้าต่างถิ่น พวกลิเกในคณะขอใบกาหลงไปเสียบติดตัวเวลาแสดงก็ได้รางวัลจากคนดูมากมาย ติดตาติดใจกันไม่น่าเชื่อ

พอกลับกรุงเทพ ฯ พบร่างทรงชื่อ ' เจ๊หย่ง ' ถูกทักให้ไปเอาต้นไม้กาหลงศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นสมบัติตนในอดีตชาติมาถวายวัดจะได้กุศลแรง จึงพร้อมกับร่างทรงไปทำพิธีตัดต้นกาหลงใส่รถบรรทุกแล้วแล่นตรงไปยังวัดโพธิ์เผือกราวกับมีสิ่งดลใจให้ทำเช่นนั้น พอไปถึงก็พบหลวงปู่ฤาษีตาไฟรออยู่แล้ว กวักมือเรียก

"เอาของดีมานี่ เอาลงมาซี"

"ของดีอะไรครับหลวงพ่อ"

"ต้นกาหลงน่ะซี" คำตอบนั้นทำให้พา สุวรรณอ่อง แปลกใจ หลวงปู่ฤาษีตาไฟทราบได้อย่างไร และหลวงปู่ก็กล่าวต่อ

"โบสถ์วัดโพธิ์เผือกจะแล้วเสร็จก็เพราะต้นกาหลงนี่แหละ"

ต่อมาทั้ง นายพา สุวรรณอ่อง – เจ๊หย่ง และหลวงปู่ฤาษีตาไฟหรือพระครูปลัดประสิทธิ์ ก็ไปทำพิธีตัดขุดรากถอนโคนต้นกาหลงนั้นอยู่ถึง 7 วัน 7 คืน นำมาไว้ที่วัดโพธิ์เผือก ลงมือแกะสลักเป็นนกแม่กาหลงได้หมื่นกว่าองค์เสียค่าสลักไปกว่าสองแสนบาท ตอนที่แกะนั้นยังไม่ยอมออกข่าวความศักดิ์สิทธิ์

"ของยังไม่ดังแกะได้ ถ้าดังแล้วแกะไม่ได้ จะไม่พบของจริง"

หลวงปู่ฤาษีตาไฟหรือพระครูปลัดประสิทธิ์กล่าวเป็นปริศนา และว่าเวลานี้ใครต้องการของแท้ของจริงก็ไปรับจากท่านได้ที่วัดโพธิ์เผือก ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ถ้าไปทาง

สะพานพระราม 6 ผ่านหน้าโรงไฟฟ้าบางกรวย เลี้ยวโค้งไปจะออกถนนจรัญสนิทวงศ์ ผ่านตู้ยามตำรวจขวามือไปอีกหน่อยจะมีทางแยกเลี้ยวขวาเข้าไปประมาณ 3 กม. วัดจะอยู่ทางขวามือ หาง่ายติดกับถนน

ผู้ได้แล้วให้จัดหิ้งขนาดพอวางผลไม้และน้ำ 1 แก้ว ควรต่ำกว่าหิ้งพระเพราะแม่กาหลงเป็นเทพผู้หญิง ผลไม้จะกี่วันเปลี่ยนครั้งก็ได้ตามสภาพ ส่วนน้ำต้องเปลี่ยนทุกเช้า นี่สำหรับแม่กาหลงที่ตั้งในขัน

ส่วนที่แกะเป็นนกแล้ว ควรนำไปรวมกับเอี้ยงสาลิกาสีดำเลี่ยมพลาสติกหรือทองแขวนแยกจากพระ

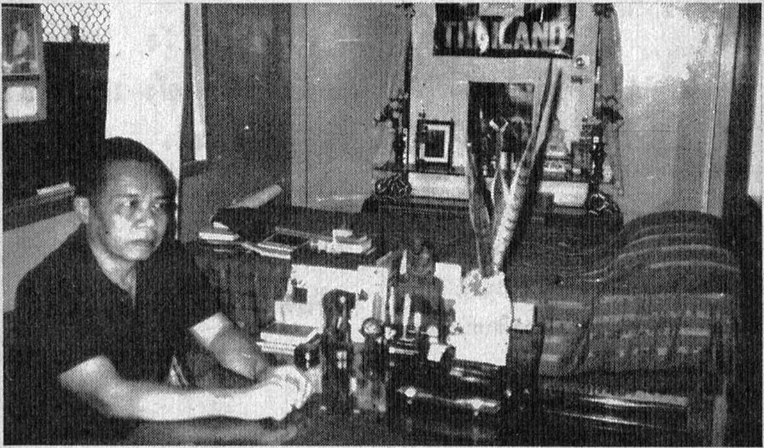
การบูชาให้จุดธูป 5 ดอกถ้าจุดเฉพาะหิ้งแม่กาหลง แต่ถ้าบูชารวมกับหิ้งพระให้จุด 9 ดอก ควรบูชาเป็นประจำทุกเช้าแล้วบอกว่าขอโชคขอลาภจะได้ทันใจ คำบูชาคือ

"มะอะอุสิวัง พรหมา จิตตัง วิญญาณัง แม่กาหลงรัง แม่ทองคำ แม่ทองดำ แม่ทองเปลว แม่เอี้ยงสาลิกา สั่งมานิมา มานิมา มานิมา อนันตา" แล้วตั้งจิตอธิษฐานสิ่งที่ต้องการจะได้ผลสมปรารถนาแล.

●●●

หมอโกวิท พินิจเวชการ

สมุนไพรหลายมะเร็ง

หมอโกวิท พินิจเวชการ

"สมุนไพรของเรามีคุณประโยชน์ในการรักษาโรคร้ายได้อย่างเด็ดขาด ตั้งแต่โรคหวัด โรคไอ ปวดเข่า ปวดข้อไปจนถึงโรคภายใน ยาฝรั่ง ยาต่างประเทศต่างก็สกัดมาจากสมุนไพร ที่คนไทยไม่เลื่อมใสยาสมุนไพรไทยโบราณของเราก็มีเหตุผลหลายอย่าง"

ผู้กล่าวนำข้างต้นคือ คุณหมอโกวิท พินิจเวชการ *บ.ว.-บ.ภ. ประธานชมรมแพทย์ยาไทย สถานพยาบาลแพทย์ยาไทย เลขที่ 59/3 ตรงข้ามโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม*

ใกล้ซอยพร้อมใจ ถนนพิบูลสงคราม อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี

หมอโกวิท ได้ประกาศนียบัตรวิชาการตรวจพิสูจน์ไม้ และการใช้ประโยชน์ของสถาบันวิจัยไม้ กรมป่าไม้ หลักและวิธีการดำเนินงาน ส่งเสริมการเกษตรและพัฒนาชุมชนของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์–กรรมการโครงการตามพระราชดำริสวนป่าสมุนไพรและวิชาพิเศษการอนุรักษ์ธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและสมุนไพรรุ่นที่ 8 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

บิดา เป็นทั้งแพทย์แผนปัจจุบันและแพทย์แผนโบราณ คือ **ขุนพินิจเวชการ** เปิดรักษาโรคมาแต่ดั้งเดิมที่บ้านเวชการโอสถ หน้าวัดพลับพลา นนทบุรี พ.ศ. 2487 แต่บัดนี้ท่านถึงแก่อนิจกรรมไปนานแล้ว

หมอโกวิท เกิด พ.ศ.2471 ได้รับการถ่ายทอดวิชาแพทย์แผนโบราณจากบิดามารดาแต่เด็ก ช่วยตากยา เก็บยา หั่นยาบดยา และเรียนวิชาตำรายาต่าง ๆ

"คุณพ่อเคี่ยวเข็ญผมมาก ไม่ใช่ให้ท่องจำแบบนกแก้วนกขุนทอง ให้จำทั้งชนิดและลักษณะของยาแต่ละตัว ตำรายาแต่ละอย่างต้องรู้ซึ้งถึงคุณภาพกับปริมาณ เวลาทดสอบทวนความรู้ คุณพ่อจะมีไม้เรียววางไว้เลย ผิดคำหนึ่งก็หวดทีหนึ่ง หวดจริง ๆ เจ็บมากเพื่อให้พยายามจนถึงที่สุด ตีตั้งแต่เล็กจนโตเรื่องท่องตำรายา"

เพราะถูกเคี่ยวเข็ญมาอย่างหนัก ทำให้ติดเป็นนิสัยในการถ่ายทอดวิชาแก่ผู้อื่น มิได้หมายถึงเฆี่ยนตี แต่เคี่ยวให้รู้ซึ้งกันจริง ๆ ไม่ท่องจ๋อย ๆ โดยไม่รู้ลักษณะของใบของต้นของเถาของหัวหรือกลิ่น

"ยาไทยสมัยนี้ที่คนไม่นิยม เพราะไม่ค่อยพิถีพิถันเอายาจริง ๆ ตามตำราของครูบาอาจารย์มาใช้ เอาตัวยาเทียมมาผสมปนเป เช่นใช้ชุมเห็ดเทศ ก็เอาชุมเห็ดไทยมาแทน หรือขี้เหล็ก หรืออะไรต่าง ๆ คิดว่าชื่อเหมือนกันสรรพคุณคงไม่ผิดแผก แต่ที่แท้มันต่างกัน"

หมอโกวิท สอบได้ใบประกอบโรคศิลป์แพทย์แผนโบราณ กระทรวงสาธารณสุขทั้งเวชและเภสัช เมื่อ พ.ศ.2490 หรืออายุ 19 ปีเท่านั้น

คลุกคลีกับยาและการรักษามาตลอดชีวิตโดยมีคุณพ่อควบคุมชี้แนะถ่ายทอดวิชาให้ก่อน จนชำนาญแล้วคุณพ่อก็ปล่อยให้ทำหน้าที่แทนกระทั่งท่านสิ้นบุญ

ต่อมา พ.ศ.2517 เป็นอาจารย์สอนวิชาแพทย์แผนโบราณที่วัดโพธิ์ท่าเตียนหรือวัดพระเชตุพน ฯ หลังจากนั้น 2 ปีก็ไปเปิดสถานพยาบาลแพทย์ยาไทย ตรงข้าม

โรงเรียนวัดเขมาภิรตารามดังกล่าว

ขณะรักษาพยาบาลก็ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับด้านแพทย์แผนโบราณ ให้รู้ถึงการพัฒนาของสมุนไพรและองค์ประกอบอื่น ๆ

แล้วก็โคจรมาพบกับ **พ.ท.ฟื้น แสงรักษ์** ประธานชมรมแพทย์ไทยโบราณ ซึ่งอยู่ในบริเวณศาลเจ้าพ่อหอกลอง กรมการรักษาดินแดน ด้านสนามยิงปืน ตรงข้ามกับป้ายจอดรถเมล์สาย 60

"อุดมคติของหัวหน้ากับผมตรงกัน คือต้องการอนุรักษ์และเผยแพร่ตัวยาสมุนไพรของไทยเราให้เป็นที่ยอมรับกันอีกครั้งตามปู่ย่าตายายเชื่อถือกันมา ยกระดับยาไทยให้แพร่หลายออกไปในหมู่ประชาชน"

หมอโกวิท เรียก พ.ท.ฟื้นว่า ' หัวหน้า '

หากมองในแง่การค้า ปีหนึ่ง ๆ ประเทศไทยต้องเสียเงินตราต่างประเทศสั่งยาฝรั่งเข้ามาเป็นพันเป็นหมื่น ๆ ล้านบาท ทั้งที่ยาสมุนไพรไทยของเราสามารถรักษาโรคร้ายทั้งหลายได้

ยาฝรั่งบางชนิด บริษัทในเมืองนอกสั่งตัวยาจากไทยไปแล้วบดใส่แคปซูลกลับเข้ามาขายโดยไม่ต้องผสมตัวยาอะไรเลย เช่นยาแก้อักเสบเป็นต้น มีสมุนไพรเป็นตัวยาแก้อักเสบโดยตรง ฝรั่งสั่งไปจากเราในราคาตันละไม่เท่าไหร่ บดใส่แคปซูลเข้ามาขายเม็ดละ 3 บาท 5 บาท กำไรไม่รู้เรื่อง

พ.ท.ฟื้น กับหมอโกวิท จึงร่วมใจกันตั้งสถานค้นคว้า วิจัยยาไทยขึ้นภายในบริเวณศาลเจ้าพ่อหอกลอง

จัดเป็นโครงการฟื้นฟูและนิทรรศการเผยแพร่วิชาการแพทย์แผนโบราณและยาไทยขึ้น ภายใต้นามของ **ชมรมแพทย์ไทยโบราณ**

เปิดเป็นสถานรักษาพยาบาลคนไข้ทั่วไปด้วย

สำหรับการรักษาคนไข้ จะเปิดระหว่างเวลา 10 น. ถึง 17 น. ทุกวัน

หมอโกวิท เป็นแพทย์ประจำตรวจโรคและรักษา

เรื่องตรวจโรคไม่ต้องวิตกว่าจะทำอย่าง ' ยกเมฆ ' ชนิดฟังอาการแล้วสั่งยาเหมือน ' หมอตี่ ' ตามร้าน

"สมัยคุณพ่อเคี่ยวเข็ญผม ท่านไม่ใช้ไม้เรียวตีให้ท่องตำราท่องสูตรเท่านั้น เวลาตรวจคนไข้ ผมวินิจฉัยผิด ท่านจะลง

โทษให้หยุดพักงานถึงสามเดือนแล้วศึกษาข้อบกพร่องทั้งหลายจนแน่ใจว่าไม่ผิดพลาดอีกถึงปล่อยต่อ”

ห้องรักษาคนไข้ภายในบริเวณศาลเจ้าพ่อหอกลอง ตั้งอยู่ในศาลาใหญ่ กั้นเป็นห้องกระจกขนาดกะทัดรัดมีเตียงตรวจโรคปูผ้าสะอาดเรียบร้อย มีฉากกั้นป้องกันการประเจิดประเจ้อ นอกนั้นก็เป็นโต๊ะทำงาน กับตู้ยาเครื่องมือ อุปกรณ์การรักษา

ส่วนที่ศาลาใหญ่ ตั้งแผงให้ความรู้ทางยาแผนโบราณและความเป็นมาของยาไทย

มีตัวยาสมุนไพรชนิดต่าง ๆ ใส่ขวดเล็ก ๆ เรียงเป็นตับให้ดูว่าของแท้ ๆ รูปลักษณะและกลิ่นเป็นอย่างไร

“สมเด็จพระเทพ ฯ ท่านทรงสนพระทัยมากเมื่อคราวจัดงานนิทรรศการใหญ่ในสวนอัมพร พระองค์เสด็จชมสมุนไพรของเราอย่างละเอียด ทรงถามทีละอย่างต้องกราบทูลให้ทรงหายสงสัย เฉพาะที่ร้านของเรา สมเด็จพระเทพฯ ทรงใช้เวลากว่ายี่สิบนาที”

หมอโกวิท กล่าวเทิดพระเกียรติสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดา ฯ สยามบรมราชกุมารี

ทั้งนี้ ทางชมรม ฯ ได้พยายามทำทุกอย่างเป็นการโดยเสด็จ ฯ พระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ ที่ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณ โปรดเกล้า ฯ ให้จัดโครงการตามพระราชดำริสวนป่าสมุนไพรขึ้น

สถานพยาบาลภายในบริเวณศาลเจ้าพ่อหอกลอง กรมการรักษาดินแดนด้านสนามฝึกยิงปืนนี้

เปิดรับรักษาโรคทุกชนิด ตั้งแต่โรคผิวหนัง ปวดเมื่อยตามเข่า ข้อและกระดูก ไขข้อแห้ง เบาหวาน ความดันโลหิตสูงหรือต่ำ โรคหัวใจ โรคตับแข็ง อัมพฤกษ์ อัมพาต และ ฯ ล ฯ

“มะเร็งรักษาด้วยหรือเปล่า”

ถามเช่นนั้นด้วยเห็นเป็นโรคที่กำลังอยู่ในความหวาดกลัวของประชาชน ยิ่งแพทย์แผนปัจจุบันในประเทศที่เจริญทางวิทยาศาสตร์มากแล้วเช่นสหรัฐอเมริกาและอื่น ๆ ยังค้นคว้าหาสมุฏฐานไม่พบว่ามีสาเหตุจากอะไรแน่ จึงไม่อาจหาตัวยาไปสกัดกั้นหรือรักษาได้

นอกจากใช้วิธีฉายแสงสกัดการลุกลาม แต่ก็ทำได้เฉพาะภายนอก ซึ่งฉายมากเข้าก็ทำให้ผิวและเนื้อไหม้เกรียม บางรายเกิดผลร้ายเมื่อถูกรังสี เกิดปฏิกิริยาเม็ดโลหิตขาวกินเม็ดโลหิตแดง ต้องให้เลือดเข้าไปแทน แต่ยิ่งให้ก็ยิ่งต้องเพิ่ม

เลือดซึ่งเรียกกันว่า '**มะเร็งในเม็ดโลหิต**' หรือ **ลูคีเมีย**

หมอโกวิท เจอคำถามดังว่าก็อึ้งไปนิด แล้วยิ้มอย่างสุภาพ

"เรื่องมะเร็งนี่ผมไม่แน่ใจ ไม่อยากให้ระบุว่าเรารักษาได้"

"เคยมีคนมาให้รักษาใช่ไหม"

"มีเหมือนกัน เป็นมะเร็งที่มดลูกบ้าง ที่ปากหรือที่อื่นบ้าง ทางเราก็ให้ยาไปรับประทาน"

"ได้ผลไหม"

"เขาก็บอกว่าหาย คนไข้เองแปลกใจรักษามาตั้งหลายโรงพยาบาลแล้วไม่หาย มากินยาของเราหายได้ หมอที่รักษาเขาอยู่ทางโรงพยาบาลยังถามว่าไปกินยาอะไรที่ไหนมาถึงหาย ตรวจไม่พบเชื้อแล้ว"

"ยาต้มหรือยาอะไรที่คุณหมอให้คนไข้มะเร็ง"

"เป็นยาที่เราบดใส่แคปซูลเหมือนยาฝรั่ง"

หมอโกวิท หยิบกระปุกพลาสติกใส่แคปซูลสีเทาขนาดใหญ่ให้ดู มองก็เห็นเป็นยาฝรั่ง แต่เป็นเพียงแคปซูลภายนอก ส่วนข้างในเป็นตัวยาสมุนไพร

"ที่เราทำแบบนี้ ไม่ต้องใช้ต้มเหมือนก่อน เพราะยาต้มรับประทานลำบาก ทุกวันนี้คนส่วนใหญ่ ต้องทำงานนอกบ้าน ไปโน่นไปนี่ จะพกยาต้มติดตัวไปก็ลำบาก เลยทำเป็นผงบรรจุแคปซูลติดตัวง่าย ทานตามกำหนดไม่ขาด"

ยาไทย เป็นยาที่ต้องรับประทานติดต่อกันเป็นเวลานาน เป็นตัวยาแท้ ๆ ไม่ได้สกัดเอามาเหมือนยาฝรั่งจึงต้องอาศัยเวลากันหน่อยแต่ก็แน่นอนและหายขาด

ที่ไม่ค่อยได้ผลนักก็ตรงคนไข้ไม่ค่อยงดของแสลงที่ห้ามไว้ ไม่กินยาตามกำหนด

เห็นของที่ห้ามแล้วให้นึกอยากจนอดใจไม่ได้ นึกว่ากินนิด ๆ หน่อย ๆ คงไม่เป็นไร

แต่พอกินเข้าไปนิดแล้ว เกิดอร่อย เกิดมันเขี้ยว ก็กินใหญ่นอกจากจะล้างยา ยังทำให้โรคกำเริบหนักกว่าเก่า โดยเฉพาะพวก 'คอสุรา' ทั้งหลาย มักละเมิด แอบดื่มเรื่อย บางคนถึงตายเพราะของแสลง

การรักษาในสถานพยาบาลที่ศาลเจ้าพ่อหอกลอง ไม่ได้เก็บค่ารักษา เพียงแต่ขอค่ายาเพื่อเป็นทุนหมุนเวียนซื้อยามาทดแทน สุดแท้แต่จะมีกำลังให้มากหรือน้อย

ไม่มีเลยก็ไม่เอา บางคนใจดีให้มากจนเกินคาด แต่บางคนคิดว่าจะให้มากกลับให้

นิดเดียว

"ส่วนมากเศรษฐีมักจะขี้เหนียว คนที่ผ่านความทุกข์ยากแล้วลืมตาอ้าปากได้มักจะให้เต็มอัตรา"

สำหรับการมานั่งรับรักษาโรคภายในสถานที่แห่งนี้ หมอโกวิทไม่ได้มีรายได้อะไร

"ผมทำด้วยใจรัก ด้วยอุดมคติที่ตรงกับหัวหน้า คือต้องการเชิดชูยาสมุนไพรโบราณของเราให้เฟื่องฟูขึ้นอีกครั้งสนองพระราชดำริของพระเจ้าอยู่หัวที่พระองค์ทรงมีพระมหากรุณาธิคุณเป็นล้นพ้นต่อคนไทยทั้งชาติ อีกประการหนึ่ง คุณพ่อผมสั่งเสียไว้ก่อนท่านจะสิ้นชีวิต ให้ผมทำงานด้านสมุนไพรยาไทยโบราณจนถึงที่สุด ขนาดคุณพ่อบอกแผ่นดินไม่กลบหน้าอย่าเลิก ให้เชิดชูวงศ์ตระกูลพินิจเวชการของเรา"

ความเป็นอยู่ส่วนตัว หมอโกวิทมีร้านยาไทยอยู่ที่บ้านเมืองนนท์ มีหุ้นส่วนร้านยาไทย – จีน และยาสำเร็จรูปทุกชนิดที่อำเภออัมพวา สมุทรสงคราม รายได้พอเลี้ยงตัว ซึ่งปากเดียวท้องเดียว มีลูกชายคนหนึ่งก็ส่งไปศึกษาที่ประเทศเยอรมัน ไม่เดือดร้อนอะไร จึงอุทิศชีวิตและความรู้ความสามารถตามอุดมการณ์ได้

ชมรมแพทย์ไทยโบราณ ในศาลเจ้าพ่อหอกลอง มีโครงการจะจัดตั้งมูลนิธิขึ้นเผยแพร่ตัวยาไทยโบราณ ส่งเสริมความรู้ด้านสมุนไพรยาไทยโบราณแก่ประชาชนผู้สนใจอย่างแท้จริง จัดตั้งห้องทดลองตัวยา คิดคัดตัวยามาอนุรักษ์ไม่ให้สูญหาย หาสถานที่ทำสวนสมุนไพรอย่างน้อยสัก 10 ไร่ พยายามให้ความรู้แก่แพทย์แผนโบราณให้รู้จักตัวยาที่แท้จริง เพื่อจัดยาให้มีประสิทธิภาพเชื่อถือได้

"ทุกวันนี้เภสัชแผนโบราณไม่รู้จักตัวยาแท้จริง รู้จักกันแต่ชื่อ เมื่อผสมยาขึ้นมาแล้ว ทำให้ไม่มีประสิทธิภาพความเชื่อถือจึงเสื่อมถอยลง ยาฝรั่งจึงเข้ามาครองชีวิตคนไทย ทั้งที่ส่วนใหญ่เขาสกัดจากสมุนไพร"

อุดมการณ์ของชมรมแพทย์ไทยโบราณแห่งนี้ จึงเป็นที่เชื่อถือได้ในเรื่องของการรักษาพยาบาลด้วยยาไทย โบราณแห่งหนึ่งว่า ต้องได้ยาที่มีประสิทธิภาพ ราคาไม่แพง นอกจากยาบางชนิดต้องเข้าโสมจากนอกก็แพง

ท่านเป็นโรคร้ายใดโดยเฉพาะปวดข้อ ไขข้อแห้ง เบาหวาน หรือ ฯลฯ เชิญไปตรวจรักษาได้ตามวันเวลา!

●●●

ศศิธร เมธางกูร

รักษาโรคด้วยจิต-วิญญาณเทพ

ศศิธร เมธางกูร กำลังรักษาโรคด้วยวิญญาณเทพ

ปัจจุบัน การเจ็บไข้ได้ป่วยเกิดขึ้นแก่มนุษย์เราหลายรูปแบบ

เช่นเดียวกับการรักษาก็มีหลายรูปแบบเช่นกัน

โดยทั่วไปในวงการแพทย์ รับรองการรักษาอยู่ 2 ประเภทคือ รักษาตาม **'แผนโบราณ'** คือใช้ยากลางบ้านหรือสมุนไพร ซึ่งเป็นวิธีการรักษามาแต่สมัยปู่ย่าตายาย

อีกประเภทคือ **'แพทย์แผนปัจจุบัน'** ซึ่งมีนายแพทย์ที่ร่ำเรียนเป็นเวลา 7–8 ปี ได้รับปริญญาแพทยศาสตร์บัณฑิต ออกมารักษาโรค เป็นการรักษาด้วยเครื่องมือเครื่องใช้ทันสมัยทางวิทยาศาสตร์ ใช้ยาปฏิชีวนะและยาที่สกัดจากสารต่าง ๆ จากพิษต่าง ๆ ด้วยระบบ 'หนามบ่ง

หนาม'

บางครั้งก็ต้องทำการวางยาสลบและผ่าตัด เมื่อเป็นโรคร้ายเกี่ยวกับอวัยวะภายในร่างกายที่ไม่อาจใช้ยาเข้าไปบำบัดได้

ทางราชการถือวิธีรักษา 2 ประเภทนี้เป็นการรักษาที่ถูกต้อง มีใบประกอบโรคศิลป์ให้แพทย์ทั้ง 2 ประเภทแสดงแก่สาธารณะว่าได้รับอนุญาตให้รักษาโรคได้โดยไม่ผิดกฎหมาย

แต่การรักษาโรคด้วยวิธีอื่นนอกจากแพทย์แผนโบราณ กับแพทย์แผนปัจจุบันแล้ว ทางราชการไม่รับรอง

หากมีการตายและฟ้องร้องกันขึ้น ผู้รักษาที่นอกเหนือจาก 2 ประเภทนี้จะมีความผิดรุนแรงนับกระทงแทบไม่ถ้วน ส่วน 2 ประเภทที่ได้รับใบประกอบโรคศิลปมีสิทธิ์ถูกฟ้องฐานรักษาโดย 'ประมาท' หรือรักษา โดย 'ผิดจรรยาบรรณ' ทางการแพทย์เท่านั้น

ในสังคมเราทุกวันนี้ มีแหล่งรักษาด้วยวิธีการต่าง ๆ นอกเหนือจาก 2 ระบบที่กล่าวมาอีกมากมาย

บ้างรักษาด้วยการเข้าเจ้าเข้าทรง บ้างรักษาด้วยพลังจิต บ้างก็ด้วยวิญญาณแฝง บ้างด้วยอิทธิฤทธิ์เวทมนตร์คาถา หรือยาวิเศษ

แม้กระทั่ง **ศรีสัตยา ไสบาบา** *ซึ่งลือลั่นในอินเดียขณะนี้เพราะมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในเมืองไทยหลายกรรมวิธี ทำให้บริษัททัวร์ร่ำรวยตาม ๆ กันเพราะจัดทัวร์ไปหาไสบาบากัน ก็ยังใช้วิธีรักษาด้วยพลังจิตกับอิทธิฤทธิ์ของยาวิเศษซึ่งเรียกว่า* **'ผงวิภูติ'**

ยิ่ง **ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา** ซึ่งไป 'ติดฤทธิ์ติดพลัง' ของท่านไสบาบาตระเวนโฆษณาเผยแพร่ฤทธิ์เดช ทั้งยังจัดสถานที่อบรม สถานที่สวดสรรเสริญไสบาบาหลายต่อหลายจุดในประเทศไทย ก็ยิ่งมีผู้เลื่อมใสทั้งที่ยังไม่เห็นตัวกันมาก

โดยเฉพาะอยากเห็นไสบาบา เนรมิตนาฬิกา แหวน ล๊อกเก็ต และผงวิภูติจากอากาศ แล้วอาจโชคดีได้รับสิ่งเหล่านั้นจากมือของไสบาบาเอง

หารู้ไม่ว่า สิ่งที่เนรมิตนั้น ผู้จะได้ส่วนใหญ่ล้วนเป็นผู้มีชื่อเสียง เป็นเศรษฐี หรือไม่ก็นักอะไรต่อมิอะไรที่โด่งดังในสังคมพอจะเป็นจุดโฆษณาประชาสัมพันธ์ออกไปทั่วโลกให้คนเลื่อมใสยิ่งขึ้น

น้อยนักที่ชาวบ้านธรรมดา ๆ ไม่มี

ใครรู้จักจะได้รับของที่ไสบาบาเนรมิตจากอากาศได้ นอกจากผงวิภูติ

จนเป็นการกล่าวขวัญกันหนาหูระยะหลัง ๆ ซึ่งไม่อาจระบุชัดว่าเพราะ 'จับได้' ได้จริงว่าเป็นการ 'เล่นกล' หรือเพราะต้องการหักโค่นกันเมื่อเห็นไสบาบาชักจะ 'ดัง' มากไปเสียแล้ว

การรักษาด้วยวิธีเร้นลับ มหัศจรรย์ หรือแม้แต่การเรียกของจากอากาศ

ในเมืองไทยเรามีการแสดงให้เห็นมานานนับศตวรรษ ก่อนไสบาบาจะ 'ดัง' มากมาย

เพียงแต่ **ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา** ท่านยังโตไม่ทัน หรือโตแล้วท่านไม่มีโอกาสได้เห็น จึงไม่ตื่นเต้นถึงขนาดยอมตัวเป็น 'สาวก' เหมือนพบการแสดงของไสบาบา

ถ้าจะกล่าวถึงสถานศักดิ์สิทธิ์มีอิทธิปาฏิหาริย์ ทั้งในด้านการแสดงฤทธิ์ เรียกของจากอากาศ ปิดตาอ่านหนังสือ ปิดตาเขียนภาพ การรักษาด้วยวิธีกรรมอันเร้นลับทางพลังจิตและวิญญาณ ฯลฯ

ในกรุงเทพ ฯ เรามีบริการอย่างเปิดเผยอยู่แห่งหนึ่งคือ **สำนักงานอภิธรรมมูลนิธิวัดพระเชตุพน หรือวัดโพธิ์ ท่าเตียน** *ดำเนินงานโดย* **อาจารย์บุญมี เมธางกูร**

สถานที่แห่งนี้ มีสอนพระอภิธรรม การบรรยายธรรมะ การสอนฝึกวิปัสสนากรรมฐาน การรักษาโรคด้วยวิธีเป่าเทียนและ เหยียบไฟ การรักษาโรคด้วยวิธีเข้าทรงใช้พลังแฝงจากเทพและวิญญาณทรงฤทธิ์

ส่วนการเรียกของจากอากาศนั้น เป็นการประทับทรงของ 'หลวงพ่อเสือ' โดยศศิธร เมธางกูร ธิดาคนเก่งของอาจารย์บุญมี ผู้อำนวยการสำนัก ฯ

การเข้าทรงหลวงพ่อเสือ จะแสดงให้เห็นหลายอย่าง เช่น เนรมิตพระเครื่องเล็ก ๆ ให้เกิดขึ้นในส้มเขียวหวาน, การเนรมิตพระเครื่องจากอากาศ โดยโบกมือไปมาแล้วคว้ามาแจก, เนรมิตพระบูชาองค์ใหญ่ ๆ และเนรมิตสิ่งโน้นสิ่งนี้ เป็นต้น

ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา เคยไปนั่งดูการเนรมิตดังกล่าวมาแล้ว

แต่ไม่ประทับใจเท่าที่ควรก็เป็นได้จึงเฉย ๆ

สำหรับด้านการรักษา วันหนึ่ง ๆ โดยเฉพาะเสาร์–อาทิตย์ จะมีผู้ไปขอให้บำบัดมากมาย บางคนเมื่อถูกน้ำมนต์ ถูกเหยียบ

ไฟจะร้องกรี๊ด ๆ ราวกับมีวิญญาณร้ายสิงอยู่

บางคนดิ้นโผงผางราวกับผีเข้าต้องปล้ำจับกันอุตลุด

สถานที่แห่งนี้ มีผู้รู้กล่าวกันว่ามี 'เทพ' มาชุมนุมกันมาก แผ่พลังลงช่วยรักษาชาวโลก

โสภณ โสตะระ นักธุรกิจบริหารด้านโฆษณาผู้หนึ่ง ซึ่งคลุกคลีกับอาจารย์บุญมี เมธางกูร มานานเผยว่า การรักษาด้วยวิธีพ่นไฟ เป็นหลังจากเทพลงช่วย

ผู้พ่นไฟจะต้องมีศีล ผ่านการ 'ครอบ' จากครูบาอาจารย์แล้ว

เวลาพ่น จะนำเทียนเหลืองมารวมกันเป็นมัดขนาดกำมือหนึ่งแล้วจุดไฟให้ลุกโชนขึ้น เอาใส่ปากอมความร้อนของเปลวไฟ แล้วพ่นเป่าลงบนร่างผู้ป่วย

คนเห็นอมเทียนจะตกใจทำไมปากลิ้นไม่ไหม้พอง ซึ่งก็เป็นที่น่าอัศจรรย์เหมือนกันที่คนทำไม่รู้สึกร้อนเลย แม้ไฟจะลุกในปากจนมองด้านนอกเห็นกระพุ้งแก้มแดงอยู่ข้างใน

"พลังจากเทพอาจเห็นเป็นสิ่งเหลือเชื่อ แต่ก็ช่วยบำบัดโรคร้ายให้มนุษย์ได้"

โสภณ โสตะระ ทำหน้าที่อมเทียนพ่นไฟรักษาโรคในสำนักงานอภิธรรมมูลนิธิวัดโพธิ์เป็นเวลานาน เดี๋ยวนี้เขากำลังศึกษาพระอภิธรรมอย่างแข็งขัน

ส่วน **ศศิธร เมธางกูร** ธิดาของอาจารย์บุญมี ซึ่งเป็นร่างทรงให้ 'หลวงพ่อเสือ'

เธอเคยแสดงการปิดตาขับรถในสวนลุมพินีเป็นที่โจษขานและเป็นข่าวพาดหัวหนังสือพิมพ์มาแล้ว

แต่ถูกนักมายากล **ไฉน แสงทองสุก** แสดงแข่งให้เห็นว่า นักเล่นกลก็ทำได้ ไม่จำเป็นต้องอาศัยพลังวิญญาณจากโอปปาติกะหรืออื่นใดดังกล่าวอ้าง

ตอนเข้าทรงหลวงพ่อเสือในสำนักที่วัดโพธิ์ จะแสดงการเนรมิตพระเครื่องในส้มเขียวหวาน

โดยนำส้มเขียวหวานมา เอาปลายตะเกียบทะลวงเข้าทางก้น บริกรรมคาถาอยู่พักหนึ่งก็ส่งส้มที่เสียบติดก้านตะเกียบให้คนที่สนใจนำไปบิแยกออกเป็น 2 ซีก

ปรากฏมีพระเครื่องเล็ก ๆ อยู่ในผลส้มนั้น องค์หนึ่งบ้าง สององค์บ้าง

ส่วนการเรียกพระเครื่องจากอากาศ

ศศิธร ในร่างทรงหลวงพ่อเสือ จะนั่งขัดสมาธิ สูบบุหรี่ คุยกับคนโน้นคนนี้ที่นั่งอยู่ในห้องพิธี ทั้งยังเคี้ยว

หมากหยับ ๆ เมื่อได้จังหวะก็จะยืดตัว ยื่นมือขึ้นเหนือหัวเหมือนคว้าของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

จากนั้นก็เรียกคนซึ่งต้องการจะมอบของสิ่งนั้นให้เข้าไป

"แบมือออก"

หลวงพ่อเสือสั่ง

"แบทั้งสองมือเลย คอยรับให้ดีน่านยังงั้น"

แล้วก็ยื่นมือที่กำไปตรงหน้า ปล่อยของลงใส่มือผู้แบรับ ปรากฏเป็นพระเครื่ององค์เล็ก ๆ

อาจารย์บุญมี เมธางกูร ซึ่งอยู่ในห้องและจับตาดู **ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา** ที่มองเฉยอยู่ถามความรู้สึกของด็อกเตอร์ ได้รับตอบแต่เพียงยิ้ม ไม่เอ่ยปากอื่นใด

ส่วนการเนรมิตพระพุทธรูปบูชาต้องมีกรรมวิธีมากหน่อยด้วยถือเป็น 'ของใหญ่'

การรักษาด้วยวิธี **'เหยียบไฟ'** รักษาโรคร้ายภายในเช่นเจ็บในท้อง เจ็บหน้าอก ปวดตามข้อ ตามกระดูกไม่ว่าส่วนไหนของร่างกาย

ผู้ทำการรักษาจะใช้พลังวิญญาณของเทพเบื้องบนซึ่งลอยอยู่เหนือ

สำนัก (ตามคำบอกเล่าของผู้เกี่ยวข้อง) โดยนั่งบนเก้าอี้ มีเตาบรรจุถ่านไฟลุกแดง มีแผ่นเหล็กวางบนเตา และมีน้ำมันพืชใส่จานหรือกะละมังเล็ก ๆ อยู่ใกล้ ๆ ส่วนคนเจ็บจะนอนเหยียดยาวตรงหน้าเก้าอี้ มีผ้าขาวคลุมตัวจนถึงคอ

ถ้าเหยียบหลังต้องนอนคว่ำ เหยียบอกหรือหน้าท้อง หน้าขา ต้องนอนหงาย

ผู้เหยียบจะบริกรรมคาถางึมงำ ทำมือเป็นเชิงสาวดึงของร้ายจากกายคนเจ็บ แล้วเอาส้นเท้าแตะน้ำมัน แตะแผ่นเหล็กบนเตาเสียงดังฉี่ควันคลุ้งไปเหยียบร่างคนเจ็บ

ทำอย่างนั้นซ้ำ ๆ 2–3 ครั้ง สุดแต่เป็นมากเป็นน้อย เหยียบค่อยเหยียบแรง แต่ไม่ใช่กระทืบ

นอกจากเป่าเทียน เหยียบไฟ ยังมีรักษาด้วยน้ำมนต์ บางวัน 'หลวงพ่อเสือ' ในร่างของศศิธร จะลงไปรักษาผู้เจ็บป่วยด้วย

มีหลายคนที่ใบหน้าหม่นหมองเข้าไป แต่พอกลับออกมาก็ยิ้มแย้มแจ่มใส บอกถึงความสบายกายสบายใจดี

การรักษาก็ไม่ได้เรียกร้องเงินทอง มีดอกไม้ธูปเทียนเป็นเครื่องบูชา ส่วนการเงินนั้นก็สุดแท้

อาจารย์บุญมี เมธางกูร กำลังรวบรวมทุนเพื่อสร้างโรงพยาบาลรักษาโรคด้วยวิธีนี้อย่างเป็นเรื่องเป็นราว เมื่อผู้รักษาให้เงินมาก็สะสมไว้เป็นทุนตามเป้าหมาย

โรคที่รักษา ดูจะ 'ครอบจักรวาล' หมายถึงรักษาได้ทุกโรค ใครเป็นอะไรรักษาที่อื่นไม่หายก็ลองไปที่สำนักงานอภิธรรมมูลนิธิวัดพระเชตุพน ฯ หรือ วัดโพธิ์ ท่าเตียน ปรึกษาหารือกันดู

บางทีอาจหายได้ เพราะท่านว่ามี 'เทพ' มาช่วยกันรักษามากมายหลายองค์!

●●●

พระครูจันทคุณวัฒน์

แหล่งปัดทุกข์สร้างสุข

พระครูจันทคุณวัฒน์

ข้ามสะพานนนทบุรี (นวลฉวี) ถึงหน้าห้องอาหาร 'กุ้งเต้น' ปทุมธานี

ตรงข้ามมีถนนลาดยางเข้าไปอีกประมาณ 2 กิโลเมตร

จะมีทางเข้าวัดสวยงามอยู่ริมฝั่งแม่น้ำใหญ่ ชื่อวัดน้ำวน ตำบลบางเดื่อ อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี

ผู้คนเดินเข้าเดินออกเกือบตลอดทั้งวัน จำนวนเป็นร้อย ๆ

เปรียบได้กับโรงพยาบาลย่อย ๆ แห่งหนึ่ง

"หลวงพ่อท่านเก่ง รักษาโรค

ได้ทุกอย่าง ตั้งแต่กระดูกหัก กระดูกแตก ริดสีดวงทวาร ไซนัส เบาหวาน โรคเกี่ยวกับตับ ไต ไส้พุง ปอด หัวใจ ม้าม อัมพาต มะเร็ง ไม่ว่าจะที่มดลูก ที่คอ ที่นม จาระไนยาก”

ญาติคนไข้ผู้หนึ่งเอ่ยอ้างความสำคัญที่ทำให้ชาวบ้านทั้งใกล้และไกลพากันไปพึ่ง

‘ หลวงพ่อ ’ ที่ถูกกล่าวอ้างคือ **หลวงพ่ออำภา จนฺทภาโร** หรือ **พระครูจันทคุณวัฒน์** เจ้าอาวาสวัดน้ำวน

ได้รับการถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านรักษาโรคจาก **หลวงปู่อรรถ** หรือ **พระครูสมุห์อรรถ โชติปาโล** เจ้าอาวาสองค์ก่อนที่มรณภาพไปเมื่อ พ.ศ. 2511

และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสนับจากนั้น

“หลวงพ่ออายุ 58 ปี 38 พรรษา อยู่กับหลวงปู่มาตลอดได้รับถ่ายทอดวิชาคาถาอาคมการรักษาโรคไว้ทั้งหมด ตอนหลวงปู่อยู่ก็เป็นลูกศิษย์ใกล้ชิด ทำแทนทุกอย่าง”

บารมีของหลวงปู่อรรถ ความสามารถในด้านรักษาโรคทุกชนิด ทำให้วัดน้ำวนเจริญสวยงามอย่างรวดเร็ว

ผู้ที่มาขอให้รักษา มิใช่ชาวบ้านทั่วไป ขนาดนายพลทั้งทหารและตำรวจ เอ่ยนามเป็นต้องรู้จักกันทั่ว มากมายหลายท่าน แวะเวียนรับยาจากหลวงพ่ออำภาเป็นประจำ

ยิ่งสูงอายุ เกษียณแล้ว ยิ่งอาศัยยาบำรุงเส้นสาย กระดูก และหัวใจมากขึ้น

ดารา นักร้อง นักแสดง โฆษกวิทยุชื่อดัง ล้วนศรัทธาเลื่อมใส

“ที่ผมจำได้มี **นาท ภูวนัย,วิทยา สุขดำรงค์,สะอาด เปี่ยมพงศ์สานต์, สุริยา ชินพันธุ์,ฉัตร มงคลชัย,มารศรี อิศรางกูร ณ อยุธยา** กับอีกหลายต่อหลายคน”

สุรินทร์ มุ่งผล ศิษย์ก้นกุฏิหลวงพ่ออำภา สาธยาย

ดารานักแสดงเหล่านั้น บางคนเจ็บป่วยต้องรักษาตัวเอง บางคนพาญาติผู้ใหญ่มาให้รักษา เมื่อได้ผลก็พูดบอกกันต่อไป ที่เป็นโฆษกวิทยุเอาไปออกอากาศเป็นการตอบแทนบุญคุณหลวงพ่อ ผู้คนจึงพากันไปไม่ขาด

ยกเว้นวันพระ ซึ่งเป็นวันหยุดไม่รักษา

การรักษาจะทำกันบนศาลาใหญ่

ส่วนมากมาให้รักษาเกี่ยวกับโรคกระดูก แขน ขา หัก,เคล็ด,ยอก หรือบวม

หลวงพ่อท่านจะนั่งถากไม้สักบริกรรมคาถา โดยคนเจ็บนั่งหรือนอน

ให้ลูกศิษย์อีกคน นวด หรือจับเส้น จับกระดูกให้เข้าที่

ใช้วิชา 'ครูถาก' เช่นเดียวกับ พระรักษาโรคกระดูกทั้งหลายเช่น **พระครูเมี้ยน วัดโพธิ์ท่าเตียน** ที่มอบหมายให้ **พระครูชวลิต อุลิตโต** ทำแทน หรือ **หลวงพ่อแพ วัดสร้อยทอง**

หรือ **หมอเที่ยง สุขระ** แห่งสวนแตง สุพรรณบุรี

ส่วนหลวงพ่ออำภาแห่งวัดน้ำวน

ถ้าท่านมีภารกิจด้านอื่นล้นมือ ไม่อาจลงไปนั่ง 'ถากไม้' รักษาคนไข้ได้

ก็มอบหมายให้ **พระครูวินัยธรประจวบ ญาณวโร** อายุ 33 ปี บวชตั้งแต่เป็นเณรอายุ 12 ปี จนบัดนี้ ทำการแทน ทั้ง 'ถากไม้' จับกระดูกจับเส้นให้คนเจ็บที่เป็นชาย ทั้งเด็กและผู้ใหญ่

"วัดน้ำวนรักษาโรคต่าง ๆ มาหลายสิบปีแล้ว มียาสมุนไพร ยาไทยทั้งหมด 40-50 ชนิด"

สุรินทร์ *เผยถึงโรคอย่างหนึ่งซึ่งแพทย์แผนปัจจุบันรักษาไม่หายขาด เป็นโรคทรมานอย่างยิ่ง เมื่อมีอาการขึ้นมาครั้งใด บางคนเรียกโรคเศรษฐี เพราะมักจะเกิดกับผู้คนที่มีฐานะสูงหรือกินดีอยู่ดีเกินไป*

"ทางภาษาแพทย์เรียกโรคเก๊าท์ ความจริงทางหมอโบราณของเราเรียกโรคลมเข้าข้อ มีอาการบวมตามข้อตามกระดูก บวมแข็งเป็นเม็ดปวดรุนแรงมาก"

แพทย์ปัจจุบันจะใช้รักษาด้วยยาฉีดและยาทา

เป็นแค่บรรเทา ไม่หายขาด

"แต่ยาไทยเรารักษาให้หายขาดได้"

สุรินทร์ ยืนยัน

ใครเป็นโรคเก๊าท์ รักษาที่ไหนไม่หาย จะลองไปให้หลวงพ่ออำภารักษาก็ได้

การรักษากระดูกหัก กระดูกแตกจากหกล้ม ตกจักรยาน หรือมอเตอร์ไซค์คว่ำ ประสานงากับรถอื่น ตลอดจนจากอุบัติเหตุทั้งหลายทั้งปวง เป็น 'งานหลัก' ของวัดน้ำวนทุกวัน

ผู้ขอรักษาจะต้องรับถาดครู มีดอกไม้ธูปเทียน หมากพลู ถาดละ 15 บาท

ถ้าต้องการให้รักษากระดูก ต้องใส่เงินบูชาครูอีก 1 สลึง

หากดูชะตาราศี ต้องใส่ 6 สลึง

"หลวงพ่อดูหมอแม่นมาก คน

ขึ้นกันเยอะ เป็นการดูแบบตัวเลข ไม่ใช่ผูกดวง”

เกี่ยวกับอัมพาต ถ้าเป็นเดี๋ยวนั้นแล้วเดินทางมาให้รักษาภายใน 24 ชั่วโมงหายแน่นอน

กระดูกหัก กระดูกแตก ถ้าเป็นเด็กแค่ 7 วันก็ต่อติดเรียบร้อย

ผู้ใหญ่อาจช้าหน่อย

พวกหกล้มไหล่หลุด หรือเคลื่อน สามารถช่วยให้กลับคืนที่ภายใน 1 นาที

“แต่หมายถึงเป็นเดี๋ยวนั้นมาเดี๋ยวนี้ ทิ้งไว้นานหลายวันก็ลำบากหน่อย เพราะเมื่อกระดูกเคลื่อนออกจากกันแล้ว การปรับเปลี่ยนภายในร่างกายของคนมีอยู่ทุกวินาที อาจเกิดหินปูนจับเกาะร่องที่แยกเคลื่อน ทำให้เข้าที่ลำบากหรือเจ็บปวดมาก”

ผู้อธิบายยกตัวอย่างง่าย ๆ

มีดบาดนิ้วเลือดออก ถ้าห้ามได้ทันประเดี๋ยวเดียวเลือดก็แข็งตัวแล้ว

เช่นเดียวกับที่เกิดการเคลื่อนภายในพวกเนื้อเยื่อที่หุ้มก็ต้องเกิดปฏิกิริยา

“การรักษาโรคกระดูก หรือโรคอื่น ๆ ด้วยยาไทย ที่หายช้าเพราะตัวยาจะค่อย ๆ สะสมแทรกซึมทีละน้อยไม่รุนแรงเหมือนยาฝรั่งที่สกัดจากสมุนไพรแล้ว ผสมสิ่งทำให้เกิดผลเร็วเช่นยาปฏิชีวนะ”

อีกอย่างหนึ่งซึ่งทำให้หายช้าคือ ยาไทยมีการห้ามรับประทานบางสิ่งบางอย่างที่แสลงต่อโรค

คนที่อดได้ไม่ตามใจปาก ก็หายเร็ว

พวกใจอ่อน อดไม่ได้มักจะหายช้า หรือไม่ก็รุนแรงขึ้น

“พวกโรคกระดูก ก็ห้ามพวกไข่ พวกกุ้ง ข้าวเหนียว หน่อไม้ กับกลิ่นทุกชนิด”

คำว่ากลิ่น เขาให้รายละเอียด

ได้แก่กลิ่นน้ำมันต่าง ๆ พวกนี้จะเกิดปฏิกิริยากับภายในร่างกายเมื่อสูดดมเข้าไปมาก ๆ ทำให้โรคหายช้า

มีหญิงผู้หนึ่ง เป็นเบาหวาน ขาเกรียมดำและมีแผล เมื่อกินยาแก้เบาหวานแล้ว อาการดีขึ้น แผลที่ขาค่อยแห้งลง แต่แล้วเกิดขึ้นเป็นแผลเนื้อแดงอีก

ถามสาเหตุไปกินของแสลงที่ห้ามไว้หรือเปล่า พวกกุ้ง ปลา ที่คาวจัด และอื่น ๆ

“ไม่ได้กิน เพียงแต่เพื่อนเขาบอก เป็นแบบนี้ ต้องเอากุ้งมาพอกแผล แล้วตัวพยาธิมันจะขึ้นมากินกุ้งทิ้งไว้ระยะหนึ่ง เอากุ้งออก แผลก็จะหาย แต่มันกลับเป็น

หนัก ทั้งเจ็บทั้งคัน"

หญิงคนไข้แจ้งความจริง ซึ่งต้องย้ำถึงของแสลงที่ห้าม ถึงจะไม่กิน เอามาดมมาพอกก็ไม่ได้

การรักษาโรคต่าง ๆ นอกเหนือจากกระดูกด้วยวิชา 'ครูถาก'

หลวงพ่ออำภา จัดแผนกยาไว้ มีแพทย์แผนโบราณ กับเภสัชกรยาไทย ควบคุมดูแล

ยาแต่ละชุดมีสูตร มีตำราพร้อมเป็นมาตรฐาน

สนนราคาตั้งแต่สิบ ยี่สิบบาทขึ้นไปจนถึงร้อย สองร้อย สามร้อย

สุดแต่โรคไหน ต้องเข้าตัวยาถูกแพงอย่างไร

"พระ เณร หรือแม่ชี หลวงพ่อไม่เรียกเงิน จ่ายยาให้เปล่า ๆ ไม่ว่าจะถูกแพงแค่ไหน จ่ายจนกว่าจะหาย"

สุรินทร์ เผยถึงบริการเพื่อกุศลนี้ เดือนหนึ่งคิดเป็นเงินนับหมื่น

บางรายเห็นได้ยาฟรีก็ไม่ช่วยประหยัด เช่นยายังไม่ทันจะจืดก็มาขอใหม่ ยาที่กำหนดให้กิน 10 วัน 12 วัน แค่ 7 วันก็มาขออีกแล้ว

หนักกว่านั้น

ยาต้ม ทางวัดให้ทั้งยาและหม้อดินสำหรับต้มไปด้วย

ยากำหนดให้กิน 12 วัน ไม่หายก็มารับใหม่ได้

ครบ 12 วัน มารับตามนัด แต่ขอหม้อใหม่ด้วยทุกทีไป

"เป็นอาถรรพณ์หรือเปล่า พอครบ 12 วันยาจืด หม้อก็แตก"

ผู้รับอ้างเช่นนั้น ฝ่ายจ่ายก็หัวเราะไม่ออก เพราะหม้อดินไม่ใช่ใช้แค่ 12 วันแตก บางลูกใช้เป็นเดือนเป็นปี ถ้าระมัดระวัง นี่มาเอายาทีก็ขอหม้อใหม่ไปด้วย อ้างว่าแตก

"เราไม่ถึงกับต้องไปตรวจสอบว่าแตกจริงหรือไม่ จะเอาหม้อใหม่ไปทำอะไรหรือเปล่า หรือถ้าแตกจริง ทำไมจึงแตก ไม่ดูแลประคับประคองเพราะเห็นเป็นของได้เปล่า แตกแล้วก็ขอใหม่ได้เลย ปล่อยให้มันแตก ๆ ซะ"

ลูกศิษย์หลวงพ่ออำภา พูดยิ้ม ๆ

"เลยกำชับว่าคราวนี้จะให้หม้อเป็นครั้งสุดท้าย ถ้าแตกอีกก็หาหม้อต้มเอง จะให้แต่ยาไปอย่างเดียว"

เธอผู้รับยาดังกล่าวเป็นแม่ชี ลักษณะมีความบกพร่องทางจิตเล็กน้อย

คนเจ็บเกี่ยวกับอุบัติเหตุกระดูกหักกระดูกแตกที่อยู่ไกล ไปมาลำบาก หลวงพ่ออำภาจัดศาลาใหญ่ชั้นเดียวริมน้ำให้เป็นที่พักรักษาตัว จุคนได้ทั้งหมด 50 คนสบาย เพราะความกว้างขวาง บางคนมีลูกเมียมาปรน

นิบัติด้วย

"อาหารการกินต้องจัดกันเอง วัดให้แต่สถานที่เท่านั้น"

มีคนนอนพักหลายสิบ บางรายเอาผ้าขาวม้าผูกเปลให้ลูกน้อยนอนด้วย เรียกว่ายกครอบครัวมาเลย

พระครูจันทคุณวัฒน์ร่ำเรียนสรรพวิชาจากหลายอาจารย์ที่เก่ง ๆ ทั้งสิ้น จึงมีความสามารถสูง มีมนุษยสัมพันธ์ดี ยิ้มแย้ม พูดคุยด้วยอารมณ์สดใสตลอด เป็นที่พึ่งทางใจแก่ทุกเพศทุกวัย

สมกับเป็นเจ้าอาวาสวัดที่ถือเป็นแหล่งปัดทุกข์สร้างสุขอย่างแท้จริงวัดหนึ่ง

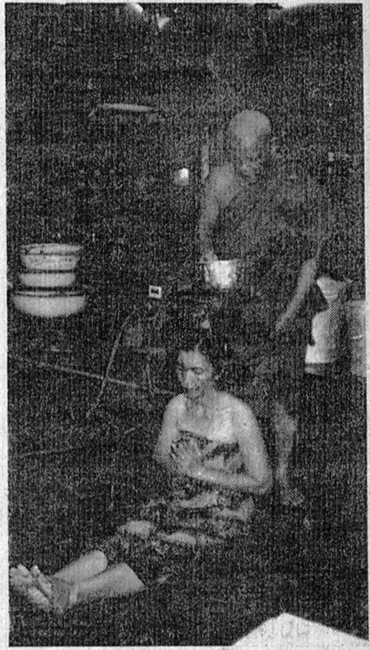
ผู้คนไปรักษาจะต้องได้รับการ 'แจกเบอร์' และรักษาตามคิว ไม่มีอภิสิทธิ์ใด ๆ บางวันเพียงแค่เที่ยงแจกไปกว่าร้อยเบอร์ แต่ท่านก็รักษาให้จนหมดในแต่ละวัน

ต้องการให้ท่านรักษาจึงต้องรีบไปแต่เช้า ๆ ไม่อย่างนั้นอาจต้องรอถึงเย็นถึงค่ำ แต่ก็มีโบสถ์ เจดีย์ และของเก่า ๆ ให้เดินชม มีศาลาริมแม่น้ำให้นั่งเล่นเย็นใจ ไม่เบื่อรำคาญในการรอพร้อมร้านอาหารเครื่องดื่มแก้หิว.

●●●

หลวงพ่อทองดี ฐานธมฺโม

พลังฤทธิ์มหัศจรรย์

หลวงพ่อทองดี ฐานธมโม

"เอายานี่ไปต้ม เคี่ยวสักพักตอนแรก แล้วกินด้วย แช่จมูกด้วย เนื้อร้ายจะหาย"

หลวงพ่อวัย 60 เศษ ส่งห่อยาให้ชายอายุน้อยกว่าท่านเกือบครึ่ง ท่ามกลางผู้คนที่นั่งกันเต็มเบื้องหน้าทั้งหญิงและชาย

"ยาที่ให้แช่จมูก ใช้ร้อนหรือเย็นครับ"

"อุ่น ๆ ร้อนนักจมูกก็พอง เย็นนักก็ไม่ได้"

"แช่จมูกแล้ว ทิ้งหรือไงฮะ"

"ทิ้งซิ กินอีกได้เรอะ มันชะเชื้อร้ายออกมาแล้ว แต่อย่าไปเททิ้งในที่สกปรกโสโครก ทิ้งตามดินตามหญ้าธรรมดานี่แหละ"

ชายผู้นั้นรับห่อยาด้วยความตื่นเต้นยินดีพร้อมเผยกับเรา

"ผมเป็นเนื้องอก หมอที่โรงพยา

บาลบอกเป็นเนื้อร้ายในจมูก ต้องฉายแสง ผมฉายมาสองหนแล้ว ไม่ไหวมันทรมาน"

"ต่อไปนี้ไม่ต้องฉาย กินยานี่หายแน่"

หลวงพ่อได้ยินก็เสริมขึ้น เขาหันไปหา

"ผมตั้งใจไม่ไปแล้วครับหลวงพ่อ ฉายแสงนี่ลำบากชะมัด"

หลวงพ่อ ผู้มียาสมุนไพรเป็นที่เลื่องลือ ทั้งรักษามะเร็งกับโรคร้ายอื่น ๆ คือ เจ้าอาวาสวัดโพธิ์บ้านอ้อย ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

หลวงพ่อทองดี ฐานธมฺโม อายุ 60 ปี

เชี่ยวชาญทั้งด้านพยากรณ์ด้วยตำราด้วยพลังจิต น้ำมนต์ขลัง แก้คุณไสยและป้องกัน

"ผมโดนคู่แข่งการงานจ้างหมอปล่อยคุณไสย มาให้อาจารย์หลวงพ่อช่วยเรียกตะปู เส้นผม เส้นลวดออกจากตัว ไม่งั้นมีหวังตาย"

วิธีเรียก ให้กินน้ำมนต์ เสกแป้งพอกตรงที่เจ็บปวดหรือบวม

ถ้ามีของร้าย จะออกจากตัวมาอยู่ในแป้งโดยไม่มีบาดแผล

บางคนถูกผีเข้า

โดนน้ำมนต์ท่านขันแรกก็เผ่นร้องโหยหวนขึ้นไปดิ้นบนหลังคากุฏิ กว่าจะเอาลงมาได้ต้องออกแรงกันแทบแย่ หลังจากนั้นท่านก็ขับไล่วิญญาณร้ายพ้นจากการสิงในตัว

หลวงพ่อทองดี เดิมอยู่วัดหลักสี่บางเขน

เมื่อ 30 กว่าปีที่แล้วได้มาอยู่กับพระอาจารย์เข เจ้าอาวาสวัดโพธิ์บ้านอ้อยซึ่งเป็น 'หลวงน้า'

รับการถ่ายทอดวิชาทางยาสมุนไพรไทย คาถาอาคม พลังกรรมฐาน จนครบถ้วน

มีความแตกฉานในวิชาขนาดทำหน้าที่แทน 'หลวงน้า' ได้

พอท่านมรณภาพ หลวงพ่อทองดีก็รับเป็นเจ้าอาวาสสืบทอด พร้อมกับนำวิชาอาคมช่วยเหลือญาติโยมจนถึงทุกวันนี้ โดยมีผู้หลั่งไหลไปพึ่งพาไม่เว้นวัน

ถึงกับต้องขึ้นป้ายกำหนดเวลารับช่วยญาติโยม

วันธรรมดาคือไม่ใช่วันพระซึ่งเป็นวันหยุด

วันจันทร์เปิดตั้งแต่ 15 ถึง 18 น.

วันอังคารถึงวันอาทิตย์ 15 ถึง 19 น.

ต้องการดูโชคเคราะห์ ก็มีธูปกับเทียนไปถวายเท่านั้น

ต้องจัดเอง ทางวัดมีแต่ถาดเปล่า ๆ สำหรับใส่

เงินทองไม่จำกัดกะเกณฑ์ สุดแท้ใครมีกำลังมากน้อยแค่ไหน สิบบาทก็ได้ ร้อยบาท พันบาทก็ยิ่งดี

ไม่ได้เอาเข้าพกเข้าห่อ นำไปสร้างสถานีอนามัยในวัดช่วยชาวบ้าน สร้างโรงเรียนขนาดใหญ่เป็นตึก 4–5 ชั้นมูลค่าหลายล้านบาท

เป็นพระนักพัฒนา สร้างเสริมถาวรวัตถุในวัดให้สวยงาม ทั้งโบสถ์ ศาลา เมรุเผาศพ

แต่กุฏิของท่านเป็นเรือนไม้โบราณเก่าแก่จะพังมิพังแหล่

เมตตาธรรมที่เห็นชัดคือเหล่าสุนัขกับแมว เต็มกุฏิไปหมด อยู่ปะปนกัน ไม่กัดไม่ฟัดจริง ๆ จัง ๆ นอกจากเกิดอารมณ์บางครั้งบางตัว

แต่พอได้ยินเสียงดุของหลวงพ่อก็เงียบ

มีสุนัขเกือบจะเรียกว่า 'หนังกลับ' อยู่ตัวหนึ่ง ขาหน้าพิการ กางและโก่งผิดปกติ มักทำตัวเป็นผู้พิทักษ์หลวงพ่อ ไม่ว่าจะเดินไปไหน ติดสอยห้อยตามตลอด

ท่านนั่งรับแขก มันก็จะหมอบกับพื้นล่างของศาลาใกล้ประตู

เห็นอะไรไม่ชอบมาพากล ส่งเสียงโหยหวนขึ้นทันที

"มันเรียกตัวอื่นไปจัดการ"

หลวงพ่อบอกเจตนาของมันและกล่าวเสริม

"ตัวเองสู้ใครไม่ได้ ต้องเรียกพวก"

น้ำมนต์ของหลวงพ่อ เชื่อกันว่า 'ขลัง' ด้วยพลังฤทธิ์มหัศจรรย์ยิ่ง

ไม่ว่าถูกคุณถูกของอะไรมา เจอเข้าเป็นกระเจิงออกหมด

"คนเขาทำใส่กัน ฆ่ากัน หลวงพ่อช่วยแก้เอาออก แถมยังให้ของป้องกัน ทำใส่อีกไม่ได้ พวกหมอไสยศาสตร์ที่รับจ้างทำก็โกรธปล่อยใส่หลวงพ่อแทบทุกคืน"

ศิษย์ใกล้ชิด ทำงานให้หลวงพ่อเล่าเบื้องหลัง

ตอนกลางคืนจะมีเสียงของหนัก ๆ ร่วงใส่หลังคาตึงตังเสมอ

บางทีมีเสียงเหมือนลูกเหล็กร่วงดังกราว

"หลวงพ่อไม่ทัก ไม่ใส่ใจ ตอนเช้าไปดู เป็นตะปูขนาดสามนิ้วสี่นิ้วมากมายเก่าใหม่ปนกัน ก็ไอ้ที่ร่วงกราว ๆ นั่นแหละ ส่วนของใหญ่ ๆ หนัก ๆ ไม่ค่อยอยู่ให้เห็น"

เกี่ยวกับเสียงตอนกลางคืนมากระทบบ้าน หรือมาเรียกชื่อ หลวงพ่อห้ามไม่ให้

ทัก ไม่ให้ขานรับ ต้องสังเกตให้แน่ใจก่อน ไม่อย่างนั้น ถ้าเป็นของร้ายเขาปล่อยมา มันจะพุ่งเข้าตัว

"มีคนหนึ่งมาไม่ทัน ตายเสียก่อน พอหมอผ่าศพพิสูจน์ มีหนังวัวหรือหนังควายไม่รู้แผ่นเบ้อเร่อยัดในท้อง หมอถึงกับงง เข้าไปได้ยังไงแผ่นสี่เหลี่ยมกว้างยาวเกือบสองคืบ"

ศิษย์คนเดียวกันแจกแจงว่านั่นคือพวกคุณไสยที่เขาปล่อยมากับลมตอนกลางคืน

ใครทักก็เข้าตัว

บางครั้งหมอไม่ได้ตั้งใจปล่อยใส่ เป็นการปล่อยตามปกติสำหรับคนเรียนทางนี้ ถึงเวลาแล้วไม่มีใครมาจ้างก็ต้องปล่อยไป ใครเคราะห์หามยามซวยก็รับเคราะห์ไป

หมอรักษาทางไสยศาสตร์จึงเรียกโรคนี้ว่า **'ลมเพลมพัด'**

หลวงพ่อทองดี มีพลังทางกรรมฐานแกร่ง ใช้ปัดเป่าทุกข์ให้ผู้อื่นได้

เพียงเขียนชื่อ ที่อยู่ไว้ชัดเจนพร้อมบอกเรื่องราวที่ประสบและต้องการให้แก้ไว้

ตอนดึกว่างจากบริการแขก ท่านจะเข้ากรรมฐานเพื่อแก้ปัญหาให้

"ท่านใจดีมาก ไม่เรียกร้องเงินหรือปัจจัยเหมือนบางวัด จะทำอะไรต้องให้เอานั่นนี่มา เงินเท่านั้นเท่านี้ แต่หลวงพ่อไม่เลย ให้เท่าไหร่ไม่ว่า ไม่ให้เลยก็ไม่ว่า"

สุภาพสตรีผู้หนึ่งเคยรับการช่วยเหลือจากท่านกล่าวสรรเสริญ

ขนาดญาติผู้ใหญ่นิมนต์ไปยกศาล ทำพิธีให้ทำมาค้าขึ้น ท่านก็ไปทำให้ ไม่เรียกเงินสักบาทเดียว แต่ญาติของเธอถวายมาตามควรแก่ฐานะตน

"หลังจากนั้นการค้าเจริญดีไม่มีอุปสรรค"

ส่วนเธอเกิดอาการบวมที่แขน

เคยหาพระวัดอื่น บอกถูกต้นไม้มา

ก็จริงเพราะไปเยี่ยมญาติบ้านนอก เห็นซุ้มต้นไม้สวยก็จับต้องเข้า

เกิดอาการบวม ให้พระที่ตรวจทักรักษาแต่ไม่หาย

ไปโรงพยาบาลหลายครั้งก็ไม่หาย

"มาหาอาจารย์หลวงพ่อทองดีนี่แหละค่ะ ท่านดูแล้วเป่าน้ำมนต์ให้ วันรุ่งขึ้นก็ยุบ พออีกวันก็หายเป็นปกติ ดิฉันจึงเลื่อมใสท่านมาก"

เหตุที่มีผู้เชื่อกันนักด้านรักษามะเร็งก็เพราะ

มีครอบครัวหนึ่งเป็นมะเร็งในเม็ดโลหิตแบบกรรมพันธุ์

พี่คนโตเป็นก่อน รักษาทางแพทย์ปัจจุบันแต่ไม่รอด

น้องคนที่สองเป็นแบบเดียวกัน รักษาแผนปัจจุบันเหมือนกัน ตายอีกคน

น้องที่สามเป็นอีก ญาติพามาหาหลวงพ่อ ท่านให้ยาไปต้มกินแค่ 2 หม้อเท่านั้นหาย ไม่ตายตามพี่ ๆ

จากนั้นมาให้รักษากันเสมอ ไม่ว่าจะเป็นมะเร็งในส่วนไหนของร่างกาย หลวงพ่อตรวจดูบอกหายเป็นหายไม่มีพลาด

พลังฤทธิ์หลวงพ่อทองดี ใช้ได้หลายด้าน

บ้างนำรถเก๋ง รถมอเตอร์ไซค์มาให้ท่านเจิม ป้องกันอุบัติเหตุ

เจิมเสร็จท่านก็ให้สติ

"อย่าคิดว่ารถเจิมแล้วปลอดภัย มันอยู่ที่เรา ที่คนขับด้วย ถ้าไม่บึ่งเกินขนาด ไม่ประมาทเลินเล่อในการขับขี่ ขับตามกฎจราจร นึกถึงอกเขาอกเราทั้งคนขับรถ คนเดินถนน เราก็จะปลอดภัยยิ่งขึ้น"

เป็นการสอนธรรมะในตัว

ที่ขึ้นชื่ออีกอย่างสำหรับ **หลวงพ่อทองดี ฐานธมฺโม** *แห่งวัดโพธิ์บ้านอ้อย ปากเกร็ด นนทบุรี คือ* **'หนามบ่งหนาม'** *แก้นักเลงสุราบาล*ด้วยการเสกเหล้าไปให้นักเลงเหล้ากินเพื่อเลิกเหล้าเด็ดขาด

"หลวงพ่อเสกเหล้าให้ไปแก้เหล้า คนที่กินเหล้าหลวงพ่อจะอาเจียนรากเขียวรากเหลือง ต่อไปได้กลิ่นเหล้าก็จะอาเจียน ไม่กล้าใกล้กล้ากิน ได้ผลมานักสำหรับวิธีแก้คนติดเหล้าแบบหนามบ่งหนาม"

วิธีดูโชคชะตา ท่านให้เขียนชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด แล้วตั้งคำถามไว้ 3 ข้อ

ตรวจดูเสร็จ จะเขียนคำตอบให้ครบ จะถามเพิ่มเติมด้วยวาจาบ้างก็ได้

"วัน ๆ มีแต่คนแห่กันไปให้ท่านดูโชคเคราะห์กับรดน้ำมนต์"

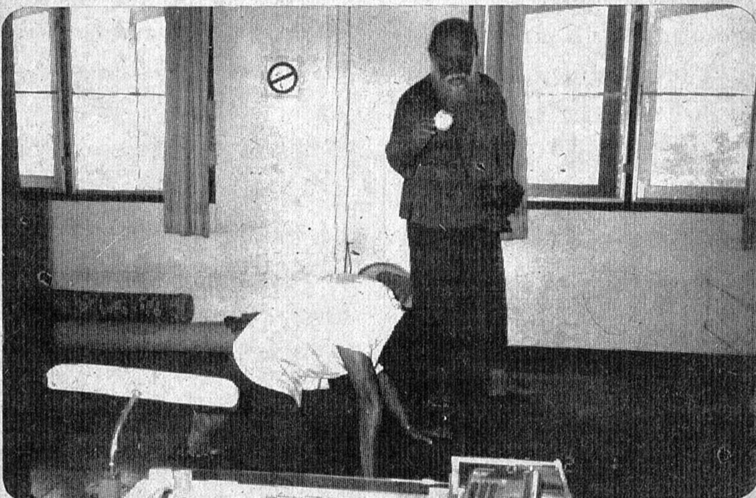
คนเคราะห์หนัก หลวงพ่อจะนัดให้แก้เคราะห์ด้วยการรดน้ำมนต์ในวันพฤหัสซึ่งถือเป็นวันครู ส่วนที่รดเพื่อความเป็นสิริมงคลและไล่คุณไสย ไม่ได้จำกัดวัน ส่วนเวลาก็จากบ่ายถึงเย็น

ทุกข์ร้อน กลุ้มกังวลใจ ใคร่รู้ชะตากรรมเบื้องหน้า เชิญพึ่ง หลวงพ่อทองดี วัดโพธิ์บ้านอ้อย นนทบุรี ได้.

●●●

วินิจ ลุปซ่าร์

'สมเด็จปู่' ปราบมหาภัย

วินิจ ลุปซ่าร์

"สมเด็จปู่ท่านเป็นอรูปพรหม เป็นเจ้าแห่งองค์ธรรมสุดยอดในโลก พระศาสดาทุกศาสนาต้องนำองค์ธรรมของท่านมาสอนสาวก องค์ธรรมสมเด็จปู่ปราบอธรรมทุกรูปแบบในโลกนี้ได้ราบคาบหมด"

ชายร่างใหญ่ ไว้หนวดเครายาว ขมวดผมปอยน้อย ๆ ด้วยเป็นคน 'ผมบาง' ไว้ด้านหลัง

นุ่งโสร่ง ใส่เสื้อกุยเฮง สีกลัก

ท่าทางสมถะ ดวงตาคมวาว มีประกายลึกล้ำ อายุ 70 ปีแล้ว

บิดาเป็นเยอรมันชื่อ **เฟอร์โด ลุปซ่าร์** เป็นอาจารย์สอนเกษตรในไทยก่อนสงครามโลกครั้งที่ 1 เมื่อเกิดสงครามโลก มร.เฟอร์โดซึ่งไม่ยอมโอนสัญชาติเป็นไทย จึงถูกจับเป็นเชลย เอาตัวไปและเสียชีวิต

ทิ้งลูกชายอายุ 8 เดือนไว้กับภรรยาชื่อ **แช่ม ศรีโยหะ** เลี้ยงดูจนเติบใหญ่มีวิชาทำมาหากิน มีครอบครัวมีลูกถึง 11 คน บัดนี้ลูกหญิงลูกชายก็เติบโตกันหมดแล้ว เมื่อผู้บิดานาม **วินิจ ลุปซ่าร์** อายุก้าวขึ้นเลข 7 นำหน้า

ตั้งสถาบันค้นคว้าสัจธรรม 'ปุรุโษตตมะ' ขึ้น หรือมีอีกชื่อหนึ่งว่า **'สถานศรีอริยะธัมมิกอิทธิยสลาราม'**

เดิมอยู่ย่านวัดดอน ยานนาวา ย้ายมาอยู่ซอยนานา สุขุมวิท และเมื่อประมาณ 5 ปีมานี้ได้ย้ายไปอยู่ที่เรือนสองชั้นหลังคาทรงไทยสีเขียว กลางทุ่งหลังบริษัท ไมโครไฟเบอร์ อุตสาหกรรม จำกัด กม.7 ถนนลาดกระบัง-บางพลี เลขที่ 4/1 หมู่ 12 ตำบลราชาเทวะ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

"แต่ก่อนผมไม่ประสาเรื่องนี้เลย ลูกชายคนที่สี่ชื่อ วิรัช บวชเป็นเณรตั้งแต่อาย 7 ขวบ ศึกษาไสยศาสตร์กับอาจารย์ที่ชาวเขมรที่ศรีสะเกษ จนสำเร็จ อาจารย์สิ้นชีวิตเมื่ออายุ 124 ปีส่วนเณรอายุเพียง 12 ขวบ"

วินิจ เล่าความเป็นมาของชีวิต

เมื่อได้วิชาแล้ว **สามเณรวิรัช** กลับมายังวัดดอน ยานนาวาที่บวชอยู่และเผยแพร่วิชาไสยศาสตร์ที่ร่ำเรียนมา ทั้งการลงเสือลงช้าง เสกเป่า ลงเสร็จทดลองกันเดี๋ยวนั้นในโบสถ์วัดดอน จนชื่อกระฉ่อนมาก

แต่สามเณรวิรัชมีอายุที่ได้รับจากเบื้องบนเพียง 19 ปี คือเกิด พ.ศ. 2490 มรณะ 2509

ก่อนมรณะได้สร้าง **เหรียญจักรเพชร** ขึ้นบรรจุวิชาสำคัญครบเครื่อง ตั้งแต่เมตตามหานิยม แคล้วคลาด จนถึงคงกระพันชาตรี สร้าง พ.ศ.2508 พออีกปีก็มรณะ

"เป็นเหรียญที่โด่งดังมากขณะนี้ มีราคาถึงเหรียญละหนึ่งพันบาท เดิมเพียง 50 บาทเท่านั้น ส่งประกวดเหรียญได้รับรางวัลชนะเลิศรับโล่เกียรติยศ"

ก่อนเณรจะมรณะได้ 25 วันสึกเป็นฆราวาส ใช้ชีวิตสนุกสนานเป็นการอำลาโลก

และก่อนมรณะ 7 วันทำพิธีอัญเชิญ ' สมเด็จปู่ ' มาครอบวิชาให้วินิจผู้บิดารับช่วงจากเณร โดยเณรเป็นองค์ลงมาประทับกับ ' สมเด็จปู่ ' อาศัยร่างของ **นงลักษณ์ ลุปซ่าร์** น้องสาว

"เณรมาเข้าร่างนงลักษณ์ตอนทำศพที่วัดมกุฎกษัตริย์ ประกาศให้รู้จะอยู่ใกล้ชิดกับศิษย์ทั้งหลายตลอดไป ถ้าใครมีปัญหาเดือดร้อนอะไรให้เชิญมาได้ โดยให้นงลักษณ์น้องสาวเป็นร่าง"

นอกจากเณร ซึ่งตอนเสียชีวิตเป็นฆราวาส แล้วจะมาประทับร่างนงลักษณ์น้องสาว

ยังเป็นร่างรองรับ ' สมเด็จปู่ ' ซึ่งเป็นอรูปพรหม เพียบด้วยพรหมจรรย์สมบูรณ์อีกด้วย

"สมเด็จปู่คือ ท่านท้าวมหาพรหมธาดา เป็นองค์ธรรมชั้นสูงประกอบด้วย สันโดษ สัจจะ เมตตา กรุณา เป็นยอดขององค์ธรรมที่พระศาสดาทุกศาสนานำเป็นองค์สำคัญในแต่ละศาสนาสอนชาวโลก จะเห็นได้ว่าทุกศาสนาจะต้องมีองค์ธรรมทั้งสี่อยู่ในคำสอน เพียงแต่ต่างรูปแบบและภาษาเท่านั้น"

วินิจ ลุปซ่าร์ เล่าถึงชีวิตเขา หลังจากรับการครอบจากสมเด็จปู่แล้ว ก็เริ่มศึกษาค้นคว้าองค์ธรรม ได้วิชาต่าง ๆ จากเณรลูกชายและสมเด็จปู่ที่มาสอนเป็นประจำสม่ำเสมอ

แตกฉานในวิธีการต่าง ๆ ทั้งการเขียน การปั้น การคาถาอาคมทั้งปวง

บัดนี้สถานค้นคว้าของวินิจ เผยแพร่สรรพวัตถุที่บรรจุ ' องค์ธรรม ' ออกไปในหมู่ศิษย์และผู้เลื่อมใสศรัทธา มีตั้งแต่ งูเทียน,กุมารเทพคู่ชื่อ กุมาริกา-กุมาริโก,พระแม่พิกุลทอง,ผ้ายันต์, ใบลานลงอักขระ,ตะกรุด 3 ดอก พร้อมรูปสมเด็จปู่ นอกเหนือจากเหรียญจักรเพชร กับการลงเสือ ลงช้างเอราวัณ ลงครุฑ และอื่น ๆ

"การลงของไม่ใช่การสัก เป็นการเขียนรูปลงที่หลังแล้วเป่าเข้าเนื้อ เวลาจะใช้ก็มีคาถาอาราธนา วิชาเหล่านี้เมื่อบรรจุให้ศิษย์คนไหนจะขึ้นหมดทุกคน นำไปใช้ขับอธรรมทั้งหลายรวมทั้งภูตผีปีศาจเข้าสิงใคร ก็ทำน้ำมนต์ขับไล่ออกได้ ศิษย์ผมทำมาแล้ว ถ้าเหลือกำลังจริง ๆ ถึงจะพามาให้ผมทำ"

วินิจ กล่าวถึงมหาภัยทั้งหลายในสังคมปัจจุบันมีหลายรูปแบบ

มีการเอาวิญญาณร้ายมาสิงมาใส่คนเพื่อให้มีนงงแล้วปลดทรัพย์สินเงินทอง

เอาวิญญาณร้ายใส่ในกระดูกต้มปรุงอาหาร เพื่อเรียกคนเข้าร้าน สิงให้เกิดความอยาก ต้องไปกินเป็นประจำ ถ้าไม่ได้กินจะกระวนกระวาย

เอาวิญญาณร้ายใส่ด้วยการจับมือถือแขนแล้วบังคับให้ทำทุกอย่างตามต้องการ บางคนเสียเงินเสียทองเสียเนื้อเสียตัวด้วย

"ถ้ามีองค์ธรรมของสมเด็จปู่ติดตัวไว้ จะเป็นอย่างใดอย่างหนึ่งก็ป้องกันของเหล่านั้นได้ ไปกินอาหารที่เขาใส่วิญญาณร้ายในน้ำกระดูกก็จะอาเจียนแค่คำแรก ใครมาจับมือปล่อยวิญญาณก็ไม่เข้าตัว คนปล่อยกลับเป็นฝ่ายหนีด้วยรู้ว่าเรามีของดีเหนือกว่าป้องกัน"

ที่สถานค้นคว้าของวินิจกลางทุ่งบางพลีชั้นบน ด้านซ้ายเป็นแท่นบูชาสมเด็จปู่อรูปพรหมที่เขาสร้างเป็นองค์พระมหาพรหมธาดา 4 หน้า 8 มือมีชื่อ **องค์สมเด็จพระบรมครู จอมมหาเอกบรมปรมัตถะมหาอัฏฐะทิฏฐะ**

ด้านขวาเป็นแท่นบูชารูปหล่อเท่าองค์จริงของ **สามเณรวิรัช ลุปซ่าร์** ตั้งบูชาโดยล้อมรอบด้วยองค์เล็ก ๆ ที่สร้างขึ้น 199 องค์เพื่อแจกจ่ายให้นำไปบูชากันในโอกาสอันควร

วินิจ ลุปซ่าร์ จะคอยรับตอบและแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้แก่ผู้ประสบเหตุทั้งหลาย หรือต้องการสมัครเป็นศิษย์ขอบรรจุองค์ธรรมในตัว

"พิธีรับศิษย์จะทำในวันไหว้ครูใหญ่ประจำปีคือราวเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี"

งานนี้จะมี 3 วัน การรับศิษย์จะทำในวันสุดท้ายคือวันที่สามของงาน

ผู้จะมอบตัวเป็นศิษย์ต้องมี ธูปแขก 1 หลอด, เทียนขาว 11 เล่ม, ไม้ขีด 1 กลัก, เงิน 6 บาท, ผ้าขาว 2 เมตร, รูปถ่ายตัวเองหน้าตรงไม่สวมหมวก ขนาด 2 หรือ 3 นิ้ว,ดอกบัว 1 กำ คือ 10 ดอก

สมเด็จปู่ในร่างของนงลักษณ์จะเป็นผู้ทำพิธีครอบรับเป็นศิษย์

พิธีของสำนักแห่งนี้ที่ประจำก็มีการทำน้ำทิพย์ ซึ่งจะทำทุกปีระหว่างเข้าพรรษาเดือนละครั้ง ปีละ 3 ครั้ง ส่วนมากจะเป็นวันสิ้นเดือนของแต่ละเดือนในพรรษา

น้ำทิพย์ เป็นน้ำมนต์ที่ทำจากน้ำฝนซึ่งรองเก็บไว้ในฤดูเข้าพรรษา

ใช้ในการขับไล่สิ่งเลวร้าย และเพิ่มสิริมงคลต่าง ๆ

"น้ำทิพย์ยังไม่แรงเท่าน้ำมนต์วันครู"

ศิษย์เอกผู้หนึ่งบอกถึงความศักดิ์สิทธิ์ของน้ำมนต์วันครูซึ่งทำขึ้นเพียงปีละครั้งในวันไหว้ครูเดือนกุมภาพันธ์

"น้ำมนต์วันครูต้องเอาน้ำจากสระโบกขรณีมาทำ"

ปัญหาจะเอาน้ำจากสระโบกขรณีได้อย่างไร

ความพิสดารอยู่ตรง จะมีร่างอัญเชิญเจ้าป่าเจ้าเขา ณ สถานที่นั้น ๆ มาประทับ ทำพิธีเรียกน้ำโบกขรณีจากภูเขา ทางสถานนี้จะต้องส่งลูกศิษย์ไปรับเอามา

การไปเอาน้ำโบกขรณีมีข้อจำกัดว่า ต้องไปเอาเมื่อนกกาบินกลับรวงรังแล้ว และต้องนำมาถึงสำนักพิธีก่อนนกกาจะบินออกจากรวงรังไปหากิน

หมายถึงต้องไปเอาตอนตะวันพลบค่ำ และกลับก่อนตะวันขึ้นนั่นเอง

"ร่างทรงเจ้าป่าเจ้าเขาจะทำพิธีที่ภูเขาแห่งใดแห่งหนึ่ง เมื่อเจ้าป่าเจ้าเขามาประทับแล้วจะตบผนังภูเขาเรียกน้ำ ผนังหินราบเรียบธรรมดาจะแยกออก มีน้ำไหลพรูเหมือนท่อแตกให้รองรับจนพอแก่ความต้องการ ร่างนั้นจะตบผนังภูเขาอีกครั้งรอยแยกก็จะปิดสนิทเหมือนเดิมเป็นที่อัศจรรย์"

การเอาน้ำโบกขรณี เดิมทำกันแถวศรีราชา มีศิษย์สมเด็จปู่อยู่แถวนั้นเป็นผู้ทำพิธี ทางนี้เพียงแต่ส่งคนไปรับน้ำมา

ตอนหลังได้เปลี่ยนที่ใหม่

"น้ำที่ได้บางครั้งก็ใสแจ๋ว บางครั้งขุ่นต้องให้นอนก้นแล้วกรองอีกที"

น้ำมนต์วันครูจึงแรงกว่าน้ำทิพย์ช่วงเข้าพรรษา เป็นน้ำจากเจ้าป่าเจ้าเขาประทานให้

ส่วนการอัญเชิญสามเณรวิรัช และสมเด็จปู่มาประทับทรง 'นงลักษณ์' ผู้เป็นร่าง

เมื่อมีความจำเป็นจะอัญเชิญเป็นครั้งคราว ไม่ได้จัดเป็นประจำ

แต่ภายหลังจากสร้างเรือนหลังใหม่เรียบร้อย ย้ายศพสามเณรวิรัชที่บรรจุอยู่ที่วัดมาประดิษฐานเป็นการถาวรบนเรือนใหม่ และนงลักษณ์จะมาพักอยู่ ณ สถานค้นคว้านี้

อาจมีการอัญเชิญมาประทับเป็นประจำเพื่อโปรดแก่เหล่าศิษย์ กับผู้เดือดร้อนทั้งหลาย

การอัญเชิญครั้งล่าสุดอย่างเป็นทางการได้กระทำกันเมื่อวันอาทิตย์ที่ 1 ธันวาคม 2528 นี่เอง

ณ สถานค้นคว้าดังกล่าว มีเหล่าศิษย์ไปกันประมาณ 3 0 ค น

นงลักษณ์ซึ่งเป็นร่างทรง ปกติทำงานอยู่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง

เธออายไม่ยอมให้ถ่ายรูประหว่างอัญเชิญสามเณรวิรัช และสมเด็จปู่เข้าประทับ

การเชิญประทับจะเริ่มด้วยการจุดธูปเทียนบูชาสวดมนต์ตามพิธีกรรมเสร็จ วินิจผู้บิดาจะนั่งขนาบข้างสวดอัญเชิญด้วยกัน เสร็จแล้ว นงลักษณ์ซึ่งนุ่งขาวทับกางเกงยีนส์และโสร่งอีกตัวหนึ่งรวมเป็น 3 ชั้นหนา ๆ เสื้อขาว จะลุกจากหน้าแท่นไปนั่งบนอาสนะซึ่งปู่เตรียมไว้ห่างจากหน้าแท่นราว 3 เมตร

นั่งขัดสมาธ พนมมือสวดอาราธนาครู่หนึ่งร่างจะเริ่มสั่นแรงขึ้น ๆ จากนั้นจะดีดตัวลอยจากอาสนะในท่าขัดสมาธ 3 ครั้งมานั่งเกร็งอยู่ตรงหน้าแท่นบูชาสมเด็จปู่

การดีดตัวลอยขึ้นแต่ละครั้งไกลราว 1 เมตร

ซึ่งมีพรมหนาปูลาดจากหน้าแท่นถึงอาสนะรองรับการกระแทกกระเทือนไม่ให้กระดูกกระทบกระดานตรง ๆ

จากนั้น ศิษย์ชาย 3 คน จะช่วยกันช้อนร่างในท่านั่งเกร็ง หน้าบิดเบี้ยว หลับตา ห่อปากบิดไปมายกแบกกลับไปนั่งยังอาสนะขาว อาการเกร็งทั้งหลายก็คลายเป็นปกติ เพียงแต่หลับตา หน้าและปากแสดงความเป็น ' คนแก่ ' พูดเสียงคล้ายคนติดอ่างพยายามจะพูด

ระหว่างทรงสามเณรวิรัช พอฟังรู้เรื่อง แต่เมื่อเปลี่ยนเป็น ' สมเด็จปู่ ' เสียงจะยิ่งอู้อี้ ต้องมีศิษย์คอยแปล

เมื่อร่างรับการประทับทรงเต็มที่แล้ว

จะมีศิษย์สองคนนั่งขนาบซ้ายขวาคอยจัดระเบียบให้คนเข้ามาขอความช่วยเหลือ ส่วนอีกคนคอยส่งเขี้ยวเสือที่ทำเป็นเหล็กจาร สำหรับลงกระหม่อมแก่ผู้ต้องการขอพร

การประทับทรงวันนั้น มีผู้ต้องการความช่วยเหลือหลายอย่างทั้งชายและหญิง บางคนถามถึงเรื่องส่วนตัวที่ไม่มีการเหนียมอายกัน ทั้งที่เธอเป็นสาวและศิษย์ที่นั่งข้างเป็นหนุ่มหล่อเหลาเอาการ

ดังเช่นสาวสวยผู้หนึ่ง กระมิดกระเมี้ยนเข้าไปกระซิบจนหน้าเกือบจะชนสามเณรวิรัชในร่างนงลักษณ์ว่า...

"หนูกำลังมีชายคนหนึ่งมาเกี่ยวพันอยากทราบว่าเขาเป็นคนดีที่ควรสัมพันธ์ด้วยไหมคะ"

สามเณรวิรัชในร่างของนงลักษณ์ คนทรงสาวพรหมจรรย์ซึ่งนั่งหลับตาไม่สนิทนัก ทำปากยื่น เพ่งหน้าสาวผู้ถามโดยไม่ลืมตาครู่หนึ่งก็บอก

"ใช้ได้ แต่เราต้องใช้เวลาหน่อย อย่าชิงสุกก่อนห่าม ให้เขาเข้าตามตรอกออกตามประตูรู้ไหม ทำสิ่งใดรอบคอบเข้าไว้ ไม่ประมาทเป็นการดี"

สาวสวยได้ฟังก็พอใจ มีทีท่าใคร่จะถามลึกกว่านั้น แต่เห็นผู้คนรุมล้อมต่อคิวอยู่เต็ม ซ้ำยังได้ยินคำถาม–คำตอบ ไม่เป็นความลับอีกด้วย จึงกล่าวขอบคุณและขอพร

นงลักษณ์ร่างทรงก็เป่าที่ศีรษะให้ 3 ครั้งพร้อมกับอวยพร

"ขอให้โชคดี ทำการใดให้สำเร็จ คิดประสงค์ใดให้สมปรารถนา"

เมื่อสาวสวยถอยออกไป คนอื่นก็เข้าแทนที่

ถ้าเป็นชายและศิษย์เคยลงเสือมาแล้ว สามเณรจะตบหัวตบไหล่เหมือนอาจารย์เอ็นดูศิษย์ ตอบคำถามเสร็จ พอขอพรก็จะเอาเหล็กจารที่มีเขี้ยวเสือเป็นด้ามมาเขียนยันต์กลางศีรษะและเป่า

คนที่มีเสือจะเกร็งตัวร้องโฮก ๆ

บางคนพูดภาษาเทพ คล้ายภาษาอินเดียเร็วปรื๋อ

สามเณรในร่างทรงแค่พยักหน้ารับและตบศีรษะเบา ๆ

การอัญเชิญสามเณรวิรัชมาประทับทรงในวันที่ 1 ธันวาคม 2528 ณ สถานค้นคว้าสัจธรรมปุรุโษตตมะ หลังบริษัท ไมโครไฟเบอร์อุตสาหกรรม จำกัด ริมถนนสายลาดกระบัง–บางพลี

วินิจ ลุปซ่าร์ ผู้บิดา เจตนาจะขอให้สามเณรวิรัชออกความเห็นแนะนำในการขยายตัวอาคารสำนักออกไปให้กว้างขึ้น และสร้างเรือนใหม่อีกหลังสำหรับนำศพสามเณรที่ฝากอยู่ที่วัดมกุฏกษัตริยารามหลายปีแล้วมาตั้งให้ศิษย์ทั้งหลายบูชา ไม่ต้องไปที่วัด

"เราต้องการมาอยู่กับพ่อกับศิษย์ที่สำนักนี่ ร่างก็มาอยู่ด้วย จะได้ไม่ต้องลำบากตัวเราอยู่วัด ร่างอยู่อีกทาง พ่ออยู่สำนักนี่อีกทาง ติดต่อลำบากสำหรับลูกศิษย์ ถึงให้สร้างที่ไว้สังขารเราที่สำนัก"

นงลักษณ์ในขณะรับทรงสามเณรวิรัชบอกกับศิษย์ใกล้ชิด 2–3 คนกลางผู้รอรับแก้ปัญหาชีวิต

ให้คนเรียกวินิจ ลุปซ่าร์ ผู้บิดาซึ่งรับแขกอยู่ข้างล่างขึ้นมาฟังด้วย

"เณรไม่ต้องการให้โยมพ่อหรือเพื่อน ๆ ลูกศิษย์ทั้งหลายเดือดร้อนกันมาก ไม่ต้องทำใหญ่โต ยกพื้นให้สูงพ้นน้ำ ทำฝาทำหลังคากันลมกันฝนให้หน่อยเท่านั้นเอง"

ทุกคนก็รับว่าเข้าใจเจตนาของเณรดีและจะทำทุกอย่างโดยไม่เดือดร้อนให้เณร

ต้องห่วงใยวิตก โดยนัดหมายกันไว้แล้วว่าจะทำให้ดีที่สุดตามกำลังที่รวบรวมกันได้

จึงเป็นอันว่า ภายในปี พ.ศ.2529 ก็จะมีเรือนใหม่ขึ้นเป็นที่ประดิษฐานศพสามเณรวิรัช ลุปซ่าร์ อาจารย์เชี่ยวชาญด้านไสยศาสตร์ คาถาอาคม ณ สถานค้นคว้าสัจธรรมแห่งนี้

และวินิจกล่าวว่า ถ้าเป็นไปได้ก็จะอัญเชิญสามเณรมาประทับทรงนงลักษณ์น้องสาวบ่อยครั้งขึ้น

หากศิษย์ต้องการให้ทรงเป็นประจำเพื่อช่วยเหลือปัดเป่าทุกข์โศกโรคภัย คงทำได้ เมื่อทุกอย่างพร้อม โดยร่างคือนงลักษณ์อยู่ประจำ ไม่แยกไปอยู่ที่อื่นเหมือนก่อนสร้างเรือนสำหรับสามเณรวิรัช

การช่วยเหลือของสามเณรขณะประทับทรง

ส่วนใหญ่จะช่วยแก้ปัญหาชีวิต หน้าที่การงาน ด้วยการแนะนำว่าควรทำอย่างไร ไม่ควรทำประการใด

สิ่งที่คิดหวังไว้จะสำเร็จหรือมีอุปสรรคใดหรือไม่

ทำนายเหตุการณ์ข้างหน้า และให้คำแนะนำในแต่ละปัญหา ซึ่งเหล่าศิษย์กับผู้มาในวันนั้นต่างได้รับความสมหวังทุกประการ

ศิษย์ใกล้ชิดสามเณรตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่ผู้หนึ่งกล่าว

"ผมเป็นศิษย์เณรตั้งแต่ปี 2508 ก่อนอาจารย์จะมรณะปีเดียว ได้รับของดีหลายอย่างโดยเฉพาะเหรียญจักรเพชร มีประสบการณ์จากของที่อาจารย์เณรให้ ทั้งด้านป้องกันภัย แคล้วคลาด เมตตามหานิยมทางค้าขาย"

เขาผู้นี้ในหมู่ศิษย์เรียก **'เฮียกวง'** มีชื่อเต็มว่า **บุญชัย จิรชัยธร** เจ้าของร้านอาหาร 'สิงคโปร์' เชิงสะพานเฉลิมโลกประตูน้ำ กลางคืนขายข้าวต้มแบบโต้รุ่งด้วย

แม้สามเณรจะมรณะแล้ว ก็ยังเกี่ยวพันกับสถานที่แห่งนี้โดยตลอดจากวัดดอนมาซอยนานา กระทั่งทุ่งบางพลีปัจจุบัน

"อาจารย์เณรช่วยผมเยอะ มีปัญหาอะไรก็จุดธูปบอกให้ช่วย ปัญหาทุกอย่างคลี่คลายหมด ผมทั้งรักทั้งเคารพ มีงานเกี่ยวกับอาจารย์เมื่อใด ติดธุระอื่นใดก็ต้องปลีกตัวมาจนได้"

การประทับทรงร่างนงลักษณ์น้องสาวคลานตามกันมาของสามเณรวิรัช เมื่อไม่มีผู้ใดจะเชิญสมเด็จปู่ท้าวมหาพรหมธาดาพอเณรถอยก็เป็นอันเสร็จพิธี

ถ้าจะเชิญสมเด็จปู่ประทับต่อ

สามเณรจะต้องขอลาเป็นทางการก่อน โดยนงลักษณ์ดีดตัวลอยกลับไปยังหน้าแท่นบูชา 3 ครั้งจากอาสนะที่นั่งถึงหน้าแท่น

จากนั้นก็อัญเชิญท่านท้าวมหาพรหมธาดาเข้าประทับซ้อนร่างสามเณรที่รองรับอยู่ในตัวนงลักษณ์

"สมเด็จปู่ท่านเป็นพรหมจรรย์ ถูกเนื้อต้องตัวหญิงไม่ได้ ต้องให้อาจารย์เณรเป็นร่างรองรับชั้นหนึ่ง"

บุปผา ลุปซ่าร์ ภรรยาคนปัจจุบันของวินิจ เจ้าสำนักค้นคว้าสัจธรรมอธิบาย

พร้อมกับเล่าถึงเคยมีสตรีไปถูกแขนร่างทรงระหว่างท่านประทับ ถึงกับแขนหัก

"กระทบนิดเดียวแขนท่านห้อยเลย ถ้ากราบขออภัยเดี๋ยวนั้นก็ไม่เป็นไร ท่านใช้อำนาจจิตเชื่อมต่อได้แต่ถูกจนแขนท่านหักแล้วทำเฉย ไม่รู้ไม่ชี้ ท่านจะต้องพักรักษาตัวถึงเจ็ดวัน โดยสั่งว่าในช่วงนั้นอย่าได้อัญเชิญมาประทับเป็นอันขาด ต้องใช้เวลารักษาตัวจากถูกสตรีกระทบกระแทก"

สถานค้นคว้าสัจธรรมนี้ เดิมมีชื่อ **สถานศรีอริยะธัมมิกอิทธิยสลาราม** สมัยอยู่ซอยนานา มีคนขึ้นกันมาก เผยแพร่วัตถุมงคลสำหรับป้องกันภูตผีปีศาจคุณไสยหรือสิ่งที่เกิดจากเหล่าอธรรมทั้งโลก

ปัจจุบัน วินิจ ลุปซ่าร์ ยังเผยแพร่ วัตถุมงคลทั้งหลายเช่นเดิม

นอกเหนือจากการบรรจุ 'องค์ธรรม' ทั้งเสือ ช้างเอราวัณ พญาครุฑ พญาราชสีห์

ชื่อเสียงของ 'องค์ธรรม' ปรุโปตมะขจรไกลไปถึงประเทศสิงคโปร์

มีศิษย์นำชาวสิงคโปร์ถูกคุณไสยคนหนึ่งขาเสียเดินไม่ได้ อีกคนตาบอดทั้งสองข้าง

รักษาทั้งแพทย์ปัจจุบัน แพทย์โบราณกับไสยศาสตร์หลายแห่งไม่หาย ลูกศิษย์พามาให้ 'สมเด็จปู่' รักษาโดยใช้น้ำมนต์ คนที่ขาเสียก็กลับเดินได้ คนตาบอดกลับเป็นตาดี เหมือนไม่เคยเจ็บป่วยมาก่อนทั้งคู่

ชื่อของสมเด็จปู่โด่งดังมากจากคนหายเจ็บ นำเรื่องมหัศจรรย์ไปเล่าสืบต่อกันในหมู่ญาติมิตรและเครือข่ายธุรกิจการงาน สร้างความตื่นเต้นสนใจ

ถึงขนาด 'ลงขัน' กันให้เชิญ 'สมเด็จปู่' โดยอาจารย์วินิจ ลุปซ่าร์ ไปช่วยขับไล่ไสยศาสตร์ร้ายทั้งหลาย

ถึงถิ่นพำนักของพวกเขาในสิงคโปร์

"ออกค่าเครื่องบิน ค่าที่พัก ค่ากินอยู่เสร็จเจ็ดวัน"

วันไปถึงมีผู้คนมาห้อมล้อมขอให้ช่วยเต็มไปหมด

"ที่สิงคโปร์เล่นคุณไสยกันมาก ปล่อยผี ปล่อยเจ้า ทำลายกัน เจ็บป่วยล้มตายเรื่อย ๆ บางคนถูกปล่อยผีให้กินฮู้เข้าไปคลุ้มคลั่งกัดลิ้นตัวเองขาดตาย"

วินิจ อธิบายถึงสิ่งเร้นลับ

"ครูอาจารย์ทางไสยศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นไทย จีน แขก มักจะบรรจุผี บรรจุเจ้าเข้าไปในของ ใส่ให้คนกิน หรือปล่อยเข้าสิงในตัว มีอันเป็นต่าง ๆ เจ็บป่วย ตายโดยที่หมอไม่รู้เหตุ"

เหตุที่ตายเพราะฝ่ายอาจารย์ที่ทำปล่อยวิญญาณคนตายเข้าไป ก็ชักจูงให้ผู้ถูกทำต้องฆ่าตัวตายตาม หรือฝ่ายวิญญาณที่ปล่อยเข้าร่างนั่นแหละทำให้ตาย

"ผมจึงเอาองค์ธรรมเข้าไปแก้ พวกเจ้า พวกผี เจอองค์ธรรมซึ่งเป็นสิ่งสูงสุดเข้าไม่อาจดื้อสิงอยู่ในร่างใครต่อใครได้ พวกที่เจ็บป่วยด้วยการถูกผีเข้าเจ้าสิง พอถูกองค์ธรรมขับ ก็หายเป็นปกติ อย่างที่มาให้ผมรักษาที่กรุงเทพ ฯ เดินไม่ได้ก็กลับเดินได้ ตาบอดก็กลับดี เพราะมันเป็นอาการเกิดจากผีเข้าเจ้าสิง"

คนที่ไม่ศึกษาทางด้านนี้ จะหาว่างมงายไร้สาระ แต่ความจริงเป็นศาสตร์หรือวิชาแขนงหนึ่ง ร่ำเรียนถ่ายทอดกันมาแต่โบราณกาล ดังจะเห็นได้จากประวัติครูบาอาจารย์ที่เชี่ยวชาญไสยศาสตร์ ต้องขับเคี่ยวกับอีกฝ่ายหนึ่งลึกลับโลดโผนยิ่งกว่าหนังจีนที่ปล่อยแสงโฮ้วกวง หรือหนังอินเดียที่มีพระนารายณ์สำแดงฤทธิ์

"ไสยศาสตร์เป็นของมีจริง ทำได้จริง และก็แก้ได้จริง การแก้มีหลายวิธี ทั้งการใช้วิชาคาถาอาคมกับใช้องค์ธรรมอันสูงสุดเข้าปราบอธรรมผีเข้าเจ้าสิง"

วินิจ ยืนยันถึงความวิเศษขององค์ธรรมที่สร้างขึ้นจากอำนาจเร้นลับของท่านท้าวมหาพรหมธาดา เมื่อบรรจุเข้าในร่างผู้ใดแล้ว เวลาเกิดเหตุคับขัน นอกจากผู้นั้นจะช่วยตัวเองได้ ยังสามารถช่วยคนอื่นพ้นภัยด้วย

"มีศิษย์ผมหลายคนกระจายกันอยู่ตามย่านต่าง ๆ เวลาเกิดผีอาละวาดในถิ่นเขา เข้าสิงก่อเหตุร้าย หรือจะฆ่าร่างที่เข้าสิง ทำให้เป็นบ้าเสียจริต ลูกศิษย์ผมจะปราบได้"

วิธีปราบเท่าที่ผ่านมา

ศิษย์ผู้นั้นจะปลุกตัวเองให้ขึ้นด้วยพระคาถาที่รับไป เมื่อเสือ หรือราชสีห์ หรือช้าง

เอราวัณ หรืออย่างใด อย่างหนึ่งที่รับบรรจุไว้สำแดงฤทธิ์

จะเข้าตะปบไล่สิ่งเลวร้ายที่สิงอยู่ในตัวคนนั้นทันที

"การตะปบ ไม่ใช่ตบตีเตะถีบ เพียงแต่ใช้ฝ่ามือตบหลังตบไหล่เบา ๆ คนถูกสิงไม่เจ็บ แต่วิญญาณที่สิงอยู่ได้รับความเจ็บปวดทุกข์ทรมานถึงกับอยู่ไม่ได้ต้องหนีออกไป"

บางรายใช้วิธีทำน้ำมนต์ให้อาบไล่ของร้าย

"แต่ก็มีบ้างที่แข็งเกินกว่าอำนาจที่ศิษย์รับไปจะแก้ไขได้สำเร็จ ต้องพาคนเจ็บมาหาผม ถ้าถึงขั้นสมเด็จปู่ ไม่มีรายไหนจะกล้าสิงอยู่ต่อไป ไม่มีสิ่งใดสูงสุดเท่าองค์ธรรมของสมเด็จปู่แล้ว"

วินิจให้ความเห็นถึงสังคมทุกวันนี้มี 'อธรรม' ที่อาจารย์ทั้งหลายเผยแพร่ออกมามากเหลือเกิน โดยใช้อำนาจปิศาจเข้าสิง

"อย่างข่าวคนไม่รู้จักกันมาก่อนเลย เจอหน้าทักทายถูกมือถูกแขนหน่อยเดียวเขาให้ถอดทองถอดเพชร หรือขอกระเป๋าสตางค์ก็ส่งให้แต่โดยดี ไม่ต้องใช้ปืนใช้มีดจี้ หรือใช้กำลังบังคับ นี่แหละมันใช้วิชาผีสิง พอถูกตัวปุ๊บผีจะเข้าสิงปั๊บทำให้มึนงงตกอยู่ใต้อำนาจ ใช้ทำอะไรก็ทำทุกอย่าง เมื่อพวกนั้นได้ของคล้อยหลังไปไกลถึงได้รู้สึกตัว แต่ก็สายเกินไปที่จะตามพบ"

วินิจ ลุปซ่าร์ *แห่งสถานค้นคว้าสัจธรรมปุรุโษตตมะ หรือ สถานศรีอริยะธัมมิกอิทธิยสลาราม ทุ่งบางพลี สมุทรปราการ สรุปว่า ทางที่ดีควรหา 'องค์ธรรม' ติดตัวไว้ป้องกันการสูญเสียเหล่านั้น*

"ศิษย์ผมทุกคนปลอดภัยจากคุณไสยทุกชนิด เคยมีถูกพวกนั้นปล่อยเข้าสิง แต่นอกจากไม่สำเร็จยังต้องหนี เพราะองค์ธรรมที่บรรจุไว้จะเล่นงานเอา" วินิจเผยอย่างขำขันตบท้าย !

●●●

พระครูวินัยธร ธงชัย โชติโย

ของดีที่วัดท่าพระ

พระครูวินัยธร ธงชัย โชติโย

ขอแนะนำที่พึ่งทางใจค่อนข้างสมบูรณ์สักแห่งหนึ่ง

เพื่อท่านผู้มีปัญหาชีวิตอย่างใดก็ตามได้อาศัยแก้ปัญหาเหล่านั้น

ไม่ต้องดิ้นรนแสวงหาตามคำเล่าลือเท็จบ้าง จริงบ้าง ถูกเขาหลอกให้ต้องสูญเสียเงินทองทรัพย์สิน หรือสิ่งหวงแหนในตน เป็นการเพิ่มทุกข์ซ้ำสองซ้ำสาม

จนเกิดความเบื่อหน่าย ท้อแท้ ถึงขั้น 'ตัดช่องน้อย' หนีโลก

เป็นบาปเป็นเวรติดตัวติดตนไปหลายภพหลายชาติ

ที่พึ่งทางใจที่ขอแนะนำด้วยความเชื่อมั่นว่า น่าจะเป็นที่พึ่งซึ่งไม่ซ้ำเติมให้ต้องทุกข์หนักลงอีกนี้คือ..วัดท่าพระ แขวงท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ธนบุรี กรุง

เทพมหานคร

ริมถนนจรัญสนิทวงศ์ ใกล้กับสถานีตำรวจนครบาลท่าพระ

ถ้าข้ามสะพานพระปิ่นเกล้า ฯ จากฝั่งกรุงเทพ ฯ ไปทางฝั่งธนบุรี เข้าถนนจรัญสนิทวงศ์ก็เลี้ยวซ้าย ตรงเรื่อยไป ผ่านสถานีขนส่งสายใต้ กระทั่งเกือบจะถึงสามแยกท่าพระ จะเห็นซุ้มประตูวัดท่าพระอยู่ซ้ายมือ เลยไปอีกหน่อยก็เป็นสถานีตำรวจนครบาลท่าพระ

วัดอยู่ลึกเข้าไป มองจากริมถนนใหญ่ก็เห็นศาลาเมรุเต็มตา

"วัดนี้เป็นวัดเก่าแก่มาก สร้างในยุคสมัยใดไม่มีหลักฐานปรากฏ เป็นวัดราษฎร์ไม่ใช่วัดหลวง เดิมชื่อวัดเกาะ เอกสารราชการกรมที่ดินเรียก วัดเกาะท่าพระ เดี๋ยวนี้ชาวบ้านกับทางคณะสงฆ์เรียก วัดท่าพระ"

พระครูวินัยธร ธงชัย โชติโย รองเจ้าอาวาส ให้ความรู้เกี่ยวกับวัดโดยสังเขป

หลักฐานที่บ่งชัดเป็นวัดเก่าแก่คือ ถาวรวัตถุสำคัญที่เหลือให้เห็นโดยส่วนอื่นถูกรื้อทำลายสิ้นสภาพไปแล้ว ได้แก่ **วิหารหลวงพ่อเกษรและองค์หลวงพ่อเกษร**

เป็นรูปแบบวิหารสมัยอยุธยา ทรงคล้ายประทุนเรือหรือกูบช้าง บ้างก็ว่าคล้ายกับเก๋งจีน

กรมศิลปากรโดย **นายเดโช สวนานนท์** อธิบดี ฯ ได้ประกาศให้วิหารหลวงพ่อเกษรและองค์หลวงพ่อเกษรเป็นโบราณสถานวัดท่าพระ วัดที่ 12 ของฝั่งธนบุรี

เคยมีผู้ยืนยันว่า ได้มาเที่ยวงานแห่ผ้าไตร ฯ เมื่อ พ.ศ. 2445 และงานนี้มีเรื่อยมาทุกปี

วิหารเดิมหลังคาพังหมด เหลือแต่ผนังที่ผุกร่อนจะพังตามไปด้วย เพราะเป็นวิหารที่ก่ออิฐขึ้นโดยไม่มีเสายึด ระหว่าง พ.ศ. 2460–2470 พระอาจารย์ทอง เจ้าอาวาสยุคนั้นได้ทำการซ่อมวิหารครั้งใหญ่ ทำหลังคาไม้มุงแฝกและสังกะสีคลุมวิหารเดิมไว้

พ.ศ. 2500 มีการบูรณะซ่อมแซมภายนอกวิหารและตกแต่งภายในปูหินอ่อนทำบันไดหินอ่อนใหม่หมด ตั้งเสาซีเมนต์ยึดผนังเดิมไม่ให้ทลายขนาบทั้งสองด้าน

พ.ศ. 2514 วางศิลาฤกษ์สร้างวิหารหลังใหม่แบบจตุรมุข หลังคาลด ๖ กว้าง 24 เมตร ยาว 28 เมตร คลุมวิหาร

เดิมไว้

เมื่อเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์แล้ว **สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช ฯ สยามมกุฎราชกุมาร** เสด็จแทนพระองค์ **พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ฯ** ทรงประกอบพิธียกช่อฟ้าวิหารหลวงพ่อเกษร เมื่อวันพุธที่ 4 เมษายน 2527

หลวงพ่อเกษร เป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย เนื้อโลหะ ลงรักปิดทองสุกอร่ามทั้งองค์ หน้าตักกว้าง 40 นิ้ว ส่วนสูงจากพระรัศมีถึงทับเกษร 63 นิ้ว

ชาวท่าพระถือเป็นพระมิ่งขวัญหลักใจ เป็นศูนย์รวมศรัทธาปสาทะ เคารพนับถือเป็นที่พึ่งทางใจอย่างดีมานาน จนมีประเพณีงานแห่ผ้าไตรถวายท่าน ในวันขึ้น 14 ค่ำ เดือน 5 ของทุกปีสืบมาจนปัจจุบัน

"ความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อเล่ากันไม่มีวันหมดนับแต่เริ่มแรกมาทีเดียว"

พระครูธงชัย จำพรรษาที่วัดท่าพระตั้งแต่ พ.ศ. 2505 วันที่ 7 มิถุนายน และเลื่อนตำแหน่งหน้าที่เป็น **พระครูวินัยธร** รองเจ้าอาวาส ดูแลบูรณะปฏิสังขรณ์ภายในวัดมาตลอด จึงทราบเรื่องดี

"ลองไปคุยกับคนฝั่งธนบุรี อายุ 80-90 ปีดูเถอะ จะได้ยินการยกย่องว่าหลวงพ่อเกษรเป็นพระพุทธรูปที่เฮี้ยนที่สุดในย่านฝั่งธนบุรี"

ท่านมีพลังเมตตาสูงมาก ใครเดือดร้อนสิ่งใด ขัดสนจนปัญญาเต็มที่ มากราบบนบานขอให้ช่วย จะได้รับผลสำเร็จทุกรายก็ว่าได้

เพียงแต่ต้องขัดสนจริง ๆ ช่วยตัวเองทุกด้านแล้วไม่สำเร็จ

ไม่ใช่ ขี้เกียจหลังยาว หรือเอาแต่พึ่งให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วย โดยไม่ช่วยตัวเอง

หรือ ไม่รู้จักเก็บรักษาทรัพย์ที่หามาได้ มีเท่าไหร่สุรุ่ยสุร่าย ใช้จ่ายหมดไปกับอบายมุขทั้งหลาย แล้วมาบนบานขอให้หลวงพ่อเกษรช่วย

นอกจากไม่ได้รับความช่วยเหลือแล้ว ยังจะได้รับบทเรียนซ้ำเติมให้สำนึกอีก

"หลวงพ่อท่านมักช่วยคนที่อยู่ไกล ๆ ต้องใช้ความพยายามมากราบมานมัสการท่าน ส่วนคนใกล้ ๆ ถ้าเดือดร้อนจริงก็ช่วย ยิ่งคนใกล้ที่มีกตัญญูรู้คุณ เวลาวัดมีงานมีการมาช่วยแรงช่วยปัจจัยด้วยแล้ว เวลามีทุกข์มีร้อนหรือเจ็บไข้ได้ป่วย ท่านจะช่วยเสมอ"

ส่วนคนไม่เคารพนับถือ หลวงพ่อเกษร ก็ไม่แสดงอะไรให้เขาขุ่นข้อง นอกเสียจากจะไม่เคารพแล้วยังลบหลู่ดูหมิ่น ' ลองดี ' กับท่านนั่นแหละ จึงจะได้รับบทเรียนถึงเข็ด

พระครูธงชัย รองเจ้าอาวาส กล่าวถึงหมอด้านคาถาอาคมคนหนึ่งอยู่ข้างวัด เห็นคนมากราบหลวงพ่อขอให้ช่วยกันมากก็นึกเขม่นหลวงพ่อซึ่งเป็นพระพุทธรูปขึ้นมา

ปกติเป็นคนชอบกินเหล้าด้วย

วันหนึ่งเมาจัดก็ท้าทายหลวงพ่อเกษร ที่หน้าวิหาร

"เขาไปยืนท้าหลวงพ่อว่าเป็นพระอิฐพระปูนแท้ ๆ จะแน่ซักแค่ไหนเชียว เก่งจริงก็ลองแสดงให้เห็นซักทีว่าแน่"

หลังจากท้าทายหลวงพ่อแล้ว คืนต่อมากลับจากกินเหล้าจะเข้าบ้าน ต้องผ่านหน้าวิหารหลวงพ่อ เป็นพื้นเรียบ ๆ หมอทางอาคมผู้นั้นเมามาเหมือนเคย

พอถึงพื้นเรียบหน้าวิหาร ปรากฏเส้นขาว ๆ ชัดเจนมากบนพื้น

เข้าใกล้จึงเห็นเป็นร่างโครงกระดูกคนทั้งตัวมีหัวแขนขาครบนอนราบอยู่

เมื่อเพ่งอีกที โครงกระดูกนั้นกระดุกกระดิกได้ทำท่าจะลุกขึ้น

คาถาอาคมที่เรียนมา โดนความเมากับความกลัวผสมกันเข้าก็ขาดสติ ไม่อาจเอามาใช้ได้

คืนต่อมาพิสูจน์ให้แน่อีก ก็เจออีก ใช้คาถาขับไล่อย่างไรก็ไม่สำเร็จ ซ้ำยังทื่อเข้าหา หมอจอมคาถาเลยไม่กล้าเดินผ่านวิหารหลวงพ่อนับแต่นั้น

เลิกคุยโว ลบหลู่หลวงพ่อเกษรด้วย

ทางด้านเมตตาสงเคราะห์ชาวบ้านผู้ยากไร้เดือดร้อน

หลวงพ่อเกษร ช่วยให้ได้รับโชคลาภ แก้ความขัดสน เป็นทุนตั้งตัวทำมาหากินต่อไป ไม่ถึงกับให้ร่ำรวยเป็นมหาเศรษฐี ท่านช่วยเพื่อให้ช่วยตัวเองได้

ทางด้านโรคภัยไข้เจ็บ ถ้ารักษาที่ใดไม่หาย ไปบนบานขอให้ช่วย

หลวงพ่อก็ช่วยให้หายได้เป็นที่เลื่อมใสกันถ้วนทั่ว

การบน,หลวงพ่อเกษรชอบว่าว,ประทัด และ ละคร

ที่วิหารของหลวงพ่อเกษร จึงมี ดอกไม้ ธูปเทียน, พวงมาลัย, ว่าว, ประทัด สำหรับอำนวยความสะดวกผู้มาแก้บน มีถังสำหรับให้จุดประทัดถวาย เก็บเสียงไม่ให้รบกวนชาวบ้านข้างวัดจนเกินไป

"ดอกไม้ธูปเทียนพวงมาลัย ไม่คิดเป็นราคา แล้วแต่จะถวายหลวงพ่อตามกำลัง แต่ว่าวกับประทัดต้องขายตามราคา เพราะต้องซื้อเขามา เฉพาะประทัด กล่องละ 8 บาท"

พระภิกษุเพี้ยน มนุติเทโว อายุ 72 ปี 6 พรรษา เพราะบวชหลังเกษียณราชการ ผู้ดูแลผลประโยชน์ในวิหาร กล่าวถึงความสะดวกที่ทางวัดจัดให้ชาวบ้าน

จากการสังเกต มีผู้มาซื้อว่าวซื้อประทัดถวายหลวงพ่อไม่ขาดสายทั้งวัน มากบ้างน้อยบ้าง ตามที่อธิษฐานบนไว้

บางคนว่าว 3 ตัว ประทัด 5 กล่อง บ้างประทัด 10 กล่องก็มี

"ส่วนใหญ่เขาไม่ได้จุดทั้งหมด เอาไปถวายไว้หน้าตักหลวงพ่อในวิหาร แล้วจุดเพียงกล่องสองกล่อง ที่เหลือทางวัดก็ขอจากหลวงพ่อมาจำหน่ายต่อ รวบรวมเงินไว้บำรุงวิหารหลวงพ่อและชำระค่าไฟฟ้าที่ต้องเปิดทั้งวัน"

ปกติจะมีคนมาบนถวายละครเสมอ ตั้งโรงแสดงถวายเป็นเรื่องเป็นราว เดือนละครั้งสองครั้ง บางเดือนก็หลายครั้ง

"แต่งานปีถวายหลวงพ่อ 9 วัน 9 คืน มีละครชาตรีถวายตลอด หนังก็หลายจอ งานปีจะเริ่มในวันขึ้น 12 ค่ำเดือนเมษายน ส่วนตรุษจีนจะมี 5 วัน 5 คืน ปีหนึ่งจะมีงานใหญ่ถวายหลวงพ่อเกษรสองครั้ง"

งานแต่ละครั้ง ผู้คนหลั่งไหลมาร่วมขบวนแห่มืดฟ้ามัวดินจากทุกสารทิศ

เพราะหลวงพ่อเกษรช่วยคนพ้นทุกข์พ้นโรคมาแล้วนับไม่ถ้วนจากเวลายาวนานแต่อดีตถึงปัจจุบัน

เรื่องโชคลาภ ชาวบ้านยกเป็นหนึ่ง บนขอทีไรมักได้เสมอ

ส่วนเรื่องอื่น ๆ เช่นมีคดีความที่ตนเป็นผู้บริสุทธิ์ หรือทำผิดไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ไม่มีเจตนาร้าย มาขอก็จะได้รับการช่วยจนหลุดพ้น ไม่ต้องเข้าคุกตะราง

กลุ่มเรื่องอุปสรรคการงาน ถูกปิดแข้งปิดขากลั่นแกล้ง ไม่ได้เลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งนานเกินไป ประมูลงานใดไว้ไม่แน่ว่าจะได้ มาบนขอให้หลวงพ่อช่วยก็ไม่ผิดหวัง

จึงไม่แปลกใจสำหรับชาวบ้านรอบวัดที่ได้ดูละครชาตรีฟรีบ่อย ๆ

"ทางวัดเห็นว่ามีผู้ศรัทธาหลวงพ่อเกษรมาก บริจาคช่วยปีละหลายแสนบาท ทั้งรายวันและช่วงงานปี จึงตั้งมูลนิธิหลวงพ่อเกษรขึ้นดำเนินงานมาสองปีแล้ว ดอกผลเอามาช่วยนักเรียนยากจนของโรงเรียนวัดท่าพระ ช่วยการศึกษาภิกษุสามเณรของวัด ช่วยรักษาพยาบาลพระเณรอาพาธ"

พระภิกษุเพี้ยน ผู้ดูแลผลประโยชน์ เผยถึงบารมีหลวงพ่อเกษรที่แผ่ถึงเด็ก ๆ กับภิกษุสามเณร

"คราวหนึ่งมีคนมาถามอาตมา กุฏิหลวงพ่อเกษรอยู่ที่ไหน จะนำพ่อมาให้รักษาอัมพาต"

พระครูวินัยธร ธงชัย โชติโย ย้อนความหลังเป็นหลักฐาน

ผู้มาถาม อยู่แถววัดดีดวด ส่วนพ่อป่วยอยู่ต่างจังหวัด แต่จดหมายเล่าให้ลูกฟังว่าหลวงพ่อเกษรไปเข้าฝันให้มารักษาอัมพาตกับท่านแล้วจะหาย อยู่ที่วัดท่าพระ โดยไปเข้าฝันถึง 3 ครั้ง ลูกจึงมาถามหา

"เมื่อบอกว่าเป็นพระพุทธรูปที่คนขึ้นมากและพาไปดู เขาเลื่อมใสกลับไปรับพ่อจากต่างจังหวัดมากราบหลวงพ่อที่วิหาร พอพ่อเห็นก็ร้ององค์นี้แหละที่ไปเข้าฝัน แล้วขอยาหลวงพ่อคือเกษรบัว ดอกไม้บูชาตากแห้ง ขี้ธูปขี้เทียนกับน้ำมนต์ไปรวมกันต้มกิน ปรากฏว่าหายจากอัมพาต เดินได้เป็นปกติ ทั้งที่รักษามาหลายหมอเป็นเวลานานไม่หายมีแต่ทรงกับทรุด เลยมาช่วยงานหลวงพ่อทุกที"

นอกจากหลวงพ่อเกษรแล้ว ยังมีหลวงพ่อขาว ในวิหารเล็กให้กราบไหว้พึ่งพิง

และมีพระอาจารย์อีก 2 รูป

หลวงพ่อบุญเลิศ ปภสฺสโร เชี่ยวชาญด้านรักษาโรคร้ายด้วยการแผ่รังสีจากอำนาจจิต ไม่ว่าโรคที่กัดกินภายในกายจะเป็นประเภทใด โดนอำนาจจิตท่านเป็นต้องสลายหายเป็นปลิดทิ้ง

อีกรูปหนึ่ง

เชี่ยวชาญด้านตรวจโชคชะตาราศี สะเดาะเคราะห์ ตรวจดูของหาย คนหาย ว่าไปทางไหน อย่างไร ใครเป็นคนลักพาไป เป็นที่เชื่อถือกันมาตั้งแต่ พ.ศ. 2514 กระทั่งบัดนี้

คือ พระครูวินัยธร ธงชัย โชติโย รองเจ้าอาวาสวัดท่าพระนั่นเอง

พระอาจารย์ทั้ง 2 อยู่กุฏิใกล้ชิดติดกัน คือกุฏิ 1 ของวัดท่าพระ

"แรกทีเดียว อาตมาไม่ได้ตั้งใจจะศึกษาทางโหราศาสตร์ ต้องการจะมาเรียนบาลีต่อ หลังจากบวชที่วัดบางหลวง อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เมื่อเดือนกรกฎาคม 2501 เรียนจบนักธรรมเอก ก็มาวัดท่าพระเมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2505 หมายใจจะเรียนบาลีมหาเปรียญ"

พระครูวินัยธร ธงชัย ลำดับความสำหรับตัวท่าน

มีอันเป็นไม่ได้เรียนบาลีตามตั้งใจ จึงหันมาเรียนด้านโหราศาสตร์ เมื่อชาวบ้านมาขอพึ่งเรื่องโชคลางฤกษ์ผานาทีกันมาก

เข้า สมัยนั้นสภาพวัดยังแวดล้อมด้วยธรรมชาติไม่เจริญรุ่งเรืองเหมือนปัจจุบัน

ผู้คนรอบวัดสนใจเรื่องไสยศาสตร์ โหราศาสตร์ กันมาก

จึงศึกษาด้วยตนเองจากตำรับตำรา จากการพิจารณาวิธีการและเคล็ดลับต่าง ๆ ของผู้ชำนาญด้านนี้

ที่สุดก็เริ่มดูกันเล่น ๆ ภายในวัด

ความแม่นยำเป็นที่โจษขานออกไปนอกวัด ชาวบ้านก็ทยอยกันมาให้ตรวจชะตาราศีโชคเคราะห์ แล้วบอกต่อกันไปปากต่อปาก เลยกลายเป็นผู้เชี่ยวชาญในที่สุด

"อาตมาเริ่มช่วยเหลือญาติโยมด้านนี้อย่างจริงจังตั้งแต่ พ.ศ.2514 เป็นต้นมา จนบัดนี้ยังรู้ตัวเองไม่ใช่เก่ง หรือชำนาญการ เพียงแต่ดูกันไปตามประสา"

วิธีตรวจชะตาราศี พระครูธงชัย เผยว่าใช้วิชาเลข 7 ตัว ผสมกับมหาทักษา ดวงคุมกำเนิดแบบโหรทายหนู เอาเคล็ดลับโหรมาจับเป็นตำราประยุกต์

"แต่ก่อนเคยใช้อำนาจจิตด้วยการเพ่งกสิณและสมาธิที่เรียกนั่งทางใน แต่เห็นว่าช้ากว่าที่ใช้อยู่ จึงเลิกวิธีอำนาจจิต นั่งทางใน"

นอกจากตรวจชะตาถึงโชคเคราะห์แล้ว ถ้าผู้ใดมีเคราะห์หนักหนาก็จะช่วยในเรื่องสะเดาะเคราะห์แบบทางพุทธ ให้ไปทำบุญตักบาตร ถวายสังฆทาน กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลเจ้ากรรมนายเวร

เป็นวิธีที่ถูกสตางค์กว่าการจัดแบบอื่นที่ต้องมีเครื่องเซ่นสังเวย เครื่องบวงสรวง

"ถ้าทำตามโหราศาสตร์ ไสยศาสตร์ ต้องใช้เงินมาก เพียงแค่ค่าเทียนก็ตกร่วมพันบาท ไหนจะต้องเครื่องบวงสรวงพระเงิน-พระทอง รวมแล้วบางรายพันกว่าบาท หรือ หลายพันบาท สู้ทำตามแบบพุทธของเราไม่ได้ แค่ทำบุญตักบาตรถวายสังฆทาน สวดมนต์บูชาดาวเคราะห์ กรวดน้ำอุทิศส่วนกุศลเจ้ากรรมนายเวรและผู้เกี่ยวข้องทั้งหลาย ขอลดโทษ หรือผ่อนหนักเป็นเบาลง ไม่ต้องใช้เงินมาก"

การดูของหาย ใครเอาไป คนหายไปอย่างไร เรียกให้กลับคืนมาอย่างไร ก็ใช้วิชาที่ว่า

เอาตัวเลขตามตำราระบุมาบวกลบคูณหารตามวิธีการ ก็จะรู้

ของหาย คนรูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไรเอาไป

คนหาย ไปทางทิศไหน มีอันตรายใดหรือไม่ ควรติดตามคืนวิธีไหน

"เรื่องคนหาย อาตมาเคยดังมาก ชาวบ้านลือกันแซ่ดคราวหนึ่ง"

พระครูธงชัย เล่าว่า

มีเด็กหายจากบ้าน พ่อแม่เที่ยวตามหาไม่พบ ไปทรงเจ้าเข้าผีก็บอกไปทางโน้นทางนี้ แล้วจะกลับมา แต่ก็รอหายไม่มาสักที พอดีคนข้างบ้านพามาให้ท่านช่วยตรวจดู

"อาตมาเอาตัวเลขมาตรวจแล้วถามเขาว่า หมอคนอื่นว่าอย่างไร"

แม่เด็กบอกอย่างแข็งขันว่าเด็กหายไปตอนโมงเช้า หมอที่ไปหาบอกราวสามสี่โมงจะมีคนอุ้มมาให้ แต่รอจนเลยเวลาเต็มทีไม่เป็นตามนั้นจึงมาให้อาจารย์ช่วยตรวจอีกที

"อาตมาดูแล้ว เลขตกเกี่ยวกับน้ำ ดวงเด็กอยู่ในอันตรายถึงชะตาขาดทีเดียว ถามเขามีคนเห็นเด็กครั้งสุดท้ายที่ไหน เพราะเด็กอายุ 5-6 ขวบแล้ว บอกเห็นเดินมาทางวิหารหลวงพ่อข้ามสระมา สมัยก่อนยังไม่ถม จึงปลอบให้เขาทำใจไว้ก่อน ไม่ต้องคิดอะไรมาก เพราะถึงยังไงก็ช่วยไม่ได้แล้ว ดวงบอกชัดว่าเด็กอยู่ในสระนั่นแหละ ให้คนช่วยค้นหาดูเถอะ"

แรกแม่เด็กไม่เชื่อ เมื่อยืนยันหนักเข้าก็ไปขอให้ชาวบ้านช่วยกันงมหา ที่สุดก็ได้ตัวเด็กขึ้นมาแต่ตายแล้ว

"เขาเลยลือกันไปว่าอาตมาดูแม่นความจริงเป็นไปตามตัวเลข ถ้าบอกวันเวลาไม่พลาดก็มักไม่พลาดเรื่องทำนาย บางรายระบุแน่นอน คนที่หายจะกลับวันนั้นวันนี้และก็เป็นจริง"

การดูของหายอีกอย่าง สามารถระบุว่าคนรูปร่างอย่างนั้น ผิวอย่างนั้นเป็นคนเอาไป

"ตอนหลังอาตมาไม่ค่อยจะดูเรื่องของหาย เพราะคนที่มาดูไปคาดคั้นเอากับเพื่อนฝูงที่มีรูปร่างตรงตามตำรา ทำให้เพื่อนโกรธพากันมาชี้หน้าตัวเองถามอาตมาว่า หน้าอย่างฉันนี่หรือลักขโมยของแค่นั้นไป ต้องบอกให้เขาเข้าใจว่าไม่ได้ระบุตัว เพียงแต่บอกรูปร่างผิวพรรณ ซึ่งอาจพ้องกันได้ ตำราบอกอย่างไรก็ทายทักอย่างนั้น"

การดูของหาย จึงมักจะเลี่ยง ๆ เกรงเป็นเรื่องเดือดร้อนผู้อื่นที่บริสุทธิ์ แต่ลักษณะผิวพรรณละม้ายคล้ายคลึงกัน ทำให้ตัวเองพลอยไม่สบายใจไปด้วย

"ถ้าให้ดูจริง ๆ อาตมาต้องบอกให้รับปากก่อนว่าจะไม่เอาตัวผู้สงสัยมาให้ยืนยัน แต่จะพิสูจน์กันอย่างไรก็สุดแท้บอกรูปร่างลักษณะไปตามตำราเท่านั้น"

การดูเรื่องทรัพย์สิน บางครั้งทางตำรวจมาขอให้ช่วยเหมือนกัน ก็ช่วยกันไปตามตำรา

"อาตมาไม่ใช่จะแม่นเหมือนตา

เห็นทุกราย มีผิดมีพลาด อย่าคิดว่าเชี่ยวชาญ”

พระครูวินัยธร ธงชัย โชติโย แห่งวัดท่าพระ ต้องรับญาติโยมด้านนี้ทุกวันเว้นวันพระ ส่วนเวลาที่รับตรวจชะตาราศีโชคเคราะห์ของหายคนหาย จะเริ่มตั้งแต่ 8.00 ถึง 10.00 น. ช่วงหนึ่ง

พ้นฉันเพล ไปเริ่มอีกครั้ง 14.00 น. และเรื่อยไปจนกว่าถึงกาลอันควร บางวันก็ถึงสามทุ่มสี่ทุ่ม

“การดูชะตาราศีโชคเคราะห์ ก็เหมือนกับการช่วยแก้ปัญหาชีวิตให้ญาติโยม เท่าที่ผ่านมา มีทั้งนายพลทหาร, นายพลตำรวจ, คุณหญิง–คุณนาย อาตมาไม่ได้จดชื่อเสียงเรียงนามเป็นหลักฐาน ถือว่าทุกข์มาก็แก้ให้ผ่อนคลายไป”

พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ อดีตนายกรัฐมนตรี เมื่อครั้งก่อนจะลงเลือกตั้ง สส. จังหวัดร้อยเอ็ด ก็มีคนเอาดวงมาให้ดูให้ถาม

“ท่านอาจไม่ได้ใช้มา ลูกน้องท่านหรือผู้เคารพนับถือมาดูกันเองก็ได้ คราวนั้นอาตมาดูแล้วบอกเขาว่าไม่ผิดหวัง วางใจได้ว่าต้องได้เข้าเป็น สส. แน่ แต่อย่านอนใจจนประมาททำให้พลาด”

การเลือกตั้งครั้งนั้น พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้เป็น สส. จริง ๆ

การไปตรวจโชคชะตากับพระครูธงชัย ไม่มีกำหนดราคาค่าวิชาแต่อย่างใด เป็นเรื่องของศรัทธาและกำลังของแต่ละคน สำหรับท่านเอง ถือเป็นการช่วย ‘แก้ปัญหาชีวิต’ ให้ผู้มีทุกข์ทางใจ

ส่วน หลวงพ่อบุญเลิศ ปภสฺสโร ซึ่งอยู่กุฏิติดกัน

ช่วยญาติโยมอีกลักษณะหนึ่ง เป็นที่พึ่งของผู้เจ็บป่วยทางกายด้วยพลังจิต

ใช้น้ำมนต์บรรจุพลังอาบรด หรือให้คนเจ็บดื่มกินเพื่อขับสิ่งเลวร้ายที่สิงอยู่

ในตนออกไป

"มีอยู่ราย ถูกผีร้ายเข้าไปสิงกินตับไตไส้พุงข้างในจนเละ ไปให้หมอที่โรงพยาบาลรักษาหมดเงินหมดเวลาไปไม่รู้เท่าไหร่ไม่หายไม่ดีขึ้น ญาติพามาให้อาตมาดู"

หลวงพ่อบุญเลิศ เผยว่า เมื่อกำหนดจิตพิจารณาจนถ้วนทั่วก็เห็นชัดอวัยวะภายในของคนเจ็บไม่มีอะไรเหลือเน่าเฟะเละหมด จึงบอกญาติ

"ข้างในเละแล้ว มาช้าไป ถึงขับของข้างในออกมา เขาก็ไม่รอด ตอนนี้ที่มีชีวิตอยู่เพราะผีมันสิงอาศัยร่าง ขับออกไปร่างก็ตาย"

ญาติอยากรู้ความจริง ขอให้หลวงพ่อขับให้ดู

ท่านเสกน้ำมนต์กรอกปากคนป่วย

สักพักใหญ่ ๆ ถ่ายของปฏิกูลในท้องออกมาหมด เน่าเหม็นจนทนไม่ได้หลายคนต้องหนีออกนอกบ้าน

พอถ่ายหมด คนเจ็บนั่นก็สิ้นจริง ๆ

หลวงพ่อบุญเลิศ ร่ำเรียนวิชาด้านพลังจิตมาตั้งแต่เป็นฆราวาส ญาติผู้ใหญ่เป็นนักกรรมฐานที่รู้อนาคตตนได้ วันจะทิ้งขันธ์สั่งให้ภรรยาตักน้ำมาขันหนึ่งแล้วสั่งว่า

"ฉันไปก่อน ครบปีแล้วเธอค่อยตามไป"

จากนั้นก็เข้าห้องทำกรรมฐาน ทิ้งร่างในท่านั่ง ภรรยาเข้ามาดูก็เห็นเป็น 'นั่งตาย'

การเรียนกรรมฐานสมัยก่อนเคร่งครัดมาก ปฏิบัติกันทั้งคืน ไม่สว่างไม่ลืมตาวิชาจึงแกร่งกล้า

มาบวชเมื่ออายุได้ 49 ปี ขณะนี้เกือบ 20 พรรษาแล้ว เพราะอายุได้ 68 ปี

"อาตมาช่วยรักษาให้ทุกโรคด้วยอำนาจจิต ใช้น้ำมนต์ต่างยา ธรรมะกับพลังจิตเป็นตัวยา ถ้าเจ็บไข้เล็ก ๆ น้อย ๆ เป่าพ่นน้ำมนต์ทีเดียวก็หาย"

การเจ็บป่วยของคนเรา หลวงพ่อบุญเลิศกล่าวว่า เป็น 'ชนกกรรม' แต่อดีตชาติทำให้มีอันเป็น

เมื่อมาให้ท่านรักษา จะใช้อำนาจจิตเจรจากับเจ้ากรรมนายเวรเหล่านั้นขอลดหย่อนผ่อนคลาย พูดขอเขาดี ๆ ก็ไม่มีปัญหาช่วยได้แก้ได้

นอกจากมีวิญญาณอื่นเข้าแทรก ต้องใช้อำนาจบังคับ

"เวลารักษาแต่ละคน อาตมาเหนื่อยต้องอัดพลังเต็มที่แล้วปล่อยออกสลายโรคร้ายในตัวคนเจ็บ ยิ่งเราอายุมากแล้วกินกำลังมาก"

มีผู้มารับหลวงพ่อไปรักษาแทบไม่เว้นวัน นอกเหนือจากที่มาขอให้รักษาที่กุฏิ

คนไข้บางรายยังนอนอยู่ในโรงพยาบาล

ญาติก็มานิมนต์ไปรักษาอีกแรงหนึ่ง ตอนกลางคืน ไม่ขัดหูขัดตาแพทย์โดย จัดรถรับส่งเรียบร้อย

ผู้คนเลื่อมใสเป็นศิษย์หลวงพ่อบุญเลิศมาก สามารถสร้างหอระฆัง สวยสง่าให้แก่วัดท่าพระ เป็นอนุสรณ์แรงศรัทธาของผู้พ้นจากโรคภัยด้วยพลังจิตแผ่ 'รังสี' ของท่าน

พลังจิตของหลวงพ่อบุญเลิศแก่กล้าขนาดมองเห็นวิญญาณที่แฝงอยู่กับร่างมนุษย์ แค่ขึ้นบันไดกุฏิมาท่านก็รู้แล้ว มีวิญญาณใดแฝงทำให้เจ็บไข้ได้ป่วย เมื่อมากราบขอให้ช่วย ก็จะเรียกวิญญาณนั้นมาเจรจาให้ถอยออก

นับเป็นการรักษาโรคอีกแบบหนึ่งซึ่งเรียกว่า 'รังสี' ท่านที่เจ็บป่วยรักษาที่ไหนไม่หายลองไปวัดท่าพระซิ !

●●●

ประมวลสรรพคาถา

ยาวิเศษที่จำเป็นต่อชีวิต

สังคมเราทุกวันนี้ เป็นที่ประจักษ์แจ้งชัดว่าเต็มไปด้วยภยันตรายร้อยแปด โดยเฉพาะในชุมชนใหญ่ ๆ เช่น กรุงเทพมหานคร หรือเมืองเอกในแต่ละภาค เหนือ ใต้ ออก ตก อีสาน

นอนอยู่ในบ้าน โจรเข้าไปเยี่ยมกรายทั้งเวลาหลับสนิท หรือ นั่งปรับทุกข์ร้อน นอนดูทีวี.

ถ้ายอมให้ไปดี ๆ บางทีไม่เจ็บตัวคิดเสียว่าเงินทองของนอกกายตายแล้วเอาไปไม่ได้ แบ่งให้โจรขนไปใช้มั่งแล้วกัน ชีวิตยังอยู่พอถูไถหาเอาใหม่

แต่โจรบางก๊กขนาดทูนหัวให้ ยกมือไหว้ขอชีวิตยังใจอำมหิตฆ่าฟันได้ลงคอ !

เดินบนถนน ไม่ถูกรถชนรถขยี้ ก็อาจถูกจี้ถูกตีชิงวิ่งราว

นั่งรถเมล์ รถแท็กซี่ มีแต่เสี่ยงกับเสี่ยง เพราะโจรสมัยจรวดเอ็กโซเซท์ ไม่เคยเลือกกาลเวลา สถานที่ในการประกอบอาชญากรรม หรือวางระเบิดก่อกวน

นอกจากนั้นยังมีภัยธรรมชาติให้ต้องเผชิญอีกหลายรูปแบบ ไม่ว่า วาตภัย อัคคีภัย อุทกภัย ฯลฯ

บุคคลในสังคมจึงต้องแสวงหา 'ที่พึ่ง' กันอุตลุด

'**วัตถุมงคล**' ผลิตออกมาโดยอ้างชื่อครูบาอาจารย์ดัง ๆ จำหน่ายขายดีเป็นเทน้ำเทท่า อย่าว่าแต่ราคาแค่สิบแค่ร้อย ขนาดเรือนพัน เรือนหมื่น เรือนแสน ยังเสาะหากัน

บ้างแสวงด้านเมตตามหานิยมทำมาค้าขึ้น บ้างต้องการด้านแคล้วคลาดจากภยันตรายทั้งหลายทั้งปวง ที่นักเลงใจถึงหน่อยก็ต้องคงกระพันชาตรี ยิงไม่ออก ฟันไม่เข้า ฝ่ายโจรผู้ร้ายทั้งหลายก็ตะลอนหาชนิดกำบังกายให้พ้นตาตำรวจตาเจ้าทรัพย์ มนต์สะกดให้เจ้าบ้านหลับไหลได้เข้าไปลำเลียงโดยสะดวก

ไม่ว่าผู้ร้าย หรือ ผู้ดี ล้วนใฝ่หาเวทมนตร์คาถาอาคมของขลังไว้ใช้ประจำตัวทั้งสิ้น

เพื่อสนองตอบความต้องการของผู้อยากได้ '**ของดี**' เป็นสมบัติ จึงรวบรวม 'คาถาอาคม' ของพระอาจารย์ต่าง ๆ มาเสนอแนะให้เลือกใช้ตามศรัทธา

ขอบอกก่อนว่า คาถาต่อไปนี้ จะมีความศักดิ์สิทธิ์ ความขลัง เมื่อผู้นำไปใช้เป็นผู้อยู่ในศีลในธรรม ไม่ใช่เอาไปเป็นเครื่องมือในการก่ออาชญากรรม ทำร้ายผู้อื่น อันถือเป็นการสร้างเวรก่อกรรม

บุคคลใดประพฤติธรรม ธรรมนั้นย่อมตอบสนองในการคุ้มครองป้องกันภัยไม่ให้กล้ำกรายได้อยู่เย็นเป็นสุข

พระคาถาสำหรับใช้ประจำวันบทแรก เป็นของ **พระธรรมโกศาจารย์** *วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ หน้ามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ท่านเป็นพระสมณศักดิ์ชั้นสูงองค์หนึ่งที่เคร่งในพระธรรมวินัยอย่างมาก ท่านได้รจนาเป็นคำกลอนสอนคาถาประจำกายแก่พุทธศาสนิกชนทั้งหลายอย่างน่าฟัง*

โดยพิมพ์แจกในการปฏิบัติงานของพระธรรมทูตสายที่ 1 ในปี พ.ศ.2511 เชิญนำไปใช้ได้ดังนี้

นะโม พุทธายะ สิทธะมัตถุ

ก่อนจะนอน ภาวนา สาธุพระ ว่า

'นะ มะ พะ ธะ' อย่าเฉไฉ เป็นหัวใจ นโม เดโชชัย ป้องกันภัย ยามหลับ ไม่อับจน

เมื่อล้างหน้า ไม่ล้างเปล่า เอาสิริ เสก 'พุท ธะ สัง มิ' ก่อนสามหน ตำราว่า เป็นมหาชัยมงคล ทิพย์มนต์ คุ้มกัน อันตราย

จะจากเรือน ครรไล ไกลที่อยู่ ถึงประตู ยืนหยุด จุดที่หมาย ภาวนา 'สุคะโต' โพธิยาย แล้วผันผาย ได้พิพัฒน์ สวัสดี

อีก 'จะ ภะ กะ สะ' ปะถะมัง เป็นมนต์ขลัง เป่าปัด กำจัดผี ทั้งปีศาจ ภูตพราย ร้ายกาลี เสกเจ็ดที ขับไกล ไม่แผ้วพาน

'พุท ธะ สัง มังคะลัง โลเก' อย่าไฉเฉ นี้คาถา มหาศาล เป็นมงคล คุ้มกัน อันธพาล ถึงรุกราน โต้ตี หนีกระจาย

เสกทุกครั้ง สวมสร้อย ห้อยพระเครื่อง เดชกระเดื่อง เรียกมงคลสามสาย ช่วยป้องปัดไภยัน อันตราย ทั้งหญิงชาย เมตตา ปรานีเอย ฯ

ในคำกลอนที่ว่ามานั่น มีพระคาถาสอนว่าก่อนจะนอนควรทำอะไร...(ไม่ใช่ตอบว่าแปรงฟันยับ เหมือนโฆษณายาสีฟัน)...ซึ่งท่านบอกว่าควรสวดมนต์คาถาว่า 'นะ มะ พะ ธะ'

ตื่นเช้าก่อนล้างหน้า ก็เสกน้ำล้างหน้าสามหนด้วยคาถา 'พุทธะสังมิ'

ก่อนออกจากบ้านก็ให้ภาวนาคำว่า 'สุคะโต'

นอกจากนั้นก็มีคาถาไล่ผีคือ 'จะ ภะ กะ สะ' และป้องกันภัยพาลคือ 'พุทธะสัง มังคะลังโลเก'

บนถนนทุกวันนี้ สังเกตให้ดีจะเห็นว่าหญิงชายวัยรุ่น วัยร่วง หรือวัยครึ่งรุ่นครึ่งร่วงนิยมสวมลูกประคำของหลวงพ่ออุตตมะบ้างหลวงพ่อโน้นหลวงพ่อนี้บ้าง เพราะทำกันหลายสำนัก

มีผู้ใดทราบหรือไม่ว่า ลูกประคำที่สวมนั้น ต้องมีวิธี 'ตก' กันอย่างไรบ้าง เพื่อให้ศักดิ์สิทธิ์ ไม่ใช่จะออกจากบ้านก็คว้ามาสวมปร๋อ วิธีตกลูกประคำที่ถูกต้อง **พระสุพรหมยานเถร** หรือ **ครูบาพรหมา พรหมจกฺโก** เจ้าอาวาสวัดพระพุทธบาทตากผ้า อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ท่านสอนไว้

วิธีตกนั้น ให้ยกลูกประคำจบใส่หัว แล้วอธิษฐานว่า **'อิมัง ปุสสะชีลัง อธิษฐามิ'** 3 ครั้ง

อธิษฐานเสร็จ ตก พุทโธ 1 รอบแล้ว หยุดนึกว่า พุทโธ พระพุทธเจ้า เป็นผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้เบิกบานโดยธรรม

ตก ธัมโม 1 รอบ แล้วหยุดนึกว่า ธัมโม พระธรรมเป็นธรรมที่พระผู้มีพระภาค

เจ้า ตรัสไว้ดีแล้ว

ตก สังโฆ 1 รอบ แล้วหยุดนึกว่า สังโฆ พระสงฆ์สาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ปฏิบัติดีแล้ว

ตก อนิจจัง 1 รอบแล้วหยุดนึกว่า นามะรูปัง อนิจจัง นามรูปนี้เป็นของไม่เที่ยง

ตก ทุกขัง 1 รอบ แล้วหยุดนึกว่า นามะรูปัง ทุกขัง นามรูปนี้เป็นทุกข์

ตก อนัตตา 1 รอบแล้วหยุดนึกว่า นามะรูปัง อนัตตา นามรูปนี้เป็นของมิใช่ตน

เมื่อตกลูกประคำหมดทุกบทแล้ว ให้ยกลูกประคำจบใส่หัว ประจุธรณ์ว่า '**อิมัง ปุสสะชีวัง ปัจจุทธะรามิ**' 3 ครั้ง เป็นอันเสร็จพิธีตกลูกประคำ จะเป็นมงคลแก่ตนตามต้องการ

พระคาถาอีกบทหนึ่งเป็นของ ท่าน **ธมฺมวิตกโก ภิกขุ** *(เจ้าคุณนรรัตน์ราชมานิต วัดเทพศิรินทร์) ดีทางเมตตา มหาเสน่ห์ มหานิยม อุดมลาภ มหาลาภ มหาอุด พร้อมสรรพ ก่อนว่าคาถานี้ ท่านให้ตั้งนโม 3 จบแล้วระลึกถึงพระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ จากนั้นก็ว่าพระคาถาคือ*

สิทธมตฺถุ สิทธมตฺถุ สิทธมตฺถุ อิทํผลํ เอตสฺมึ รตนตยสฺมึ สมฺปสาทนเจตโส

จะช่วยบันดาลดล คุ้มครองป้องกันอำนวยสรรพมงคลต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้น

สำหรับคาถาของ **หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค** พระอาจารย์ของ **พระมหาวีระ ถาวโร** ' ฤาษีลิงดำ ' มีสั้น ๆ แต่ถือกันว่ามีอิทธิฤทธิ์มากคือ **พุทโธ พุทธัง นะกันตัง อรหังพุทโธ นโม พุทธายะ**

หลวงพ่อปาน หรือ **พระครูวิหารกิจจานุการ** เป็นพระผู้ใหญ่ที่นับถือกันว่ามีปฏิปทาสูง ท่านธุดงควัตรตามป่าเขาลำเนาไพร ครั้งหนึ่งท่านธุดงค์ไปถึงพระพุทธบาท สระบุรี แล้วนั่งกรรมฐานจนอารมณ์อยู่ในอุปจารสมาธิ ก็เปล่งวาจาดัง ๆ ว่า...

"ด้วยข้า ฯ เคยบำเพ็ญบารมีมาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน ถ้าการบำเพ็ญบารมีนี้จะเป็นปัจจัยให้ข้า ฯ ได้บรรลุพระโพธิญาณในอนาคตแล้ว ขอสมเด็จองค์พระประทีปแก้วสัมมาสัมพุทธเจ้า โปรดแสดงปาฏิหาริย์ให้เป็นมหัศจรรย์ จะเป็นปาฏิหาริย์อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ตามแต่พระพุทธองค์จะทรงเมตตา เพื่อปลูกฝังศรัทธาของพระที่

ร่วมเดินทางมา ณ บัดนี้พระพุทธเจ้าข้า”

แล้วท่านก็นั่งเข้าสมาธิต่อ ขณะนั้นเป็นเวลาประมาณ 20 น.

หลังจากหลวงพ่อปานเปล่งวาจาต่อหน้าพระพุทธบาทได้ 2 นาที ก็มีดาวดวงใหม่ผ่าศูนย์กลางกว่า 200 ซม. ลอยจากยอดเขาพระพุทธบาทรวมสามดวงสว่างมาก ดาววิเศษทั้งสามโชติช่วงชัชวาลอยู่เหนือยอดเขาประมาณครึ่งชั่วโมงก็ลอยวนรอบเขาสามรอบ แล้วมาตั้งอยู่ที่พระพุทธบาทราว 1 ชั่วโมงก็เลื่อนลอยกลับไปสู่ยอดเขาช้า ๆ ลับหายไป ก่อให้เกิดธรรมปีติแก่หลวงพ่อปานอย่างบอกไม่ถูก

พระอาจารย์อีกองค์หนึ่งซึ่งมีอิทธิปาฏิหาริย์มาก พระเครื่องวัตถุมงคลของท่านทั้งลูกสะกดเนื้อตะกั่วเข้าปรอท–เหรียญรุ่นแรกปี 2480–พระรอด–เหรียญกลม–เหรียญเสมา กับเหรียญรุ่นสุดท้ายปี 2490 มีฤทธานุภาพเป็นที่เลื่องลือโด่งดัง พระอาจารย์ท่านนี้คือ **หลวงพ่อเปี่ยม จนฺทโชโต** หรือ **พระสุเมธีวรคุณ** อดีตเจ้าอาวาสวัดเกาะหลัก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ท่านมีคาถาวิเศษหลายบท อาราธนามาใช้ได้ถ้าศรัทธา คือ

ตื่นเช้าเสกน้ำล้างหน้า สร้างมหาเสน่ห์มหานิยมแก่ตน มีว่า...

“ศรี ศรี กูงามกว่าคนทั้งหลาย ฟันกูคือฟ้า หน้ากูคือวง ใครเห็นใครทัก ใครเห็นใครทัก ใครเห็นใครจ้อง โอมะสิทธิสวาหะ สวาโหม”

ถ้าเจอศัตรูที่มีศาสตราวุธร้ายแรงทุกชนิดตั้งแต่มีด ไม้ ปืน ระเบิดให้ภาวนาสั้น ๆ **‘อุทธัง อัทโธ’**

ป้องกันขโมยเข้าบ้านโจรกรรมทรัพย์สิน ให้ภาวนาคาถาบทนี้ 7 คาบขณะกลั้นลมหายใจ ขโมยจะหาทางเข้าโจรกรรมไม่พบ หรือเข้าไปแล้วจะวนอยู่กับที่หลงทางออกไม่ได้ จนมุมให้จับในที่สุด คาถานี้คือ

“ฆะเตสิ ฆะเตสิ กิงกรณา ฆะเตสิ ฆะเตสิ อิ อะหังปิตัง ชานามิ ชานามิ”

อีกบทหนึ่งเป็น ‘คาถานิรันตราย’ ภาวนาในบ้านเรือนจะคุ้มภัยร้ายต่าง ๆ ทั้งบ้าน ยิ่งภาวนาก่อนเข้านอนและตื่นนอนเข้าด้วย จะคุ้มกันศาสตราวุธ คุณไสย อาคมต่าง ๆ ที่ลอยมาในอากาศได้หมดตลอดวัน เหมาะสำหรับใช้ในปัจจุบันมาก เพราะไม่รู้ว่าเดินถนน ขึ้นรถเมล์ เข้าห้างร้านจะเจอภัยร้ายต่าง ๆ จากผู้ไม่หวังดีเมื่อไหร่

คาถาบทสำคัญนี้มีว่า...

"พุทธัง กันตัง ธัมมังกันตัง สังฆังกันตัง พุทธังอุด ธัมมังอุด สังฆังอุด เดชะพระพุทธ อุดทวารทั้งเก้า พุทธังปิด ธัมมังปิด สังฆังปิด ปิดทั่วสรรพางค์กาย เนหะกันหะ นักฆัตยะ ฆะอะอำอะแออะ"

พระคาถาทั้งหมดของหลวงพ่อเปี่ยม ถ้าผู้ใดอาราธนาไปใช้ ต้องตั้งนโมก่อน 3 จบ สวดบทอิติปิโส ฯ จนจบ แล้วอาราธนาบารมีพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้า พระอรหันต์ พระพรหม และเทวดาทุกชั้นทุกองค์ รวมทั้งหลวงพ่อเปี่ยมด้วย ขอให้มาคุ้มครองป้องภัยให้แล้ว จึงว่าพระคาถา ยิ่งสวดประจำวันยิ่งให้ผล

พระคาถาวิเศษอาจารย์ต่าง ๆ มีอีกมาก เพียงเสนอแนะมานี้ขอให้หยิบไปเลือกใช้ตามศรัทธาของแต่ละหลวงพ่อ เพื่อการปกป้องผองภัยพาลอันจะโคจรเข้ามาสู่ชีวิตเมื่อใดไม่รู้ตัว

'**หลวงพ่อเศียร**' ที่กำลังกล่าวถึงท่านเป็นพระพุทธรูปองค์ประธาน ในโบสถ์วัดสาลโคดม หมู่ 7 ตำบลทัพยา อำเภออินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี เป็นวัดที่ **สมเด็จพระนางเจ้า ฯ พระบรมราชินีนาถ** ทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ พระราชทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ ริเริ่มสร้างพระอุโบสถให้อย่างงดงาม มีพระนามาภิไธยย่อ ส.ก.อยู่ตรงหน้าบัน ทั้งมีคำจารึกในแผ่นศิลาหน้าโบสถ์ ใต้พระนามาภิไธยย่อ พระมหามงกุฎครอบ

หลวงพ่อเศียร มีนามเต็ม..**พระพุทธชินวรมุนี** หรือ '**พ่อปั้น ธีรโต**'

เป็นพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ดลบันดาลสิ่งดีงามแก่ผู้ตกทุกข์ได้ยากที่ไปจุดธูปเทียนบูชาขอจากท่าน โดยเฉพาะเรื่องโรคภัยไข้เจ็บหรือความขัดสนจนเงิน ท่านมักจะช่วยค้านลาภผลล็อตเตอรี่เป็นต้น

ยกตัวอย่าง **คุณอี๊ด** หรือ **นางสาวสุดาลักษณ์ โกเฮงกุล** สมัยศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยมหิดล ทำปริญญาโท ต่อมาเป็นอาจารย์สอนอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาเคมี มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ บางเขน

ประมาณ พ.ศ.2519 เธอรีบรับประทานอาหารเพื่อออกไปช่วยงานมารดา แล้วเกิดก้างติดคอลึกมากจนมองไม่เห็น ถึงกับไปหาแพทย์ให้ช่วยเอาออก

แพทย์สุดปัญญาเมื่อไม่อาจมองเห็นได้ว่าก้างติดตรงไหนเพราะความลึก

สร้างความเจ็บปวดทรมานแก่คุณอี๊ดยิ่งนัก เพราะเป็นก้างปลาสลิดที่แข็ง กลืนกล้วยกลืนข้าวปั้นตามที่โบราณสอนไว้ก็ไม่อาจโน้มเหนี่ยวให้ก้างปลาหลุด

พอดีนึกถึงเหรียญ 'หลวงพ่อเศียร'

จึงนำมาใส่ขันน้ำ สวดมนต์ภาวนาขอให้หลวงพ่อช่วยทำน้ำมนต์ให้หายจากทุกข์ทรมานจากก้างปลาตำคอที่เกิด

สวดมนต์ภาวนาอธิษฐานเสร็จ นำน้ำมนต์ที่ทำจากเหรียญหลวงพ่อดื่มกินจนหมด

ความเจ็บปวดหายไป แต่ก้างยังไม่ยอมหลุด เพียงแต่นอนหลับตลอดคืน

รุ่งเช้า ไปมหาวิทยาลัยมหิดลเพื่อศึกษาตามปกติ เดินผ่านกระจกบานใหญ่ เกิดนึกอยากดูว่าก้างอยู่ตรงไหนแน่ เพราะไม่เจ็บเหมือนตอนแรก

ประหลาดตาตัวเองที่เห็นก้างขาวยาวติดอยู่ตรงลิ้นไก่ ทั้ง ๆ ตอนแรกแพทย์ก็ตรวจไม่พบ

จึงไปเอาคีมมาคีบออกอย่างง่ายดาย ถึงกับยกมือไหว้ระลึกถึงอิทธิฤทธิ์ 'หลวงพ่อเศียร' ที่ช่วยให้ดึงก้างปลาออกได้ด้วยตนเองอย่างน่ามหัศจรรย์

ทีนี้มาพูดถึง..ตำรายาอายุวัฒนะ ของ 'หลวงพ่อเศียร'

เป็นสิ่งที่หาได้ไม่ยาก

ตัวยาแรก คือ ต้นท้าวยายม่อม ให้ถอนมาทั้งรากทั้งโคนเพียง 2 หรือ 3 ต้นก็พอ แต่ต้องเอามาทั้งหมด อย่างโบราณว่า 'ต้นทั้งห้า' หมายถึง กิ่ง ต้น ราก ใบ เปลือก เอาหมด ล้างน้ำให้สะอาดจากดินโคลน

ถากเปลือกแคสด ๆ จากต้น โดยใช้มีดถากจากล่างขึ้นบนรวม 3 เปลือก ขนาดพอประมาณ

ต้นแคไทยที่เราปลูกเอาดอกมาแกงส้มนั่นแหละ

เอาหัวไพล มา 3 หัว ล้างให้สะอาดเช่นกัน

นำตัวยาทั้งสาม คือ ต้นท้าวยายม่อม–เปลือกต้นแค–หัวไพล ตามปริมาณที่บอก ใส่หม้อต้ม

ก่อนต้ม ให้จุดธูป 3 ดอก บอกกล่าวถึงพระพุทธชินวรมุนี หรือ 'หลวงพ่อเศียร' ขอบุญบารมีของท่านช่วยแผ่มายังยาที่จะต้ม แล้วกล่าวคำ 'นะโมพุทธายะ' ๙ จบ ระหว่างนำตัวยาใส่หม้อ

จากนั้นก็ต้มจนเดือดเข้ากันดี นำมาดื่มต่างน้ำกินไปเรื่อย ๆ วันพระหนึ่งก็เติมน้ำใหม่เข้าไปซะที ดื่มต่างน้ำสม่ำเสมอทุกวัน จะรู้สึกเลือดลมเดินสบาย ไม่เจ็บไม่ไข้ ร่างกายแข็งแรง ไม่มีโรคภัยใด ๆ เบียดเบียน จิตใจผ่องใสขึ้น ต่อเมื่อยาจืดสนิทแล้วก็เททิ้ง

ถ้าร่างกายดีจะหยุดกินก็ได้

หรือจะสมัครใจต้มกินไปเรื่อย ๆ ก็ดี

ไม่เป็นพิษเป็นภัย ทำนองกินยาเกินขนาด เหมือนยาฝรั่ง

เรื่องของยาสมุนไพร เป็นผลในทางรักษาโรคแน่เท้ ดังเป็นที่เปิดเผยกันแล้วว่า ยาแผนปัจจุบันที่เรียกกันว่า ' ยาฝรั่ง ' ตัวยาสำคัญ ๆ ล้วนสกัดมาจาก ' สมุนไพร ' ทั้งสิ้น

วัดต่าง ๆ มากหลายปลูกสมุนไพรไว้ช่วยชาวบ้าน เช่น วัดกลางอ่างแก้ว สมุทรสาคร ของพระครูปลัด ธนิศร์ จนุทสิริ มีเป็นสวนใหญ่...วัดภูทอก หนองคาย มีเสือโคร่ง ต้มบำรุงกำลังเตะปีบกันเปรี้ยงปร้าง ขึ้นชื่อลือลั่นไปทั่วอีสาน

มีตัวยาสำคัญอีกขนานหนึ่ง ค้นคว้าได้ผลมาแล้วจาก สวนพุทธธรรม วัดอุโมงค์ ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ **พระสมุห์สิงห์ สจฺจนนฺโท** เป็นเจ้าอาวาสองค์ปัจจุบัน

เป็นสมุนไพรที่ให้คุณประโยชน์แก่ร่างกายอย่างยิ่งและกว้างขวาง ไม่เพียงแต่จะมีฤทธิ์ต่อการบำบัด การผิดปกติวิสัยทางด้านจิตใจและเนื้อหนังร่างกายเท่านั้น ในยามปกติก็สามารถนำมาปรุงเป็นเครื่องดื่มที่มีรสหอมหวาน และมีผลในทางป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้

สมุนไพรตัวนี้มีชื่อว่า...ลิ้นมังกร

หรือเรียกกันอีกชื่อว่า...หญ้าโสม

มีคุณค่าเหมือนโสม เกิดอยู่ตามเชิงเขาที่ชุ่มชื้น เช่นในภาคใต้ แต่สวนพุทธธรรม วัดอุโมงค์ เชียงใหม่ นำมาทดลองปลูกตั้งแต่ พ.ศ.2520 ได้ผลดีเหมือนกัน

ลิ้นมังกร หรือ หญ้าโสม ไม่มีพิษร้ายใด ๆ สามารถปรับความร้อนใน ลดการอักเสบต่าง ๆ แก้พิษ มีผลจากการทดลองที่เด่นชัดมาก คือ บำบัดอาการร้อนในจากตับ ไต ปอด ผิดปกติ แก้อาการไอ ที่มีผลจากหลอดลมอักเสบ หรือต่อมทอมซิลอักเสบ แก้ปัสสาวะเป็นเลือดหรือ ' ขัดเบา '

รักษาแผล ฝี อักเสบระยะต่าง ๆ รวมทั้งแผลมะเร็ง และอาการอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายโรคมะเร็ง มีผู้ป่วยเป็นโรคมะเร็งหลายราย ใช้สมุนไพรตัวนี้กินแล้วอาการดีขึ้น

วิธีนำมากินแก้โรคร้าย ให้นำใบลิ้นมังกรหรือหญ้าโสม หนัก 2 ถึง 4 ตำลึง เป็นใบสด ๆ มาตำให้ละเอียด คั้นเอาน้ำผสมกับน้ำผึ้งกิน หรือจะเอาใบมาต้มน้ำกินทั้งกากก็ได้ หรือเอาใบตากแห้งครั้งละ 1 ตำลึง ต้มน้ำดื่มเป็นประจำต่างน้ำชาทั้งวันก็ได้ ไม่มีพิษมีภัย กลับเป็นยาอายุวัฒนะอีกขนานหนึ่งซะด้วยซ้ำ

สำหรับผู้ที่เป็นแผล ฝี พุพอง หรือแผลจากโรคมะเร็งร้าย ให้นำใบสดมาตำแล้วพอกแผลจะช่วยบรรเทาได้มาก ไม่ลุกลามต่อไปอีก

โดยการทดลองของ สวนพุทธธรรม

วัดอุโมงค์ เชียงใหม่ เกี่ยวกับยาสมุนไพร ซึ่งปลูกและทดลองใช้รักษามานานหลายปี จากตำรายาจีนและยาแผนโบราณ ได้ผลดีมาก อาการของโรคบางอย่างหายขาดโดยไม่ต้องอาศัยยาแผนปัจจุบัน จึงผลิตตำราออกเผยแพร่

โดยเฉพาะโรคมะเร็ง ใช้สมุนไพรรักษาได้ เช่นลิ้นมังกรหรือหญ้าโสมที่กล่าวแล้ว

นอกจากนี้ก็มี...เครือเดาหรือเรียกสั้น ๆ ว่า 'ยั้ง' ใช้รักษาโรคมะเร็งกระเพาะและลำไส้ มะเร็งหลอดอาหาร มะเร็งเต้านม มะเร็งมดลูก มะเร็งโพรงจมูก

วิธีใช้ ให้เอาหัวยั้งหนัก 600 กรัม ใส่น้ำแช่ไว้ 1 ชั่วโมง แล้วเอาไปต้มอีก 3 ชั่วโมง เอากากออก ใส่เนื้อหมูที่เป็นมัน 200 กรัม ต้มอีก 1 ชั่วโมงกะให้น้ำเหลือประมาณ 2 ถ้วยหรือ 500 ซีซี. แบ่งกิน 3 เวลา เช้า–กลางวัน–เย็น

นอกจากแก้มะเร็ง ยังช่วยรักษาไขข้ออักเสบ ฟกช้ำ บวมเขียว ลำไส้อักเสบ บิด เบาหวาน ปัสสาวะขุ่น เอาหัวยั้งต้มน้ำกินครั้งละ 1 หรือ 2 ตำลึง จะช่วยได้

ยารักษามะเร็งในกระเพาะและลำไส้อีกชนิดหนึ่งคือ '**บั้วป้ายน้าย**' หรือ **พระจันทร์ครึ่งซีก** มีรสหวาน เผ็ดเล็กน้อย ใช้หนัก 2 ตำลึง กับแปะฮวยจั่วจิเฉ่า 2 ตำลึง ต้มใส่น้ำตาลแดงกินต่างน้ำชา

ถ้าเป็นฝี ตุ่มที่เกิดใหม่ บวมอักเสบ ให้เอาต้นบั้วป้ายน้ายสด ๆ มาตำใส่เกลือพอกไว้คืนเดียวได้ผล

*สมุนไพรไทยอีกชนิดที่แก้มะเร็งในตับ ม้าม กระเพาะ ลำไส้ใหญ่และลำคอ คือ '**เหงือกปลาหมอ**' โดยใช้รากแห้งของต้นเหงือกปลาหมอ 4 ตำลึง หมูเนื้อแดง 4 ตำลึง ต้มด้วยน้ำประมาณ 4-5 ขวดราว 6 ชั่วโมง กะให้น้ำเหลือประมาณ 1 ถ้วยแกง แบ่งกินเช้ากับเย็น*

อีกตำราหนึ่งเป็นยาจีนแก้มะเร็งได้คือ

แปะฮวยจั่วจิเฉ่า 2 ตำลึง–บั้วกี้น้อย 1 ตำลึง–แบะเม้ากิง 2 ตำลึง–หัวยั้ง 6 ตำลึง รวมกันใส่น้ำประมาณ 3 ถึง 4 กก.ต้มนาน 3 ชั่วโมง เพื่อให้ยาออกฤทธิ์เต็มที่ กิน เช้า–กลางวัน–เย็น

ยาชุดนี้กินเข้าไปแล้ว อาจมีเลือดเสียถ่ายปนอุจจาระ หรือปัสสาวะ อย่าตกใจ แสดงว่ายาไปขับเลือดเสียให้ถ่ายออกมา ทำให้หายจากโรคร้าย

มะเร็งผิวหนัง ตามตำราให้ใช้ผลกระ

เบาหนัก 20 บาท–ผลลำโพงแดงหนัก 20 บาท–ไม้สักขี หนัก 10 บาท–ยาฉุนจีน 2 มวน–ขมิ้นดำ หนัก 10 บาท รวมกันทุบให้เป็นผงหยาบ ๆ

นำมะพร้าวขูดประมาณ 2 กก. มาผสมให้เข้ากันดีแล้วใส่กระทะตั้งไฟจะมีน้ำมันออกมา กรองน้ำมันไว้ใช้ทาที่แผลวันละ 2 ครั้ง เช้า–เย็น จะแห้งหายในที่สุด

ส่วนมะเร็งเต้านม ให้เอา...รักกั้กแอน–โหวกงุแอน–เซียวซัวโฮ้ง อย่างละ 2 ตำลึง ตำคั้นเอาน้ำผสมกันเหล้าขาว ตุ๋น 3 ชั่วโมง แบ่งกินเช้า–เย็น–ก่อนนอน หากมีแผลให้เอากากยาพอกด้วย

ตำรายาสมุนไพรแก้โรคมะเร็งร้ายชนิดต่าง ๆ ยังมี รวมทั้งการป้องกันมิให้โรคมะเร็งลุกลามจนเกิดอันตรายถึงชีวิต เพราะมะเร็งเป็นโรคที่เกิดแก่ใครแล้วถึงขั้นแสดงอาการจะไม่มีทางรอดนั้น

ถ้ารู้ในขั้นเริ่มแรก สามารถรักษาให้หายขาดได้ !

ครับ...ถ้าสนใจ จะนำมาเผยแพร่ให้ทราบในโอกาสต่อไป เพราะมะเร็งเป็นโรคร้ายที่เพิ่มสถิติคนตายมากขึ้นทุกปี เนื่องจากยังไม่มียาแผนปัจจุบันขนานใดรักษาได้โดยตรงนั่นเอง.

●●●●

พิมพ์ที่ บริษัท การพิมพ์บางกอก จำกัด
533/9 ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 2452546,2451771
นายถวัลย์ นิ่มสกุล ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา 2529

จาก 2501 ถึงวันนี้!

บางกอก

นิตยสารรายสัปดาห์
ที่แตกต่างกว่านิตยสารทั้งหลาย

หนาถึง 60 หน้าใหญ่

บรรจุเรื่อง ทั้งนวนิยาย สารคดี
และอื่นๆ โดยนักเขียนทีม 'บางกอก'
ซึ่งจะพบได้เฉพาะที่นี่เท่านั้น

มากกว่า ดีกว่า สนุกกว่า
ราคาถูกที่สุดเพียง 7 บาท

วางตลาดทุกวันจันทร์

จากวันนี้ **บางกอก** BANGKOK WEEKLY รายสัปดาห์ *จะก้าวต่อไป!*